

Acc. No. 50170

सिद्धान्त चन्द्रोदयः

(तर्क संग्रहः टीका)

50170

Rec. No. ~~50170~~

सिद्धान्तचरद्वय

(तर्कसं. टीका)

परां नराणां तदर्थं कथनं विचार एतत् ६

जाते जाते यदेतत्तु ते इत्तममभिधीयते २

सिं० चं

ॐ श्रीगणेशाय नमः यं वेदाः सततं सुवेति नितरां ध्यायंति ये योगिनो यः सृष्ट्यादिनिदानं मुमुक्षु
किं रंशं द्वग्नीक्षारो यः पुमान् तस्मिन्नेतलसुताकृताद्देवपुत्रिप्रस्तावकैर्मकैः शंकरैर्मचितैर
मतां सदा भयहरे श्रीमत्परब्रह्मणि १ चित्रा मानवसागरे हिमरूचे विद्वन्मणैः श्रीगुरोः काशी
नाथशुभाभिधानलसतः कारुण्यबोधां बुधैः स्वातः प्रातः गतां धकारतरणिं श्रीपादपंके
रुहद्वंद्वं संकलयामि हृद्यं मम लंप्रत्यक्षं देवं शिवं २ ज्ञात्वा तं जमनेकं श्रीकृष्णधूर्जटिदीप्ति
तः तर्कसंग्रहगूढार्थं विवेकमिषयामति ३ श्रीमद्विक्रमपत्तनाथपमहाराजाधिराजामि
तप्रज्ञा श्रीगजसिंहभूपतनयश्रीराजसिंहप्रभोः सुज्ञानाय विनिर्मितो तिललितः सिद्धांतचंद्रोदयो र
म्यः साधुतनो तु मंडितमनो हर्षतरंगाधितं ४ ग्रंथादौ निर्विघ्नपरिसमाप्यर्थमन्नभदोपाध्यायः शि
ष्टाचारानुमितश्रुतिबोधात् कर्तव्यताकं नैस्कारात्मकं मंगलमाचरन् श्रोतृप्रवृत्तयेऽनुबंधचतुष्टयं
च प्रदर्शयन् शिष्याणामवधानाय चिकीर्षितग्रंथप्रतिज्ञां च कुर्वन् शिष्याणामंगलप्रवृत्तयेऽस्मा
त्सिकमार्गप्रवृत्तये वा तन्निवर्ध्नाति निधायेत्यादिना तर्क्यते प्रमिति विषयो किं ज्ञेय इति तर्कोः द
व्यादिपदार्थास्तेषां संग्रहः संक्षेपेणोद्देशलक्षणापरीक्षा यस्मिन् सः ग्रंथः कैयते इत्यर्थः ना

चित्रामशतिक
स्पष्टितनाम
मनः

इयत्तनवति
नेत्वममिति

शिव

तर्कसंग्रहप्रदवाच्यता इत्येव क कोटिप्रवेशत्वे निबन्धनत्वं २

ममानेण वस्तुसंकीर्तनमुद्देशः यथाद्रव्यगुण इति असाधारणधर्मो लक्षणा यथागंधवत्त्वपृथिव्याः
लक्षितसल्लक्षणां संभवति न वेति विचारः परिक्षा यत्तु संग्रह इत्यस्य संक्षेपेण स्वरूपकथनमिति
व्याख्यां न तन्न स्वरूपकथनमात्रेण पदार्थतत्त्वज्ञानासंभवात् नन्वेतद्व्यय रचनावलंबनं कींश
प्रयोजनायेत्यत आह सुखबोधायेति सुखेनानायासेन बोधाय पदार्थतत्त्वज्ञानायेत्यर्थः तथा
च त्रिविधा चास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तिरुद्देशो लक्षणां परीक्षा चेति भाष्यसंमत्यात्रोद्देशादेरुक्तत्वात्
दार्थतत्त्वज्ञानं भवत्येवेति भावः अत्रोद्देशस्य पक्षज्ञानं प्रयोजनं लक्षणास्य तरभेदरूपं य
त्साध्यं तद्रूपज्ञानमिति वक्ष्यति परीक्षा हेतुमाया हेतुभूतं यत्त्वत्तत्त्वात् तत्र दोषपरीहार एव इति संत
व्यम् ननु कुसुमांजलि लीलावत्यादि ग्रंथाध्ययनेनापि पदार्थतत्त्वज्ञानसंभवे किमभि नवग्रंथ र
चनावलंबनेनेत्यत आह बालानामिति तथा च ते व्यामति दुर्वोधा कत्वा तत्र बालानां बोधो न भ
वतीति भावः अत्राधीतव्याकरणाकाव्यकोशांलंकारोऽनधीतन्यायशास्त्रो बालः नन्वाशीर्वाद
नेन स्को नाना रवस्तु निर्देशभेदतः संगतं त्रिविधं प्रोक्तं शास्त्रादीनां मुखादिष्विति महदुक्तं मंग
लसंग्रहादावावश्यं कतया तदत्रा कत्वा कथं ग्रंथः कियते इत्यत आह निधायेति विप्रेशं जगत्की

संज्ञ

२

तीरं श्रीसावमूर्तिरुदिमनसिनितरांध्यात्वागुरुवंदनेचविधायेत्यर्थः तथाचात्रनमस्कारात्मकं
मंगलं कृतमेवेत्याशयः नचेष्टरमंगलेनैवसमाप्तिनिर्वाहेगुरुवंदनमयुक्तमितिवाच्यम् शिवेरुष्टे
गुरुस्त्रातागुरोरुष्टेनकश्चनगुरुरेवपरंब्रह्मेत्यादिवचनात् गुरोरेवौत्कृष्टप्रतिपादनेनतस्यैवा
वश्यकत्वात् ईश्वरमंगलंतुसमाप्तेदृष्टतरसामग्रीसंपादनाय निरोधश्चरवादिमतनिराकरणा
यवेतिबोध्यं यत्रचेष्टरमंगलमेवास्ति तत्रतस्यैवप्राधान्यंदिवाकरदीधितेरभावेदीपदीताधितेष्वा
कुषोत्पादकत्ववदितिभावः इतिश्लोकव्याख्या अथमंगलंसमाप्तिप्रतिनकारणं कादंवर्षादौमं
गलसत्वेपिसमाप्पनुदयात् नास्तिकग्रंथेचमंगलाभावेऽपिसमाप्पुदयादन्वयव्यतिरेक्यमिवा क
रादितिचेन्न यत्सत्वेस्वेतरयावत्कारणसत्वेयत्सत्वमित्यस्यैवान्वयत्वेन कादंवर्षादौमंगलसत्वे
पिकारणांतरस्याऽसत्त्वकल्पनेनान्वयव्यभिचाराभावात् नास्तिकग्रंथेचकार्यातकारणमनु
मेयमितिन्यायेनायंनास्तिकः कृतमंगलकः विद्यधंसपूर्वकग्रंथपरिसमाप्तिमंत्वाच्चैत्रवादि
त्यनुमानाज्ज्ञानमांतरीयमंगलसिद्धोव्यतिरेकव्यभिचाराभावाच्च ननुमंगलस्यश्रुतिबोध्यतक
र्तव्यताकत्वेकिंमानमितिचेन्मंगलंश्रुतिबोध्यतकर्तव्यताकं अलौकिकेशिष्टाचारविषयत्वा
त् दर्शादिवदित्यनुमानमेवमानं लौकिकेकव्यभिचारवारणायलौकिकेत्याचारविशेषणं आचारश्चार्च

अष्टमसिद्धि
काभावादिः ५

बुद्धिप्रतिभादि
का १२४
त ५०

या परंतु विषयत्वसामान्यत्वात् कृतिरेव विवक्षिता उन्मत्तकृतराविश्रामादौ हेतोः संवाद्याभिचारेऽतः
शिष्टेति शिष्टत्वं च भक्तिश्रद्धादिभिर्वेदानुमतकर्मकर्तृत्वं श्रास्तिकाभासेव्याभिचारवारणाय
भक्तीत्यादि चेत्संबंदनप्रवृत्तवौ द्वे व्याभिचारवारणाय वेदानुमतेति भक्तिश्रद्धाद्वयत्वेन ज्ञानं
श्रद्धाचक्रफलावश्यंभावनिश्चय इति संक्षेपः नव्यास्तु मंगलस्य विद्यमानं स एव फलं समाप्ति
सुप्रतिबंधकाभावघटितकारणसमुदायादेवेत्याहुः इत्यलं मतिविसृतेण वालानाम् इति मं
गलवादः तत्रोद्देशस्येवा दौ कर्तव्यतया तत्पुरस्कारेण पदार्थान्विभजते इत्येति द्रव्यगुणकर्मसामा
न्यविशेषसमवायाभावाः सप्तपदार्थाः ज्ञेयत्वादिकंपदार्थसामान्यलक्षणां सप्तग्रहणं स्पष्टार्थ
मेवमग्रेऽपि इति पदार्थसामान्यलक्षणां द्रव्यविभजते तत्रेति तत्र द्रव्याणि पृथिव्यप्रेजो वायुकाश
कालदिगात्ममनांसि नवेव तत्र सप्तपदार्थमध्ये इत्यर्थः नवेवेति द्रव्याणि नवेवेत्यन्वयः एवं तत्रेति प
दं चतुर्विंशतिगुणा इत्यादिना व्यन्येति द्रव्यत्वजातिमत्त्वं गुणवत्त्वं समवायिकारणत्वं वा द्रव्यसामान्य
लक्षणां द्रव्यत्वजाताविदं द्रव्यमिति प्रत्यक्षं द्रव्यवृत्तिर्या समवायिकारणता सा किंचिदमीव
विद्वन्नां कारणात्वात् दंडवृत्तिकारणतावदित्यनुमानं वामानं तांशधर्मविधया द्रव्यत्व

प्रथमलक्षणो लक्षणावच्छेदकलक्षणयोरेक्यात् द्वितीयलक्षणमाह कालिकसंबंधेन गुणस्यापि गुणवत्त्वेऽप्यत्र अतएव समवायेदत्तैर्गौरवमतः तृतीयलक्षणमाह

प्र. ३
३
तलेद्रव्यनिर्गुणंतिष्ठतीतिनियमात् २

गुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्त्वंद्रव्यलक्षणंइपादावतिव्याघ्रणकंस्तरसात्पृथगित्यत्रगुणवत्
कालश्चकृत्वेनतत्समानाधिकरणतत्रवर्तमानायासत्ताभिन्नजातिरूपत्वजातिनिरूपे ७

जातिरिद्धेः नन्वाद्यक्षणेद्रव्यस्यनिर्गुणत्वेन कथं गुणवत्त्वंतत्तद्वत्त्वं नचतदानीं गुणस्तत्रसंभवति तत्पूर्वं
वा घटरूपसमवायिकारणभात् सामान्यसामग्रीकत्वेतुघटगुणयोर्मदोनस्यात् कारणाभेदस्यैव
कार्यभेदनियामकत्वादिति चेन्मेवंगुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्वस्यविवक्षितत्वात्
सत्तार्मदायगुणादावतिव्याप्तिवारणायसत्तेत्यादि गुणत्वादिकमादायपुनस्तत्रैवातिव्याप्तिवारणा
यगुणोत्यादि एवमपिघटत्वादिकमादायघटादावतिव्याप्तिवारणायसत्तासाक्षाद्वाप्येतस्या
पिद्रव्यलक्षणोप्रवेशः कार्यः तथाच गुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नसत्तासाक्षाद्वाप्यजाति
मत्त्वंद्रव्यलक्षणं एकंरूपंरसात्पृथगितिप्रतीतिसुनसमवायेनरूपेष्टथकृत्वमेकत्वचावगाहते गु
णगुणानंगोकारात् किंतुपटनिष्ठएवते समानाधिकरणसंबन्धेनरूपे अतस्तत्रजातिव्याप्तिरिति
मतव्यं नवत्वमेवव्युत्पादयति पृथिवीति अथतसोवादः ननुइहांधकारश्चिप्रतीतेस्तमसः
प्रसिद्धत्वेन नीलंतमस्रलतीतिप्रतीतेस्तमसो गुणाक्रियावत्त्वेनचद्रव्यत्वंसिद्ध्यति स्पर्शरहितत्वेस
तिरूपवत्त्वेननपृथिव्यादावंतर्भावोपितस्य तदुक्तं तमः खलुचलंनीलंपरोत्तरविभागवत् प्रसि
द्धद्रव्यवैषम्यान्नवभ्यामेतुमर्हतीति अतःकथंनवैवेतिचेन्न तस्यद्रव्यत्वेआलोकसहकृतेनैवच

तत्रादौ गुणग्राहकरो इदं वनियामका इति शेषं द्रव्यकर्मभिन्नत्वे सति सामान्यवान् गुणः द्रव्यकर्मणोरिति
 व्याप्तिवारणाय विशेषणदत्तं सामान्यादावतिव्याप्तिवारणाय विशेष्यदत्तम् चतुर्विंशतिगुणोऽतिशयेन
 रूपरसगंधस्पर्शः संख्यापरिमाणोऽथ कृतं संयोगविभागोपरत्वापरत्वबुद्धयः सुखदुःखेच्छाद्वेषप्रय
 क्षाप्तिवैशेषिकसूत्रस्य चकारस्यानुक्तं समुच्चयशापकत्वान्नतत्र विरोध इति बोध्यम् लघुत्वस्य गु
 रत्वाभावरूपत्वादालसस्य कुलभाव रूपत्वान्न चतुर्विंशतित्वव्याघातः इति गुणसामान्यनिरूपणम्
 कर्मविभजते उत्क्षेपरोति उत्क्षेपरापक्षेपराकुंचनप्रसारणगमनानि पंचकर्मणि कर्मत्वजातिः प्र
 त्यक्षासिद्धा संयोगाभिन्नत्वे सति संयोगासमवायिकारणमूकर्म संयोगाभिन्नत्वं घटपटादावव्यस्य
 त उक्तम् संयोगासमवायिकारणमिति कायपुस्तकसंयोगस्यासमवायिकारणं हस्तपुस्तकसं
 योगसूत्रातिव्याप्तिवारणसत्यंतं भ्रमरादीनां गमने तर्भावं वदिष्यतीति न पंचत्वविरोधः इति क
 र्मसामान्यनिरूपणम् सामान्यं विभजते परमिति परमपरं चेति द्विविधं सामान्यम् परसामान्यमुपर
 सामान्यमित्यर्थः परत्वं चाधिकदेशवृत्तित्वं द्रव्यादिविकसदिति गद्यते सतो भावः सत्तेति व्युत्पत्तेस्तत्र स
 तानामकाचनजातिरस्ति सा च द्रव्यत्वादिधिकारणद्रव्ये वर्तमाना सत्याधिकदेशे गुणादवपि वर्तते

अधिदेशावसित्वात् १

व्य

सामान्य
तद्वोधं

अतः परसामान्यमित्युच्यते अपरत्वं च न्यूनदेशवृत्तित्वं वर्तते च द्रव्यत्वे गुणादिसाधारणसत्ताधिकरणा
गुणादेर्न्यूनदेशो द्रव्यतद्वृत्तित्वात् अथेवं सति द्रव्यत्वस्य पृथिवीत्वापेक्षया परत्वात्परं सत्तेति वक्ष्य
माणं प्रधासंगतिरिति चेन्न सकलजासपेक्षया परत्वाभिप्रायकत्वात्तस्य सामान्यत्वादिकं न जातिः किं
तूपाधिरेव न नूपाधिरितिको वृत्तिरिति चेत्तद्वृत्त्यप्यपि धर्ममात्रमुपाधिरित्युच्यते तथापि जाति
भिन्नो धर्म एवात्र विवक्षितः सद्विविधः सखंडोपाधिरखंडोपाधिश्च तत्राद्यो बहुपदार्थघटितो ध
र्मः स च धर्मः क्लृप्तपदार्थात्तभूतः यथा उक्तशिष्टत्वादिकं वक्ष्यमाणभावत्वाभावत्वशरीरत्वं द्रियत्व
विषयत्वकारणत्वकार्यत्वाकाशत्वकालत्वदिक्तादयश्च द्वितीयोऽतिर्वचनीयो धर्मः इति बोध्य
म् मूलकारोक्तसामान्यलक्षणं प्रसंगादत्रैव प्रकाशयते नित्यमेकैकानुगतं सामान्यमिति सत्रैकत्व
संप्रति ततः न च तत्त्वलक्षणं संभवति घटत्वपटत्वाच्च तेनैकेषु एकात्वाभावात् अनेकत्वस्यैकमिन्नत्व
कलेनैकत्वानेकत्वयोर्विरोधात् यद्वा तच्च सजातीयधर्मांतररहितं नित्यरूपम् अथवा एकमिति स्वरू
पकथं न अनेकानुगतत्वं चानेकेषु वृत्तित्वं तदपि समवायेन बोध्यम् तेन नात्यंताभावेति व्याप्तिः त
स्याभावीयदेशिकविशेषणतासंबन्धेन वृत्तेः इदं च संयोगादावप्युक्तम् नित्यमिति गगनपरिमाराणां दि
सामान्यलक्षणो एकमिति स्वरूपकथनमनुलक्षणाघटकं सत्रैकमिदं लः घटत्वरूपसामान्यस्यैकत्वात्को दोष इति वाच्यं प्रकटयति ते

वक्ष्यमाणं
ग्रंथस्य
शब्दस्य वापि
कारणत्वं न
वृत्त्यपेक्षया
तत्र यदिति चेन्न
मिथ्याकारणत्वं
अखंडोपाधिः
यत्र कुत्र जातं
तत्र तत्ते परं
ननु न शक्यं
ते

सामान्यलक्षणो एकमिति स्वरूपकथनमनुलक्षणाघटकं सत्रैकमिदं लः घटत्वरूपसामान्यस्यैकत्वात्को दोष इति वाच्यं प्रकटयति ते
दोषते यतो घटत्वमात्रं

सं २०
५

पूर्वतन्त्राणो
रूपं जाद्विती
यल्लक्षणमाह
स्वामिन्नसंवंधा
श्रितइत्यत्रसंब
धोकाः संवंधका
नासंबंधलक्ष
णं किं नु न्नामि
नन्तुं विप्रोक्त
इतिह तोरात्मा
अयमत्वात्तीय
लक्षणमाह
स्वस्यतिष्ठोस्वस्य
मेवात्मा
नन्तुः संवंध

आकाशनिष्ठाया समवायिकारणात् सा किंचिद्वर्मावच्छिन्ना कारणात्वात् वायुनिष्ठवारणात् तो वेदिसंनुमानेन तादृशवर्माविधया
वः सिध्यति
वारणायानेकेति इति सामान्यनिरूपणम् विशेषं विभजते नित्येति नित्यद्रव्यवृत्तयो विशेषास्तु मन्ता एव स्वतो व्या
वर्तकत्वं विशेषत्वं अयं विशेषो द्रव्याद्विन्ना विशेषात् इत्यत्र स्वयमेव व्यावर्तको भवतीति लक्षणासंम
न्वयः व्यावर्तकत्वं नाम व्यावृत्तिजनकत्वं व्यावृत्तिश्चेत्तरमेदस्तद्ज्ञानं चेदमत्रैवेति स्फुटेतरं ननु विशेष
य एव किमर्थमाश्रयितव्य इति चेच्छृणु घटादीनां कपालसमवेतत्वादिकं पटादिभेदकमस्ति परं ए
नांतु परस्परभेदकं विशेषं विना न किंचिदस्मृतोऽनापत्याविशेषाश्रयितव्यः एवं शब्दसमवायिकार
तावद्धेदकतयापि विशेषः सिध्यति अत्रानुमानं पूर्ववत् कारणल्लिङ्गकं आकाशतेशब्दसमवायिकारणात्
यद्वाकवत्वादिकमवच्छेदकमिति स्वतो व्यावृत्त्यर्थमेव वासो गीकार्यः नित्यद्रव्यवृत्तय इत्याश्रयकथनं
इति विशेषनिरूपणम् समवायस्यैकविध्यत्वादौह समवायस्त्विति समवायस्त्वैक एव नित्यः संवंधः
समवायः संयोगवारणाय नित्य इति गणनादिवारणाय संवंध इति संवंधश्च संवंधेन त्वेति संवंध्याश्रि
तः स्वामिन्नसंवंध्याश्रितः स्वामिन्नप्रतियोगिकः संवंधव्यवहारहेतुर्वा भवति घटघटत्वयोस्समवायः स्वामि
न्नसंवंधिघटो घटत्वचतदाश्रितः अभावाद्यात्मकस्वरूपसंवंधादिवारणायामिन्नसंनिविष्टं स्वरूपसंवंधप
रंपरासंवंधव्यवहारस्य गोराले नतत्र संवंधलक्षणास्यानपेक्षितत्वात् संयोगसमवायावेव मुख्यसंवंधौ

अन्यादिभ्या
किं नु ते
ते
अनागता
व
विशेषः ३
एकत्वं

संयं विना न भवते अत आत्मा अयः

विषयताविशेषाविशेषाणां स्वविषयताविशेषा स्वविषयता संसर्गकीविषयता

ननु समवायसद्भावे किं मानमिति चेदत्र प्राचः इह कपाले घट समवाय इति प्रत्यक्षमिति जगदिरे नव्यास्तुभू
तलं घटसंयुक्तमिति वदुः गनं घटसंयुक्तमिति प्रत्यक्षानुदयात्संबंधप्रत्यक्षेणावदाश्रयप्रत्यक्षस्य हेतुत्वेन
अतीन्द्रिया समवायेन प्रत्यक्षः तस्यातीन्द्रियसाधारणत्वात् किं त्वनुमेयः तथा हि विशिष्टरूपवानू घट इति यद्यद्विशि
यपरमारा एतानंतत किंचित्प्रकारं किंचिद्विशेष्यकं किंचित्संसर्गकं चेति सर्वजनसिद्धं एवं सति रूपवन् घट
वस्तुत्वे इति विशिष्टज्ञानं विशेषणविशेष्याभयसंबंधविषयकं विशिष्टज्ञानत्वाद्दंडीति विशिष्टज्ञानादित्यनुमानं
नात् इव्ययोरेव संयोग इति नियमेन संयोगस्य बाधात् समवायसिद्धिरित्याहुः प्रकारत्वेनामविषयतावि
कंचिन् शेषः एवं विशेष्यत्वमपि प्रकारत्वेनामभासमानवैशिष्ट्यप्रतियोगित्वं विशेष्यत्वेनाम भास निरूपक
आश्रय भासवैशिष्ट्यानुयोगित्वं वैशिष्ट्यनामसंबंधः दंडीति ज्ञाने संसर्गभासमानवैशिष्ट्यसंयोगसत्त्वप्रतियोगि
त्वं दंडे तदनुयोगित्वं पुरुषे इत्यपि केचित् अत्रमीमांसकाः समवायस्थाने स्वरूपसंबंधः एवं निविश्य
तं इत्याहुस्तदसत्त्वं रूपाद्यात्मकानंतस्वरूपाणां संबंधत्वेन गौरवात् न च समवायस्यैकत्वे रूपवान्वापु रि
ति प्रतीत्यापत्तिः स्पर्शसमवायस्य रूपसमवायस्यैक्यादिति वाच्यम् रूपविशिष्टसमवायाधिकार
रातायास्तादृशप्रतीतिनियामकायावायावसत्वादिति संक्षेपः इति समवायनिरूपणं अभावविभज
केचिदित्यनेन नान्यथा घटभूतत्वं संसर्गविशेष्यप्रतियोग्यनुयोगित्वं सति घटभूतत्वं विशेष्यभावाभावं ४

सि० टी

वोऽन्योऽप्यभावः

भावत्वाभावः त्विभावमिन्नत्वेन
तुल्यत्वात् तत्र

६
साधिकार
सांभवे
सांभवे
सांभवे

ते सभाव इति सभावश्चतुर्विधः ॥ प्रागभावः प्रथमभावोऽत्यन्ताभावश्चेति भावमिन्नत्वं भावत्वाभावः
प्रतियोगिज्ञानाधीनज्ञानविषयत्वं वाऽभावत्वं स्रस्वडोषाधिकिरित्यपिकेचित् भावत्वं च समवाये
कार्यसमवायाऽन्यतरसंबन्धेन सत्तावत्त्वम् तदर्थस्रसमवायसंबन्धेन द्रव्यादिविके समवायसंबन्धेन
धेन यदेकाधिकरणत्वं तेन संबन्धेन सामान्यादिविके सत्तावत्त्वं स्रगुरवः सभावोऽधिकरणानि
क इत्युच्यते जलगतगंधाभावस्य जलस्वरूपतया गंधाभावस्य घ्राणजत्वानुपपत्तेः जलस्य घ्राण
जत्वायोगादितद्विक्र एवमाधाराधेयभावोऽप्युपपद्यते इत्यभावसामान्यनिरूपणम् अथपदार्था
नां साधर्म्यवैधर्म्यनिरूप्येते सप्तानां सत्तावत्त्वं साधर्म्यं तच्च प्रागुक्तमेव द्रव्यादिचतुर्णां समवेतत्वे
न संबन्धित्वं च द्रव्यादिचतुर्णां समवेतत्वं समवेतत्वम् द्रव्यादित्रयाणां सत्तावत्त्वं द्रव्यगुणयोर्नित्या
नित्येभ्यः वृत्तिसत्तामिन्नजातिमत्वं कर्मावृत्तिजातिमत्वं वा गुणकर्मणोरसमवायिकारणत्वं
गुणादिष्वसंगुणकर्मसून्यत्वं सामान्यादिचतुष्टयस्य सामान्यसून्यत्वं सन्निकारणत्वं येषां यत्साध
र्म्यं तदितरेषां केवलान्वायमिन्नतद्वैधर्म्यमिति ध्येयम् इति श्रीसिद्धांतचंद्रोदये तर्कसंग्रहव्या

स्थानेपदार्थोद्देशविभागनिरूपणानामप्रथमः परिच्छेदः १ पदार्थान्विभज्यसंप्रति तेषामुद्देशकमानु-
 सारेणलक्षणावक्तुमुपक्रमते गंधवतीति गंधवतीपृथिवी गंधवत्त्वं च समवायेन बोध्यम् तेन का-
 लिके संवन्धेन काले देशिक संवन्धेन दिशि गंधवत्त्वस्य सत्त्वेऽपि न क्षतिः तयोस्तेन तेन संवन्धेनै-
 व सर्वधारत्वात् अथ तदेव हिलक्षणां पदव्याप्यतिव्याप्यसंभवरूपदोषत्रयशून्यम् य-
 थागोः सास्रादिमत्वं स्रव्यापिश्चलक्ष्यैकदेशावृत्तित्वं अतएव गोर्न कपिलत्वं लक्षणां तस्या व्या-
 प्तिग्रस्तत्वात् अतिव्यापिश्चलक्ष्यैकदेशावृत्तित्वं अतएव गोर्न शृंगित्वं लक्षणां तस्याति-
 व्यापिग्रस्तत्वात् असंभवश्चलक्ष्यमात्रावृत्तित्वं यथागोरेकशफत्वं न लक्षणां संभवग्रस्त-
 त्वात् एवं गंधवत्त्वस्य लक्ष्यैकदेशापायाणामपि मुक्ताहीरकादाववृत्तिरूपा व्यापिग्रस्तत्वात् कथं तत्र
 क्षणत्वमिति चेन्न तद्वत्समिगंधोपलंभेन तत्रापि गंधकल्पनात् तस्मानुद्भूतत्वादनुपलब्धिः
 अनुद्भूतत्वं जातिस्तदभाव उद्भूतत्वमिति गंगेशोपाध्यायः उद्भूतत्वं जातिस्तदभावोऽनुद्भू-
 तत्वमिति जरन्नेयापिकाः तदुभयमपि संकरस्य जातिवाधकत्वपक्षेन साधीयः शुक्ल-

भस्मपरमाणवो गंधवन्तः गंधवन्तः भस्मां भस्मत्वात् पुष्पावयववन्तः पायाणां भस्मत्वात् पादानोपादेयं भवन्ति पायाणां सजन्यत्वात् यत इदं यत इदं
 धंसजन्यं भवति तत इदं

सि० टी

र सं सं

व

अनवस्थिति
जाते जातिम
वेवाधकं
पलति वि
मसजामले
बाधकं
समवा
अथ ज्ञेयो
मसं
इति

तादिना संकरात् तथाहि संकरो नाम परस्परान्यता भविसमानाधिकरणयोर्धर्मयोरेकत्र समावेशः स
नुद्धूतत्वमपहाय शुक्तत्वमुद्धूतशुक्लेऽस्ति शुक्तत्वमपहायानुद्धूतत्वमनुद्धूते गंधेऽस्ति तदुभयमप्य
नुद्धूतशुक्लेऽस्ति एवमुद्धूतत्वेऽपि संकरः तदुक्तं किं रणावल्यामुदयनाचार्यैः व्यक्तेरभेदस्तुल्यत्वं संक
रोऽथानुवस्थितिः रूपहर्निरेवं धो जातिबाधकसंग्रह इति तस्मात्तच्चोद्धूतत्वाभाववत्वं उद्धूतत्वं च प्र
त्यक्षयोग्यरूपपरसंगंधस्पर्शसंयोगाद्यन्यतमत्वमित्यलमप्रस्तुतविचारेण अथैमपि सुरभ्यसुरभिकपा
लजन्यघटे पंस्परप्रतिबंधेन गंधानुत्यक्तेरव्याप्तिः न च तादृशघटे गंधप्रतीतेः स्मिन्नगंध एवास्त्विति वा
चं स्रवयवगंधस्यैव तत्र भाणां जीकारादिति चेन्न गंधवत्त्वसमानाधिकरणद्वयत्वसाक्षात्तया
व्यजातिमत्वस्य विवक्षितत्वात् जलादावतिव्याप्तिवारणाय गंधं चेत्यादि सत्तामादाय तत्रैवातिव्या
प्तिवारणाय द्रव्यत्वसाक्षात्तयाप्येति पृथिवी घटत्वमादायाऽव्याप्तिवारणाय चेत्येव साक्षादिति ए
थिवी तेजसो द्वित्वमादाय तेजसि दोषवारणाय जातिपदं एतेनाद्यक्षणात्पन्नघटेऽव्याप्तिः परास्ता गंध
प्रतीतिसत्त्वे पृथिवीसंबंधसत्त्वे पृथिवीसंबंधाभावे गंधप्रतीत्यभाव इत्यन्यव्यतिरेकाभ्यां पृथिवी
गंधस्यैव जले प्रतीतिर्वाभ्या एव वायावापि नुनुदेशांतरस्य कसूरीकुसुमसंबंधपवनस्यै

अनेकरभेद
एकव्यक्तिके
त्वमाकाश
इत्यादे जाति
तेवाधकं तु
त्यत्वे तुल्यव्य
क्तित्वं क
लशब्दादे
जातित्वे वा
धकं स्रव
नित्यविश
यादे जाति
वेत्तव्यं
अकं स्रसं
बंधत्वं स
भावस्य स
वाप्यत्वं
तिले वाधकं
कथं सम
समक ७
नापि संबंध
तिष्ठतः

समवायेन घटे स्रवणं गंधोत्पत्तिप्रतिस्मृतिमसमवायिसमवायेन तत्र संबंधेन स्रवणं गंधोत्पत्तिप्रतिबंधकः समवायेन घटेऽसुरभिगंधोत्पत्तिप्रतिस्मृतिमसमवायिसमवायेन तत्र संबंधेन स्रवणं गंधोत्पत्तिप्रतिबंधकः ॥७॥

नहि घटलं द्र
व्यत्वादिकेषु
विद्याश्रवणे
कं न्यूनातिरिक्त
देशवृत्तित्वात्
अन्यूनवृत्तित्व
नामसर्वदेशव
त्तित्वमित्यर्थः
इति संजीव

जगन्तीमपराधं इतरं यो भिद्यते प्रमेयत्वात्

अव्यावर्तकं ज्ञेयं
निरूपकं

वर्जगदितरस्येवाप्रसिद्धां तल्लक्षणीभूतशेयत्वस्यापीति चेत् सत्यं त्रसाधारणधर्मद्विविधः व्यावर्तको
व्यावर्तकश्च तत्र व्यावर्तकद्रूपासाधारणधर्मस्यैवलक्षणात्वात् तस्य च व्यावृत्तिरूपप्रयोजनं दर्शित
मेव त्रयेवं संतिलक्षणा लक्षणास्याव्यावर्तकेति व्याप्तिः व्यावृत्तेः पृथिवीत्वसमनियतत्वात् शेय
त्वस्य च पदार्थत्वसमनियतत्वात् इति चेन्मेवं तद्विन्नत्वस्यापिलक्षणे निवेशात् तथा च लक्ष्यताव
च्छेदकसंसन्तियतत्वे सति शेयत्वादिभिन्नत्वलक्षणमिति पर्यवसन्नम् त्वस्मिन् स्वभेदानङ्गीका
रेण शेयत्वादौ शेयत्वादिभिन्नत्वस्यासंभवात् यदि चासाधारणधर्ममात्रं लक्षणमिति सिद्धांतव्या
घातः एवं शेयत्वादिकं पदार्थसामान्यलक्षणमिति पूर्वोक्तमप्यसंगतिश्चाशङ्क्यत तदा स्वसाधार
णधर्ममात्रं लक्षणं तस्य च व्यावृत्तिवदियं पृथिवीदं जगदिति व्यवहारोऽपि प्रयोजनमिति संतव्यं त
उक्तं व्यावृत्तिव्यवहारोऽवालक्षणस्य प्रयोजनमिति इतः परं प्रयोजनाभावाद् शेयत्वादिभिन्नत्व
मनुपादेयमेव इतिलक्षणलक्षणनिरूपणम् पृथिवीं विभजते सेति साद्विधा द्विविध्यं व्यु
त्पादयति नित्येति नित्या अनित्या च नित्या पररूपा अनित्या कार्यरूपा नित्यत्वं ध्वंसिने

तदुक्तं जालोत्तरं गौडोपायसूत्रं दृश्यते रजः तस्य घटतमो भागः परमाणुः स उच्यते २

ते सति ध्वंसाप्रितियोगित्वं अनित्यत्वं च ध्वंसप्रतियोगित्वं परमाणुरूपेति ननु परमाणुसद्भावे किं मानं
मिति चेदुच्यते गौडोपायसूत्रे तदुक्तं किं रणस्य सर्वतः सूक्ष्मं यद्वज उपलभ्यते तत् अणुकमित्यभिधीयते तत्
अणुकं मवयवजन्यं चाक्षुषद्रव्यत्वात्पटवदित्यनुमानेन अणुकावयवः सिद्ध्यति स एव अणुः सौम्यं व
यवजन्यः महदारंभकत्वात् कर्पिलवदित्यनुमानेन तदवयवः सिद्ध्यति स एव परमाणुरित्युच्यते अनव
स्थाभयाच्चावयवधारानोरशीक्रियते अन्यथा मेरुसर्वपयोरपि साम्यप्रसंगः परमाणोरनित्यत्वे विना समका
मिकारणभावकार्योत्पत्तिप्रसंगः ननु विभिः परमाणुभिः कुतो न द्व्यणुकं नारभ्यते द्व्यणुकद्वयेन कुतो अणुकं न
मिति चेन्न परमाणुत्रयसंयोगस्य द्व्यणुकद्वयसंयोगस्य च द्व्यणुना रंभकत्वकल्पनात् किंच प्रथमस्य
द्व्यारंभकत्वे च गौरवं स्यात् द्वितीयस्य च तथैवेत्यणुकमहत्त्वानुपपत्तिश्च कार्यमहत्वे कारणमहत्त्वस्य
कारणमहत्त्वस्य वा कारणत्वात् इति परमाणुप्रमाणदर्शने कार्यरूपेति सर्वव्यविनीचेत्यपि बोध्यं स
वनास्तिकाः सर्वव्यविनीचेन मानं स्रयं घट इति प्रतीतिर्हि परमाणुपुंजैरेवोपपद्यते इति चेत् तन्न परमा
णुना न तोन्द्रियत्वेन घटस्याप्यतोन्द्रियत्वापत्तेः न चैकस्य केशस्य दूरे अत्यक्षत्वेन कथं तर्हितसमुह
स्य प्रत्यक्षत्वमिति वाच्यम् सन्निधाने एकस्यापि केशस्य प्रत्यक्षत्वेन संभवेन दृष्टं तवैषम्यात् किंच स्र

अवयविनीनाम
अवयवजन्यत्वं
पृथिवीत्वं ४

६०
६०

पघट इतिज्ञानविषयतायाश्चनंतपरमाणु कल्पनेगौरवाच्चेतिस्मारम् इतिपरमाणुपुंजवादनिरासः पुनरिति
पुनस्त्रिविधा शरीरेंद्रियविषयभेदात् कार्यरूपेतिशेषः एवमग्रेपि त्रैविध्येहेतुमाह द्वेद्वेतेऽसूयमा शरीरेति
माणांभेदपदंप्रत्येकमभिस्वंध्यतेइतिनियमाच्छरीरभेदादिंद्रियभेदाद्विषयभेदादित्यर्थः अत्याव
यवित्वेसतिचेष्टाश्रयत्वंशरीरत्वम् हस्तादिवारणायसत्यंतं घटादिवारणायविशेष्यं अत्यावयवित्वं
च अत्रयैजन्मत्वेससवयव्यजनकत्वम् अत्रयवत्वंचद्रव्यसमवायिकारणत्वम् अत्रयवित्वंचजन्मद्र
व्यत्वं चेष्टाचेहिताहितप्राप्तिपरिहारार्थाक्रिया तदिदंशरीरंविधिविधम् योनिजंअयोनिजंच
शुक्लशोणितपरस्परमेलनजन्यंशरीरंयोनिजं तद्विन्नमयोनिजं आद्यमपिद्विधा जरायुजमंडजंच
गर्भावरकचर्मपुटकंजरायुस्तज्जन्यंजरायुजमिदंचात्मदादीनाम् अंडजंपद्मादीनाम् अयोनिजंविबि
धम् स्वेदजमुद्भिजमदृष्टविशेषजन्यंअस्वेदजंपूकालिदादीनामुद्भिजंवृक्षादीनाम् अदृष्टवि
शेषजन्यमन्वादीनाम् ननुवृक्षादीनांशरीरत्वेकिंमानमितिमेवंमंस्या वृक्षाःशरीरी आध्यात्मिक
वायुसंवंधादिसत्तदनुमानात् ननुतत्रैवमानंनपश्यामइतिचेन्न वृक्षाः आध्यात्मिकवायुसंवंधवान्
वृद्धिद्विधायादिमत्वादित्यनुमानंकलय मन्वादीनामयोनिंत्वेनचब्रह्मणोमानसात्मन्वादयःउवाइति

रूपेण धर्मसंस्पर्शस्त्वेह संसिद्धिर्कोटवः बुद्ध्यादिभावनांतश्च शब्दो वैशेषिको गुणः ॥३॥

श्रुतिः प्रमाणम् योनिविनाशरीरमिति वेदे योनिपदं कारणपरमिति मंतव्यम् इति शरीरसामान्यनिरूपणम् शब्देतरोद्धूतविशेषगुणानाश्रयत्वे सति ज्ञानकारणमनःसंयोगाश्रयत्वमिन्द्रियत्वं शब्देतरेये उद्धूतविशेषगुणाः घटनिष्ठरूपादयस्तदनाश्रयत्वं ज्ञानस्य कारणीभूतो यो यमनः संयोगस्तदाश्रयत्वं च चक्षुरादावसीतिलक्षणा समन्वयः भवत्येवंन्द्रियमनःसंयोगो ज्ञानकारणम् आत्मा मनसा संयुज्यते मन ईन्द्रियेणोन्द्रियमर्थेन ततः प्रत्यक्षमिति नियमात् आत्मादिवारणाय सत्यंतं कालवारणाय विशेष्यं आत्रेऽव्याप्तिवारणाय शब्देतरेति चक्षुरिन्द्रियादां वनुद्धूतरूपसत्त्वादव्याप्तिवारणायोद्धूतेति संयोगस्य द्विनिष्ठत्वेन इन्द्रियार्थसंयोगाश्रयत्वस्य चक्षुरादौ सत्त्वादिशेषगुरोति स्वधंसकारणीभूतः कालमनःसंयोगस्तदाश्रयत्वं कालमिति ज्ञानपदं प्राचामते इन्द्रियावयवार्थावयवयोः सन्निकर्षापि र्ज्ञानकारणम् तदाश्रयत्वमिन्द्रियावयववेगतं अतो मनःपदं यद्वा कालेरूपनासीति प्रत्यक्षं प्रति चक्षुःसंयुक्तविशेषरातायाः कारणत्वेन तद्घटकीभूतसंयोगाश्रयत्वं काले गतं ततो मनपदं न चात्मवारणाय आत्मान्यत्वमेव निविश्यता

इति शब्दं त्वज्जानो योगसंज्ञानकारणताय
इति चिदेषात्

इतीदृशसामान्यनिरूपणम् भोगोपयोगीविषयः भोगसुखदुःखा न्यतरसाक्षात्कारः पद्येत्तत्त्वत्वा-
 रांशोदावतिव्याप्तमिति विभाव्यते तदाशरीरेन्द्रियमिन्नत्वमेव तदनुसर वस्तुतस्तुशरीरादिकम-
 पि विषय एव भेदेन कीर्तनं तु वाल्मीकिवैशद्याय इति विषयसामान्यनिरूपणम् पार्थिवं शरीरं
 दर्शयति शरीरमिति शरीरमस्मदादीनां आदिपदेन पञ्चादीनां परिग्रहः गंधवच्छरीरं पा-
 र्थिवशरीरमिति तत्त्वत्वांशो बोध्यम् एवमग्रेऽपि स्रवजलादिसनाद्यत्वात्पंचभौतिकत्ववत्त्वा-
 रः पार्थिवभागस्य मुख्यत्वात् पार्थिवत्वं एव मन्यत्रापि पार्थिवेन्द्रियस्य लक्षणमाह इन्द्रियमिति
 इन्द्रियं गंधग्राहकं द्वायां नासां वर्ति चक्षुरादावतिप्रसंगवारणाय गंधग्राहकमिति सन्निक-
 र्ष्य व्याभिचारवारणायैन्द्रियमिति अथवा पार्थिवेन्द्रियं दर्शयति इन्द्रियमिति गंधवदिन्द्रियं पार्थि-
 वेन्द्रियमिति तत्त्वत्वांशो बोध्यम् एवमग्रेऽपि ननु पार्थिवेन्द्रियं निष्प्रयोजनत्वादनारणीयमित्या-
 शंका भिरसितुं तत्प्रयोजनमाह गंधग्राहकमिति तथा च गंधग्राहक एव तत्प्रयोजनमस्ति न
 जनकत्वात् पार्थिवेन्द्रियमावश्यकमेवेति भावः इदमुपलक्ष्यताम् येनैन्द्रियेण यद्गृह्यते तेने

द्वियेण तन्निष्ठाजातिः तदभावस्रगृह्यते इति नियमात् गंधत्वादेरपि ग्राहकमित्यर्थः एवमग्रेऽपि
 नन्वस्रगंधग्राहकत्वेन घ्राणनामकमिन्द्रियं तथापि तस्य पार्थिवत्वे किं मानं मिति चेन्मैवं घ्राणं
 द्वियं पार्थिवं रूपादिषु पंचषु मध्ये गंधस्यैवामिव्यंजकत्वात् कुंकुमगंधाभिव्यंजकगोघृतादि
 वद्वायूपनीतसुरभिपार्थिवभागवदित्यनुमानस्यैव मानत्वात् नवशरावगतगंधव्यंजकजले व्यामि
 चारवारणायेवकारः तस्य शक्नु रसस्यापि व्यंजकत्वात् मध्यातोपपादनेन घ्राणस्य गंधत्वव्यं
 जकत्वेऽपि न द्वातिः हेतुशरीरेद्रव्यत्वमपि निवेश्यते न सन्निकर्षेन व्यामिचारः तस्य संकेतमाह
 घ्राणमिति घ्राणपदप्रतिपाद्यमिति भावः तदाश्रयमाह नासाग्रेति एवमग्रेऽपि पार्थिवविषयं द
 शयति विषय इति विषयो मृत्वाद्याणादिः आदिना पुष्यादिपरिग्रहः गंधत्वात् विषयः प्रा
 र्थिवविषय इति तत्त्वज्ञानं बोध्यम् एवमग्रेऽपि इति पार्थिवगंधः जलं लक्षयति शीतेति शीतस्य
 शीतलस्य आपः नन्वचंदनं शीतलं शीतं शिलातलमित्यादिप्रतिपत्तेः पृथिव्यामतिव्याप्तिरिति वाच्यम्
 जलसमवेतशीतस्य शीतस्यैव स्वसमवायिसंयोगसंबन्धेन तत्र भावात् जलं विभजते ता इति ता

द्विविधाः नित्या अनित्याः नित्याः परमाणुरूपाः अनित्याः कार्यरूपाः पुनस्त्रिविधाः शरीरेंद्रियवि-
 बयभेदात् शरीरमिति शरीरं वरुणालोके इदमयोनिजमेव एवमुत्तरत्रापि ज्ञेयं ननु जलीय
 शरीरस्य नखदंतकण्ठसंभवेनाहारविहारसंभवात् कथं भोगाय तनत्वमुपपद्यत इति मेवं मस्याः पा-
 श्चिवादिभागसंमिश्रितत्वेन करकादिवत् घनीभूतत्वाद्दृढीभूतस्य तस्य ताल्वादिवाग्व्यापारादिसं-
 भवेनाहारविहारसंभवाद्भोगाय तनत्वोपपत्तेः एवमुत्तरत्रापि इन्द्रियमिति इन्द्रियं रसग्राहकं
 रसनं जिह्वा इति ननु रसनं इन्द्रियस्य जलीयत्वे किं मानमिति चेत् श्रूयतां रसनं इन्द्रियं जलीयं
 रूपादिषु पंचबुधमध्ये रसस्यैवामिव्यंजकत्वात् लावलावदित्यनुमानं मानं हरीतक्यामलका-
 दो व्याभिचारवारणाद्यैवकारः तस्य जलमाधुर्यं व्यंजकत्वात् कुसुमादिरूपस्यापि व्यंजक-
 त्वात् शेषं सुगमं विषय इति विषयः सरीसमुद्रादिः आदिना तटागहिमकरकादीनां ग्रहः
 अथ हिमकरकादीनां जलत्वे तत्र नैमित्तिकद्रवत्वं न स्यादिति चेत् को वानेति ब्रूते अदृष्टवि-
 शेण घनीभावात्सां सिद्धिकद्रवत्वप्रतिबंधमात्रकल्पनादिति जलग्रंथः तेजसालं

नियमनक
 ननिकाग
 यत्र चक्षु
 यो घटादि
 नाकं श्र
 किरति चेमे
 वे दीय प्रभा
 पाई वतम्
 पि = ३

णामाह उष्मस्पर्शवदिति उष्मस्पर्शवत्तेजः उष्मजलमिति धीमुजलांतर्गततेजो निष्ठेऽस्य स्पर्श
 स्यैवेति तत्र नातिव्याप्तिः चंद्रकिरणद्वौ तदंतर्वर्तिवारिस्पर्शमिभूतत्वादुष्मस्पर्शस्यानुप
 लंभः चक्षुःश्रोत्रादावनुद्भूतत्वात्तस्य तथात्वं तेजोविभजते तदिति तद्विद्विधं नित्यमनि
 त्यं च नित्यं परमाणुरूपं अनित्यं कार्यरूपं पुनस्त्रिविधं शरीरेंद्रियविषयभेदात् शरी
 रमादित्यन्ये लोके इंद्रियरूपग्राहकं चक्षुः कृष्णताराजवर्ति चक्षुषस्तैजसत्वे चक्षु
 स्तैजसं रूपादियंचक्षुमध्येरूपस्यैवाभिव्यंजकत्वात् दीपप्रभावदित्यनुमानं प्रमाणम्
 हरीतक्यादौ व्यभिचारवारणायैवकारः रूपग्राहकमिति इदमुपलक्ष्यणम् महलोद्भूतरू
 पस्पर्शवत्तद्रव्यतद्भूतिकर्मसामान्यसमवायसंख्यापरिमाणपृथक् संयोगविभागापरत्वा
 परत्वद्रवत्वस्नेहानामपि ग्राहकमिति द्रष्टव्यम् ननु वहिरिंद्रियस्य वस्तुप्राप्यप्रकाशकारि
 त्वं विकाराशालित्वेन तत्प्राप्ति संभवात् न च शाखा चंद्रमसोऽस्तुल्यगंहरणा नुपपत्तिरिति
 वाच्यं इष्टापत्तेशाखा चंद्रमसोऽयुगपत्पश्यामीति प्रतीतेर्भ्रमत्वात् तेजसोतिशयित वेगशा
 लित्वेन क्षणाविलंबेनैव तद्रूपं प्रशस्तपदभाष्यानुसारेण विषयस्य चातुर्विध्यमाह विषय

सि० ८०
१२

म३

स्योद्धृतं

इति विषयस्तुर्विधः भोमं दिव्योदय्याकरजमेदात् अन्यत्र तदुद्धृतं स्पर्शवाननूद्धृतं रूपानुद्धृतं
स्पर्शवानुद्धृतं रूपानुद्धृतं स्पर्शवानुद्धृतं स्पर्शवानुद्धृतं रूपवानिति चातुर्विध्ये हेतुमाह भोमेति मे
दादिति पदं प्रत्येकमस्मिन् संवध्यते तत्र भोमुदाहरति भोममिति भोमं ब्रह्मादिकं पार्थिवमात्रं
धनं तेजो भोमं ब्रह्मादिकमित्यत्रादिपदेन स्वद्योतगततेजः प्रमृतेः परिग्रहः दिव्यं दर्शयति
दिव्यमिति दिव्यं विद्युतादि जलमात्रेण धनं तेजो दिव्यं कचिदविं धनं दिव्यमित्यपि पाठः आदिना
कचंद्रादीनां परिग्रहः पार्थिवजलोभयं धनं तेजः ओदयं तदेवामिद्यते मुक्तस्येति मु
क्त पीतपरिणामहेतुरोदयं मुक्तस्यान्नादेः पीतजलस्य परिणामो जीर्णता तस्य हेतुरोदयमित्यर्थः अ
तएव तदुभयं धनं धत्ते आकरजं दर्शयति आकरजमिति आकरजं सुवर्णादि अति धनं तेज
आकरजं सुवर्णादिकमित्यत्रादिना रजतादेः परिग्रहः अथ सुवर्णावादः ननु सुवर्णं पार्थिवं पी
तत्वं स्फुरिद्रादिवदिति चेत्ते तत्र घृतजतु प्रभृति सत्संतानलसंयोगे सति द्रवत्वनाशोपलंभेन जलादि
रूपप्रतिबंधके सति तदनुपलंभेन च पार्थिवद्रवत्वनाशं प्रति प्रतिबंधकाभावविशिष्टा संतान
लसंयोगस्य कारणत्वेन सुवर्णतांशसंयोगे सति द्रवत्वनाशोपलंभेः प्रतिबंधकत्वं च कारणी

१२

भूताभावप्रतियोगित्वं भवति हि जलपार्थिवद्रवत्वनाशः प्रतिबन्धकत्वेन कारणीभूतो वा
 भावो जलाभावस्तत्प्रतियोगि मीमांसकास्तु तमद्रवसुवर्णमप्यतिरिक्तद्रव्यमिति शशंकिरे
 तदपि न युक्तं क्लृप्ते संतर्भावे संभवत्यतिरिक्तद्रव्यत्वकल्पनाया अन्यायत्वात् ननु सुवर्णं
 सत्तेजसत्वे किं मानमिति चेदत्र ब्रूमः सुवर्णं तेजसं प्रतिबन्धकाभावविशिष्टं त्वं तानलं सं
 योग्यं नु द्विद्यमानद्रवत्वाधिकरणत्वात् यन्नेवं तन्नेवं यथा सर्पिरिति सलिलान्न तनुं
 हुताशनासंयुक्तं सर्पिर्विव्यभिचारवारणाय संयोगात् तम् ननु सुवर्णस्य तेजसत्वे तन्निष्ठो
 स्पर्शः स स्वरूपेण ह्रीया इति चेन्न वलेव त्सजातीयपार्थिवरूपस्पर्शाभ्यां तन्निष्ठभा
 स्वरूपोऽस्पर्शयोरभिभवादग्रहः इति संक्षेपः इति तेजोऽंगं वायुं लक्षयति रूपरहितं
 ति रूपरहितस्पर्शवान् वायुः घटादिवारणाय विशेषणम् आकाशादिवारणाय विशेष
 ष्यं अथ वायुप्रत्यक्षात्वादः ननु वायुसद्भावे किं मानमिति चेदत्र प्राञ्चः विषयतासंबन्धेनैव हि
 द्रव्यप्रत्यक्षावच्छिन्नं प्रति समवायसंबन्धेन महत्त्वविशिष्टाद्भूतरूपमुद्भूतस्पर्शप्रकारणं एवं स
 त्ति वायो तदभावाद वायुप्रत्यक्षाः किं तन्नुमेयः तथा हि यो यं वायो वाति स तन्नुस्मात्शीतस्पर्शलो

प्रत्यक्षं प्र
 ति ता

के प्रतीयते सस्पर्शः कविदाश्रितः गुरुत्वाद्भूषवदित्यनुमानेन किंचिदाश्रितत्वे साधनीये यत्किंचि
सदग्राह्यसिध्यति तदेव वायुरित्युच्यते न च तत्स्थिर्वीमर्हत्तुद्भूतस्पर्शवत्पार्थिवस्याद्भूतरूपं भवितुं
तं वनियमात् नापि जलतेजसी तत्रानुष्माशींस्पर्शाभावात् नाप्याकाशादिचतुष्टयंतस्य वि
भुत्वेन सर्वत्र तादृशस्पर्शप्रत्यक्षापत्तेः नापि मनः तस्याणुत्वेन स्पर्शस्याप्यनध्यक्षापत्तेः सप्रत्य
क्षत्वापत्तेः
रित्याहुः नवीनास्तु त्रिद्वयप्रत्यक्षाप्रतिमहत्त्वविशिष्टविभुत्वावृत्तविशेषगुराः कार
णमहत्त्वविशिष्टोद्भूतरूपोद्भूतस्पर्शान्यतरद्वाकारणम् एवं सति वायुरपि प्रत्यक्षावत
चतादृशगुरास्य महत्त्वविशिष्टोद्भूतस्पर्शसत्त्वात् इतरथा वायुं स्पर्शामि प्रभां पश्या
मितप्रजले तेजः स्पर्शामीति अनुभववापलापप्रसंगं न चायं भ्रमः जलं स्पर्शमीत्यनुम
वस्थापितत्वात्पत्तेः ननु द्रव्यवाच्यं प्रतिद्रव्यस्य स्पर्शानं प्रति च प्रत्येकं किंकारणमिति चेद
धेमहत्त्वविशिष्टोद्भूतरूपं द्वितीये महत्त्वविशिष्टोद्भूतस्पर्शानं चायं पक्षो गरीयान् प्राच्यमते
द्रव्यस्पर्शानकारणत्वस्वरूपेण भ्युपगम्यत्वेन तुल्यत्वात् इत्याचक्षते वायुं विभजते सद्विधि
धइति सच द्विविधो नित्योऽनित्यश्च नित्यः परमाणुरूपः अनित्यः कार्यरूपः पुनस्त्रिविधः

शरीरं द्रियविषयभेदात् शरीरं वायुलोकं इन्द्रियं स्पर्शग्राहकं त्वक् सर्वशरीरवृत्ति विषयो वृत्तादिकं पनहे
 तुः शरीरं रातः संचा शरीरायुः प्राणः सचैकोऽप्युपाधिभेदात् प्राणानादिसंज्ञां लभते शरीरमिति तच्च
 पिशां चादीना मपि स्पर्शग्राहकमितीदमुपलक्ष्यणम् महतोद्भूतरूपस्पर्शवत्तद्रव्यतद्भूतिकर्मसामा
 न्यसंमवायसंख्यापरिमाणपृथक्संयोगविभागपरत्वापरत्वद्रवत्वसहानामपि ग्राहकं त्वगिति त्वगि
 द्रियमित्यर्थः तस्य वायवीयत्वे त्वगिन्द्रियं वायवीयं रूपादिषु पंचषु मध्ये स्पर्शस्येवाभिर्व्यंजकत्वेन
 स्त्रंगसंगिसंलिल्लशैत्याभिर्व्यंजकव्यजनपवनवदित्यनुमानं मानं सलिलशैत्यव्यंजके मनसि काला
 दोचातिप्रतिस्तिवारणायेवकारः वृत्तादीत्यत्रादिपदेन घासादीनां परिग्रहः ननु प्ररास्याधिक
 स्य सत्वात् कुतो न कृतस्तद्विभागश्च तस्मात् शरीरांत इति तथा च विषयवायो तस्यांतर्भाव इत्य
 र्थः स्त्रयानादेरतिरिक्तत्वमाशंक्य प्राणो तस्यांतर्भावमभिधत्ते सचेति प्राणस्त्वित्यर्थः एकोपीति ।
 एक एव प्राणो हृदयादिस्थानरूपोपाधिभेदात् प्राणानादिशब्दे व्यवहियते इत्यर्थः तदुक्तं हृदि प्राणा
 रोमगुदेऽपानः समानो नाभि संस्थितः उदानः कंठदेशस्थो व्यानः सर्वशरीरगः अथवा मुखनासि
 काभ्यां निर्गमनप्रवेशनात् प्राणः मलादेरधो नयनादपानः भुक्तपरिरागमायजाठरान्नस्य समुन्नयनात्

मानः श्रुत्वादेरुर्ध्वनयनाउदानः नाडीमुखेषु वितननाद्यान इति किं पारूपोपाधिभेदात्तथा व्यववहियत इ
 तं ध्यः एवं नागकूर्मककलदेवदत्तधनं जयाख्यवायूनामपि प्राणं तर्भावः नागउडारहेतुः कूर्मउन्मी
 लनस्य ककलः क्षुधायाः देवदत्तो विजंभरास्य धनं जयोपिषोषरास्येति बोध्यम् इति वायुग्रंथः
 इदानीं कार्यद्रव्यस्योत्पत्तिविनाशक्रममाचक्ष्महे परमेश्वरस्य चिकीर्षावशात्परमाणुषुकर्मो
 त्पत्तिः तदनंतरं द्वयोः परमाण्वोः संयोगस्ततो ह्यणुकोत्पत्तिः तत्र परमांसमवायिकारणं परमा
 णुद्वयसंयोगोऽसमवायिकारणम् परमेश्वरस्यैतन्नेच्छात्कृतयः कालोदिकं प्राग्भावाद्दृष्टं तत्र
 प्रतिबंधकाभावश्च निमित्तकारणम् एतेषां कार्यमात्र एव निमित्तकारणत्वात् तदनंतरं त्रि
 षु ह्यणुकेषु कर्मोत्पत्तिस्तत्तत्संयोगः ततस्त्रणुकोत्पत्तिः एवं चतुरणुकाद्युत्पत्तिक्रमेण महापृथिवीम
 सायः महतेजोमहान्वायुरुत्पद्यते एवं परमेश्वरस्य कार्यद्रव्यसं जिहीर्षावशात्परमाणुषुकर्मोत्पत्तिः
 ततः परमाणुद्वयविभागस्ततः परमाणुद्वयसंयोगनाशस्ततो ह्यणुकनाशस्ततस्त्रणुकनाशः एवं च
 तुरणुकादिनाशक्रमेण महापृथिव्यादीनां नाशः श्रयमेवावांतरप्रलयः इत्युच्यते सर्वकार्यद्रव्यधंस
 वा सैवांतरप्रलयत्वात् महाप्रलयश्च सर्वभावकार्यधंसः भावकार्यचानित्यं द्रव्यमनिसगुणः क

सचेकिंपुनः सष्टिप्रत्ययसद्भावेप्रमाणमिति चेत् धातापथापूर्वमकत्सपदित्यादि श्रुतिः मीमांसकास्तु संसार
 प्रवाहस्य बीजां कुरन्त्यायेनानादित्वादनंतत्वाच्च प्रत्ययसद्भावेमानाभावः इत्युचुः अत्र प्रश्नः क्वचित्सम
 वायिकारणानाशाद्व्यनाशः क्वचिदसमवायिकारणानाशाद्व्यनाशः यथा कपालरूपसमवा
 यिकारणानाशाद्घटनाशः परमाणुद्वयसंयोगरूपासमवायिकारणानाशाद्यणुकनाशमंगीचक्रुः
 नव्यास्तु लाघवात्सर्वत्रासमवायिकारणानाशात्तमंगीचक्रुरित्यलं पल्लवितेन इति कार्यद्रव्यात्यतिवि
 नाशक्रमनिरूपणम् आकाशं लक्षयति शब्दगुणमिति शब्दगुणमाकाशं तच्चैकं विभुनितं च शब्दो
 गुणो यस्य ततं यथापि शब्दवत्त्वमेव लक्षणा मुचितं तथापि भट्टानां मते शब्दस्य द्रव्यत्वं तन्निरासार्थं
 गुणपदमुपातं क्वचिच्छब्दगुणकमाकाशमित्यपि पाठः शब्दगुणमेव शब्दगुणकमिति स्वार्थकः य
 द्वाशब्दं गुणं करोति जनयतीति शब्दं गुणयतीति वा शब्दगुणकं शब्दसमवायिकारणमिति यावत्
 एतेनाकाशे प्रमाणमपि दर्शितं तथाहि शब्दोऽष्टद्रव्यातिरिक्तद्रव्याश्रितः अष्टद्रव्यनाशे
 तस्मिन् तत्वे सति समवायिकारणकत्वात् यन्नैवं तन्नैवं यथा रूपमिति परिशेषानुमानेन तादृ
 शद्रव्यविधिर्याकाशं सिध्यति रूपादेव कारणसत्त्वं रूपत्वादि कारणविशेष्यपरिशेषः

प्रसक्तस्प्रतिषेधेन तत्राप्रसंगात्परिशिष्यमाणसंप्रत्ययः न च विशेष्यासिद्धिः शब्दः समवायिकारणकः
जन्मगुणत्वात् पृथिवीरूपवदित्यनुमानेन तत्सिद्धेः न च विशेषणासिद्धिरपि शब्दोऽष्टाद्वयानाम्भितः
पि श्रोत्रग्राह्यत्वात् शब्दत्ववदित्यनुमानेन तत्सिद्धेः ननु तस्य गुणत्ववर्कमानमिति चेत् शब्दोऽगु व्यभिचार
य एणः अनित्यत्वे सत्येकं त्रियग्राह्यजातीत्वाद् रूपवदित्यनुमानेन मानं अणुर्कावेनैकांतिकत्ववारणाय दा
जातीत्येति अन्यत्वं स्पष्टं आकाशस्य पृथिव्यादिव दनेकत्वे मानाभावादाहं तच्चैकमिति
चक्षुर्धे न च आकाशस्येकत्वे यटाकाशो मठाकाश इति व्यपदेशः कथमिति वाच्यम् यदादि रूपोपाधिमे
देन तादृशव्यपदेशात् सर्वत्र शब्दोपलंभादाकाशस्य विभुत्वमावश्यकमिति ब्रूते विभिति आका
शस्य विभुत्वादेव नित्यत्वं सत्यतीत्याह नित्यं चेति नन्वात्मन आकाशः संभूत इत्युक्तं नित्यं
तिवेदेनाकाशस्य जन्मत्वप्रतिपादनात् कथं तन्नित्यं यज्जन्यं तदनित्यमिति व्याप्तेरिति चेन्न संभू
त इत्यस्य ब्रह्मांडरूपोपाधिवशात् अभिव्यक्त इत्यर्थकत्वात् वस्तुतस्तु अतएव जन्मजनकभावस्या आकाश
नुमानविरुद्धत्वेन तस्याप्यर्थवादत्वमात्रकल्पनात् संगच्छते इति वदंति इदमत्र चिंत्यं आकाशस्य लभ्य
शरीरविषयो नस्तः न वर्तते परं विद्रियमस्ति तच्च श्रोत्रं शब्दधीजनकमिन्द्रियं श्रोत्रं द्रिय

स्याकाशत्वं कथमिति चेन्न यद्विद्रियं रूपादिषु मध्ये यंगुणग्राहक इति तद्विद्रियं तद्गुणयुक्तमिति नियमाच्छे-
 त्तस्य शब्दग्राहकत्वेन शब्दवैरूपा तत्राकाशत्वस्याबाधितत्वात् अथ सति कुड्ये सर्ववित्रमिति या-
 येन सर्वमिदं तदेव संभवाति यद्विद्रियं स्यात् तत्रैव मानं न लक्ष्यते महे इति चेन्न याया किं यासा
 साकं रणसाध्या इति व्याप्तेर्विद्रियादि रूपकरणासाध्यविद्रियादि किं यादौ दृष्टत्वेन गंधाद्युपलं-
 भः करणसाध्यः किं यात्वात् छिद्रिक्रियावदित्यनुमानेतादृश करणत्वेन विद्रियस्य सिद्धेः
 इत्याकाशग्रंथः साकालं लक्षयति सतीति सतीतादिव्यवहारहेतुः कालः सतीत इत्यादि र्यो-
 व्यवहारः सतीतो भविष्यत्वर्त्तमान इत्यात्मकस्य साधारणहेतुः काल एव इत्यर्थः नुविदं
 लक्षणा मांकाशेति व्याप्तं व्यवहारस्य शब्दात्मकत्वादिति चेन्न अत्र हेतुपदेन निमित्तहे-
 तोर्विवक्षितत्वात् न चैवमपि कंठतात्वाद्यामिधातेऽतिव्याप्तिरिति वाच्यं विभुत्वस्यापि
 निवेशात् अथेदं लक्षणा महाकां लेऽव्याप्तं सतीत इत्यादिव्यवहारस्य रविक्रियादिरूपखं
 उक्तालनियम्यत्वादिति मेवं संस्थाः महाकालेऽप्युपाधिभेदेन तादृश व्यवहारभेद संभवात् ३
 पाथिप्रसज्यविभाग प्रागभावावच्छिन्ना क्रिया स्वपदेन रविक्रिया तज्ज न्योयो विभा

गोविन्ददेशयोस्तस्य प्रागभावस्तद्विशेषकालेतिष्ठति तदवाच्छिन्नास्यैवार्कियाद्रयमेवो
पाथिरित्युच्यते अतीतत्वं च वर्तमानत्वं सप्रतियोगित्वं भविष्यत्वं च वर्तमानप्रागभावप्रतियो
गित्वं वर्तमानत्वं च दृश्यमानोपाधिसंबन्धित्वं एतत्तत्त्वात्वं च महाकाले अतीतत्वादिकं द
शितं प्रायमित्यलमतिकठिनविषयकांतारप्रदर्शनेन शिष्टं न अथ काले किं मानमिति चे
त् स्मृणु बहुतर दिवाकरकिया विशिष्टशरीरज्ञानात्कालिकपरत्वोत्पत्तिरिति सिद्धांतः
तद्ज्ञानं विशेषणविशेष्योभयसंबन्धघटकसापेक्षं साक्षात्संबन्धावेति विशिष्टज्ञानं भा
वात् लोहितस्फटिकज्ञानवदित्यनुमानेन विशेषणविशेष्योभयसंबन्धघटकसापेक्ष
त्वे साध्यनीये तादृशसंबन्धघटकविधया कालः सिध्यति न च तादृशसंबन्धघटक
साक्षात्साक्षात् वा भवितुमर्हति तयोः शब्दज्ञानाप्रयत्नेनैव धर्म्मिग्राहकमानसिद्धत्वेन रवि
किं योपनायकत्वा संभवात् तादृशसंबन्धप्रत्यक्षसमवायिसंयुक्तसंयोगः स्वर्किया तत्समवा
यी दिवाकरस्तत्संयुक्तः कालः तत्संयोगः शरीरे सच्चिदानन्दधारः कार्यमात्रे निमित्तकारण
चेति भाषितमेव प्राक् ननु तस्य जगदाधारत्वे कार्यमात्रं प्रति निमित्तकारणत्वे च किं मानमिति चेन्न

कालः सर्ववानिदानीं घटो भवतीति प्रतीत्योरेव मानत्वात् क्षण दिन मासादिव्यवहारस्योपाधिभेदानुविधा
 यित्वात् कालस्यैकत्वेनिरावाधमिति संधत्ते सचेति सर्वत्र कार्योत्पत्तेर्विभुत्वमप्येष्टव्यमित्यभि
 संधत्ते विभुरिति विभुत्वादेवनित्यत्वं संपद्यते इत्याचष्टे नित्यमिति इतिकालगंथः दिशंलक्ष
 यतिं प्राच्यदीति प्राच्यादिव्यवहारहेतुर्दिक् इयंप्राचीयमवाचीयंप्रतीचीयमुदीचीत्यादिव्यवहा
 रासाधारणकारणं दिगित्यर्थः ननु दिशि किं मानमिति चेदनुमानमेव तत् अथ प्रतिज्ञा मा
 नेषानार्थसिद्धिरिति चेन्नैवं बहुरत्नमूर्तसंयोगविशिष्टपिंडज्ञानात् देशिकपरत्वात्पत्तिरि
 तिनिर्विवादं एवं च तद्गुणं विशेषणविशेष्यभेदसंबन्धघटकसापेक्षतात्संबन्धाभावे
 सति विशिष्टज्ञानत्वादित्यनुमानस्य जागरूकत्वात् अत्र संबन्धस्त्वबहुरत्नमूर्तसंयोगस्यैव
 समवायिसंयुक्तसंयोगः तेन संबन्धघटकादिकुसिध्यति सा च जगदाधारानिखिलकार्यनि
 तमिन्नकारणं चेत्सामिहिमेवेति प्राक्दिक् निखिलपदार्थवती इह घटो भवतीत्यादि निरंकु
 शधीस्तत्र मानमिति संतव्यं प्राचीत्यादिव्यवहारस्योपाधिभेदप्रयोज्यत्वादिगेकेवेति ब्रूते सा
 चेति ननु दिश एकत्वे प्राचीत्यादिव्यवहारस्योपाधिभेदप्रयोज्यत्वादिभेदः कथमिति चेन्न उपाधिभे

मानं

६५ दे नतादृशव्यवहारभेदात् तथाहि यस्मादुदयाचलसन्निकृष्टं यन्मूर्तं तत्तत्स्य प्राची यथा प्रयागात्का
 शीयं स्यादुदयाचलविप्रकृष्टं यन्मूर्तं तत्तत्स्य प्रतीची यथा गयायां पाटलपुत्रात् वा काशीयं स्यात्कन
 काचलसन्निकृष्टं यन्मूर्तं तत्तत्स्योदीची यथा रामेश्वरक्षेत्रात् काशीयं स्यात्कनकाचलविप्रकृष्टं
 ६६ र यन्मूर्तं तत्तत्स्यावाची यथा काशीतो रामेश्वरक्षेत्रे एवं खंडांतरेपि तदुक्तं सर्वेषामेव वर्षाणां
 मेरुरुत्तरतः स्थित इति एवं महादिशि मेवोपाधिभेदमादाय तादृशव्यवहारो बोध्यः इदमत्र
 बोध्यम् जन्यमात्रं किं यामात्रं वा कालोपाधिः मूर्तिमात्रं दिगुपाधिरिति इति गंगधः आत्मानं दि
 निरूपयति सच्चैकमनिसामिन्वीच ज्ञानाधिकरणमिति ज्ञानाधिकरणमात्मानं समवायि
 तेन कालेनातिव्याप्तिः आत्मानं विभजति स इति स द्विविधः परमात्मा जीवोत्तमः तत्तत्तत्
 वस्तु परमात्मेति परमत्वमुत्कृष्टत्वं तच्च प्रकृते सृष्ट्यादिकर्तृत्वं तमेव परमात्मजीवयोर्वैल
 क्षण्यमभिधत्ते तत्रेति तत्रेश्वरः सर्वज्ञः परमात्मा एकश्च परमात्मजीवयोर्मध्ये इत्यर्थः
 परमात्मा ईश्वरः सर्वज्ञश्च एक एवेत्यर्थः (तदा दो सचेति पूरणीयम्) नित्यज्ञानाधिकरण
 त्वतलक्षणा मवगंतव्यं अथेश्वरे कथं नित्यज्ञानमिति चेत्सर्गाद्येवरे परमाणुना द्युण्डुकं करि
 य स

अभीतिज्ञानस्यावश्यकत्वेन तदुत्पादकशरीरादिकारणकलापस्य तदानीं व्यतिरेकेण तस्य
नित्यत्वमुररीकुर्मः इत्यभीप्सरेष्वाकृत्योरपि सत्रचावीकाः ईश्वरसद्भावमानाभावः न
च प्रत्यक्षप्रमाणमिति वक्तव्यं तार्किकारांमते तस्यैतद्रूपस्य शरीद्रव्यत्वेन वा ह्यप्रत्यक्षा
संभवात् नाम्यांतरमपि मनसापसंमत्प्रत्यक्षासंभवात् नाप्यनुमाने ईश्वरनिरूपितव्या
प्रेरप्रसिद्धेः न च द्यावाभूमोजनयन् देवराकोविश्वस्य कर्त्ता भुवनस्य गोप्तेत्यादिवेद एवं
तत्र प्रमाणमिति ईश्वरोक्तत्वादेव तस्य प्रामाण्यसंभवेनेष्टराभावे तस्याप्यप्रामाण्यत्वा
दित्याहुः तदसत् यत्र कार्यत्वं तत्र कर्त्तृजन्यत्वमिति व्याप्तेः प्रसिद्धत्वेनांकुरादिरूपं का
र्यं कर्त्तृजन्यं कार्यत्वात् घटवदित्यनुमानेन कर्त्तृजन्यत्वे साधनीये तत्कर्त्तृत्वं जीवानां वा
धितमिति तत्कर्त्तृत्वेनेष्टरसिद्धेः न च विना कर्त्तारंधरणीसलिलसंयोगादिभिरे
वांकुरादीनामुत्पत्तिरिति वाच्यम् घटदीनामपि तथात्वापत्तेः तदुक्तं जगतां यदि नो क
र्त्ता कुलालेन विना घटः चित्रकारं विना चित्रं स्वतएव भवेत्तदेति न च खेदजादीनामिवांकु

सि० टी

(तेषामपि पक्षतावच्छेदकाकात्वात्)

रादीनामपि तथात्वेकांक्षातिरिति वाच्यम्। स्वेदजादीनां कर्तृजन्यत्वस्वीकारेण दृष्टान्तविरोधात्। अन्यथा संसारे नियंतुरभावे गृह्णणा विपरीततो दयापतिः एवं जलधरपटलेन काले दृष्टं नुत्यादोपतिः सचेतनमंतरेणाचेतनस्य नियतकाले गमनागमनासंभवात् यस्माज्ज तस्मात् गतं कर्तृकं प्रभावः स एवास्माकमीश्वरः एवं पतनाभाववदङ्गुलत्वात् प्रयः पतनप्रत्यूहोऽतिवैधकप्रयत्नयुक्तो धर्तिमत्त्वादित्याद्यनुमानस्यापि प्रमाणमप्युक्तं एवं मीश्वरमुपासीतयः सर्वज्ञः सर्ववित् यस्य ज्ञानमयंतपः सा कामयत इत्यादि श्रुतयोऽप्यनुसंधेयाः कर्तृत्वं च कृतिमत्त्वं यत्तूपादानगोचरापरोक्षज्ञानविकीर्णकृतिमत्त्वं कर्तृत्वमिति तन्न गौरवात् केचित्तु कार्यमात्रं प्रति जीवेश्वरयोर्न कर्तृत्वेन कारणत्वं अनेककृतिबुद्धारण्यतावच्छेदकत्वे गौरवात् किंवात्मत्वेनैव एवं सतीश्वरसाधारणत्वं जीतिरपि सिध्यति एतेन सुखादिसमवायिकारणतावच्छेदकतया नैश्वर्यसाधारणसासिध्यतीति पक्षादौदर्येण निवृत्तिः अथ कथमीश्वरसाधकानुमानमिति चेदं कु

शदिके ~~ननु~~ मात्मजन्यकार्यत्वात् घटवदिति भावयामासुः नीमांसकास्तु क
 मेवेस्वरौ स्वर्गादिकमेव पुरुषार्थः मंत्रमयी देवता अर्थवादवेदो न प्रमाणमिति गदंति
 सैव क नीमांसकैकदेशिनस्तु परिचारककृतकर्मणः फलदाता यथा भूपालस्तथा वेदोक्तकर्मणः
 फलदातेस्वर एवेति समूचिरे कर्मातिरिक्त एवेस्वर इति समूचिरे इतीश्वरवादः नन्वीश्वरः किंशरीरी
 फ उत तद्रहिरः नाद्यः तच्छरीरस्य महत्वे उदंवरं लादौ मशकविशेषोत्यतिर्न स्यात् तत्र तस्य प्रवेशा संभवात्
 मध्यमपरमाण्वेऽनित्यत्वप्रसंगात् अणुत्वे देशांतरे कार्यानुत्पत्तिप्रसंगाच्च दूषणंदरी दृश्यते एव नास्य
 शरीराभावे कर्तृत्वस्यैवा संभवादिति चेन्न शरीरवत एव कर्तृत्वे मानाभावात् शरीरमंतरेणैवेस्वरेण मं
 त्रादिवत्कार्यत्वात् आद्यान्यानुगास्तु ईश्वरस्य परमाणव एव शरीरमिति केचित् आकाशशरी
 रं ब्रह्मेति श्रुतेराकाशमेव तदित्यपरे अन्येतु संसारिणामदृष्टवशादीश्वरस्य शरीरं भवति तच्च ब्र
 ह्मविष्णुशिवानामेति ब्रूवंति परेतु भूतावेशन्यायेनेश्वरस्य शरीरमिति मेनिरे अत्राहुः स ईश्वरः शरीररहि
 त एव परंतु तत्त्वज्ञानसाध्यमरमपुरुषार्थपदप्रणालिका मूलीभूतोपासनादिभिः संसारपंकनिमग्ना
 ज्जनेनादिधार्पुः लीलाविग्रहं वदधाति सच्चिदशिवशक्तिगणेशार्कविष्णुनां ब्रह्मणश्च तदुक्तं शिवशक्ति
 गणेशार्कविष्णुरूपात् स ईश्वरः उपासनानुसारेण भक्तेभ्यो भुक्तिमुक्तिदः इति अत्रैवैस्मवाः शिवादीनां

मीश्वरत्वमसहमानाविष्णोरेवतदंजीकुर्वाणाः तत्रैवतदव्यवस्थापमाप्रणालिकामारंभते किंभोशिवादीना
मीश्वरत्वंब्रुवंतोभवंतोविचारमूल्याप्रतिभाति शिवस्तुविष्णोरुपासकः तामसत्वान्नोपास्यः शक्तिस्तुब्रु
यामाया ब्रह्मादयस्तुतदाज्ञानुवर्तिनः किंचलदमीनिवाससाम्यकुतः शिवस्यश्मशानवासिनः कुतस्तदा
शक्त्यादीनां अन्यच्चविष्णुव्यतिरिक्तानामुपासनेनैवनिषिद्धा तदुक्तं वासुदेवंपरित्यज्ययउपास्तेऽन्यदेवंतं
तथितोजान्हीतीरेकूपंस्वनतिदुर्मतिरित्याहुः अथशेवाः अललैद्युचेलितजंजावातसमानमन्युमवत्त
वमानाः शिवस्येवैश्वरत्वंदृढीकुर्वाणाविष्णादीनांतत्सेवकत्वप्रतिपादकसरणिंशरणीकुर्वन्ति किं
भोश्रीमच्छिवस्यकटाक्षलेशमात्रमाश्रित्यमहापदवीं प्राप्नुवतांविष्णादीनामीश्वरत्वंकुतः विष्णुस्तुशि
वोपासकः एतएवस्वनेत्रं समर्पयित्वाचक्रिपुंडरीकाक्षरतिनामलध्वानाराधनांतरेणलदमीवैकुण्ठच
क्रतएवाद्यापिरामेणपूजीतोरामनाथः सेतौप्रत्यक्षासिद्धः नचतर्हि कथंविष्णुचरणोदकंविभर्तिहरइ
ति तच्चभक्तिभंपराधीनत्वात् एतएवेश्वरः परमेश्वरइत्ययमेवव्यवहियते शक्तिरस्यैवमाया यःसु
दृक्स्फटिकसंकाशः सूर्यचंद्राग्निलोचनः लीलानाटकसूत्रधारः कविद्वोरूपः कवित्सोम्यरूपः
श्मशानवासीकठिदनेकदेवगणसमाश्रितानुपमानिर्वीच्यंकेलाशशिवलोकैादिवासीसकलंवे
दशास्त्रवेद्यैश्चशिवस्यसाम्यकुतोविष्णादीनांकुतोवाउपास्यत्वे तदुक्तं शुद्धस्फटिकसंकाशसर्वव्या

पिनमीश्वरम् कलयेजगदाधारं विष्णुब्रह्मादिसेवितमिति शिवस्तामस इति पठत् तत्तुल्यं श्यामवर्णं त्वदिदं
 नेन विष्णोरेवतामसत्वात् संहारसमयेऽपि शिवेन वहिरेवतामसप्रदर्शनात् रुद्रावतारस्य भिन्नत्वात्
 पञ्चमशानवासित्वेन नैकं दृष्टं दर्शितं तदपि न तस्य स्वातंत्र्यात् तदुक्तं अनंत रूपस्य शिवस्य लीलाया
 विहारशीलस्य विचित्रकर्मणः अनेकरूपेण भीषणेनैव रूपहानिर्न भवेत्कदाचनेति सुखं वा कुतस्तस्य दुःखं
 कुतो वा कुतः सुंदरत्वं कुतो सुंदरत्वम् अनेकैः रूपैः अनेकैः प्रकारैः सदा लीलायां खेलतस्मिन्मयस्य
 शिवस्य किंच शिवातिरिक्तदेतानामुपासनेन निषिद्धा तदुक्तं महादेवं परित्यज्य यः उपासते न्यदैवतं स
 मूढो विषमप्राप्तिं सुधां त्यक्त्वा क्षुधातुर इति गायति अत्र शार्ङ्गिकाः किं भो यया शक्त्या ब्रह्म विष्णु महेश
 निर्मिताः यत्कृपामवलंब्य ब्रह्मादयः सृष्ट्यादिकं रचयन्ति तत्साम्यमपि प्राप्नुनांति ते त्रयो देवाः कुतो वा
 ति तदधीनकत्वं तस्याः परदेवताया निगदितमज्ञानतर्कविडः तदुक्तं एतच्चैति वर्णयामासुः एवं गारा
 पत्यादयः तत्तदौत्कृष्टं वर्णयामासुः अत्रांतरे सकल वेदशास्त्रपात्रीणां सर्वे धर्माः एतेषां वादमाक
 र्णयन्तः किं मां श्रयं मिदं शिवद्वेषं कुर्वतो वैष्णवाः विष्णुद्वेषं कुर्वतः शैवाश्च मोक्षमाकांक्षन्ति
 कथं वा भवेत् अथ स्मार्तयो राणिकादयः एतेषां भेदवादिनां न मोक्षावाप्तिः तदुक्तं शिवस्य हृदयं वि
 षुर्विष्णोश्च हृदयं शिवः ईश हृदयं तं कृत्वा रौरवं नरकं व्रजेत् एवमत्रैव दोषाह स ब्रह्मा सा शिवः सहारिः

शं. कृपासन
 या.

संज्ञः सोऽक्षरः परमः स्वरादिति तदुक्तं श्रीधरस्वामिभिः माधवो माधवावीशो सर्वसिद्धिविधायितो वंदे परं स्वरा
 लानो परस्पर नतिप्रियाविति तदुक्तं म सर्वपुराणोपपुराणयुक्ताः सांगाप्रवेदाः स्मृतयः समस्ताः शास्त्राणि
 सर्वाणि विलोकितानि न कापि दृष्टः शिवविष्णुभेदः श्रुतो स्मृतौ शास्त्रपुराणमध्ये केनापि दृष्टः शिवविष्णुभेदः
 श्रद्धेतयोरेव मुखान्नवीनः सर्वैरपि श्रूयते राववादः शिवस्य विष्णोः परमुक्तिरेवापुरातनी श्रूयते राव सर्वैः
 पश्चान्नयोर्भेदाधीयं करोति नरः सद्यो नरकं प्रयातीति तत्र देवताप्रस्तावे तत्र देवतामुख्यकर्त्तृत्वं
 आदिप्रदर्शनं कल्पभेदा निप्रायकं अतएव शक्त्यादीनामपि ताभ्यामभेदः तदुक्तं स्वामिभिः शेषाः
 शाक्ता प्रगाशाः सोराविष्णुप्रपूजकाः विद्विष्यन्ति मिथो भ्रांत्या तेषां भक्तिस्तु निष्फला सिद्धता
 बहवः प्रोक्ताः श्रुत्या नानाप्रयोजनैः परं त्वस्याहमि प्रायं जानाति विरलः कृतो अनेककार्यसि
 द्ध्यर्थं रूपं बहुविधं विभोः तत्कार्यं ज्ञानतो मूढेस्तस्याखंडं प्रतिष्ठितमिति इयान्विशेषः यदि शिवे भक्तिर्म
 हती स्यात्तदा विष्णुरपि शिवत्वेनैव श्रेयः तदुक्तं शिवे च भक्तिर्वहुला यदि स्यात्तथा शिवत्वेन भजेन्द्रिंहि हरो व
 भक्तिर्वहुला यदि स्यात्तथा हरित्वेन भजेच्छिवं हि अतः कृपमं इकन्यायेन लोकाज्ञानमन्या भवतीति जगदुः
 वे इति श्रुत्वा दः जीनिरूपयति जीव इति जीवः प्रतिशरीरं भिन्नो विभुर्नित्यश्च तत्रैतन्नुष्यते बंधमोक्ष
 योग्यो जीवः जन्यज्ञानाधिकरणं वा अयमेव दोषश्च इत्युच्यते शरीरसंबन्धेन ज्ञानवत्त्वं च तत्रैव प्रतिश

शीरं भिन्न इति सुखदुःखादिवैचित्र्यादिति हेतु प्ररणीयः जीवस्याणुत्वे सर्वशरीरव्यापि सुखाद्यनुपलाधि प्रसंगः न ध्या
 मपरिमाणत्वेऽनित्यत्वापत्त्या कृतहान्यकृताभ्यामप्रसंग इत्यभिप्रायवानाह विभुरिति विभुत्वान्नित्यत्वमर्थादेवापातमि
 त्याह नित्यमिति ननु जीवसद्भावे किं मानमिति चेन्न अहं सुखी अहं दुःखीति मानसप्रत्यक्षास्यैव मानत्वात् न च
 लातावन्न प्रत्यक्षा इति भाव्यमते विरोध इति वाच्यम् तस्य परात्मपरत्वात् प्रतिपादितं चेवमेवात्मतत्त्वविवे
 के ननु विप्रतिपन्नं प्रतिकथं प्रत्यक्षमुपन्यसं शक्यमिति चेत्तत्रानुमानमेव मानं बुद्ध्यादयः पृथिव्याद्यष्टद्रव्या
 तिरिक्तद्रव्याश्रिताः पृथिव्याद्यष्टद्रव्यानाश्रितत्वे सति गुरात्वात् यो यदनाश्रितो गुराः स तदतिरिक्त
 द्रव्याश्रितः यथा पृथिव्याद्यनाश्रितः शब्द इति अनुमानेन न नवमं द्रव्यमात्मा सिद्ध्यति न च ते भूतानां गुराभ
 व्याश्रितत्वं त्विति वक्तव्यं तथा सति ते व्यामाम्यंतरप्रत्यक्षानुपपत्तेः भूतगुरानां रूपादीनां बाह्यप्रत्यक्षास्यैवानुभव
 सिद्धत्वात् अतएव भूतत्वं हरिन्द्रियग्राह्यविशेषगुरावत्वमिति संगच्छते विशेषगुरात्वादेवनदि काल
 मनसां गुराः ननु विशेषगुरात्वरवमानं न लभामहे इति चेत् बुद्ध्यादयो विशेषगुराः एकैन्द्रियग्राह्यत्वे
 सति गुरात्वात् रूपवदित्यनुमानं मानं सुखत्वादौ व्यभिचारवारणाय गुरात्वमिति संयोगादिवारणाय सत्यं तं
 सत्यं कृतं सत्यमेव एवमिन्द्रियं सकर्तृकं करणत्वात् कुठारवदित्यनुमानेनात्मा सिद्ध्यति अत्र य उपि

श्री १०

नास्ति काः क्रमशः शकंते तत्रादौ शून्यवादिनो माध्यमिकाः सुषुप्पव्यवहितोत्तरक्षरो उर्ध्वस्य सुषुप्तावहं ना
समित्यनुभवात् शून्यमेवात्मा अतएव सर्वमिदं मिथ्येव तत्र श्रुतिरप्याह अस्मदेवेदमग्र आसीदित्याहुः त
दसत् सुषुप्तावहं नासमित्यनुभस्याप्रामाणिकत्वात् प्रामाणिकत्वे तात्मनितस्य ज्ञानाभावे परत्वात् यन्मिथ्ये त
दमुक्तं तदपि न सत् प्रत्यक्षतो नुभूयमानपदार्थजातस्य शक्यापलापत्वात् उपदर्शित वेदस्य गतिर्व
क्ष्यते क्षणिकविज्ञानवादिनो योगाचार्यास्तु क्षणिकविज्ञानमेवात्मा तत्र द्विविधं प्रवृत्तिविज्ञानमाल
यविज्ञानं च तत्राद्यं घट इत्यादि प्रवृत्तिविज्ञानं सुषुप्तावहमित्यालये विज्ञानं सुखादिकमस्यैव विकारः
तदतिरिक्तवस्तुन एवाप्रसिद्धेः अत्र श्रुतिरपि अन्योत्तर आत्मा विज्ञानमय इति विज्ञानस्यैवात्मत्वमाहे
त्याहुः तदसत् पूर्वानुभूतपदार्थस्मरणानुपपत्तेः अनुभावितुरिदानीमभावात् अन्यानुभूते चार्थेऽन्य
स्यैव योगात् ननु केसुरीसुरमिपटवत्पूर्वपूर्वविज्ञानोत्पत्तिस्तस्कारणमुत्तरोत्तरविज्ञाने संक्रांते
त्वमिच्छाम इति माभाषिष्ठाः तथा सति जनन्यनुभूतपदार्थस्य गर्भस्य नतनयेन स्मरणपत्तेरित्याद्य
न्यत्र विस्तरः सोऽत्रांतिकास्तु ज्ञानाकारानुमेयक्षणीकवाक्यार्थ एवात्मेतीच्छंति वेभाषिकाः क्षणमंगु
रवादिनस्तु क्षणिकवाक्यार्थ एवात्मेतीच्छंति तदुभयमपि मंदं घटादीनां तथात्वे मानाभावात् एते च

तस्यानुभवस्य

लारोनास्तिकावौद्धा इत्युच्यते वौद्धानां चाष्टादश भेदाः ग्रंथांतरे प्रसिद्धाः उपभेदाश्च बहवः ते च विस्तरमिषेह नो
 क्ताः चार्वाकास्तु ब्राह्मणो हंक्षत्रियोऽहं गौरोहं स्पूलोहं कृशोहं सुखीहं जानामीत्यादिसामानाधिकरण्य
 प्रतीतिः ब्राह्मणत्वादि धर्मवति शरीर एव ज्ञानं सुखार्थं प्रयत्नं सिद्ध्यतीति शरीरमेवात्मा अत्र प्रवृत्तिरप्या
 ह सवाराय पुरुषोन्नरस्मय इति ननु शरीरस्य पार्थिवत्वेन घटादिवन्नचेतनं तदिति चेन्मेवं संस्थाः के
 वलनागवल्लीदलस्य रागानुत्पादकत्वे पिनागवल्लीदलखदिरचूर्णकमुकसमुदायात्मकतां वृत्तस्य रा
 गोत्पादकत्वं तत्र केवलपार्थिवं स्याच्चेतनत्वे पिभूतचतुष्टयसमुदायात्मकं शरीरस्य तथात्वे वा
 धकाभावादित्याहुः तन्न मृतशरीरे पि ज्ञानापत्तिः ननु ज्ञानं प्रति शरीरप्राण संयोगस्यापि कारणात्वेन
 तदानीं तदभावात् तदुत्पत्तिः इतरथा नेयापिकानां नये मुक्तात्मनि ज्ञानापत्तिः शरीरमेव ज्ञानकार
 णमिति चेत्तर्हि आत्मनो विभुत्वेन मृतशरीरे ज्ञानापत्तिः वारं वारं तु गीर्वाणगुरूणामप्यशक्यमिति चेन्न तत्र
 वयवोपपन्नपचयैः शरीरस्य नानात्वेन पूर्ववद्दृष्टावतारात् पुनः श्रूयतां वीचीत रंगन्यायेन संस्का
 परं परांगीकारस्तु न युज्यते वाटगौरवात् फलमुखगौरवं न दोषायेति चेत्तर्हि विद्वत्तत्त्वमूर्खत्वं
 दृष्टिदत्तादिनियामकं भवतः किं बुवंते संसारस्य स्वभाव एवेदं सर्वमिति चेत्त वेयसीत्ये किं बाधकं अस्तु ज
 न्मरूपतः

उत्पन्नविना
 शशालित्वेन
 वा जन्ममृतप
 दस्य वादिके
 र्णरूपतः

नचेद्विधातरेणानुसंधीयते इति वाच्यम् अन्यानुभूतेऽर्थेऽन्यस्यानुसंधानायोगाच्च ५

तसमय एवेति चेत् तर्हितस्मिन्नेव समये जन्मन तु समयातरे इत्यत्रैव किं नियामकं अस्तीश्वरसंभव
 ततेनियामक इति वक्तुमशक्यं तस्य समंदिशित्वात् तस्माददृष्टमेव नियामकमिति वाच्यम् तच्चत्मा
 नमंतरेणानुपपन्नमिति शरीरातिरिक्तरवात्माभ्युपेयः चार्वाकैकदेशिनस्तु कांशोहंवाधिरोहं
 महंजानामीति इन्द्रियधर्मसामानाधिकरण्यदर्शनादिन्द्रियमेवात्मेत्याहुः तच्चवालप्रलपितं
 चक्षुरादिनाशेयोहंघटमद्राक्षसोहमिदानीं स्यात्तमीत्यभेदप्रतीत्यनुपपत्तेः अपरे चार्वाकास्तु
 सुषुप्तिदशायां चक्षुरादीनामुपरमेयि मनसा सर्वव्यवहारदर्शनात् तस्य नित्यत्वाच्च मन
 एवात्मा अत्र श्रुतिरय्याह अन्येऽन्तरात्मा मनोमय इतीति मन्यंते तदय्यसत् मनसोऽरात्वेन सुखा
 द्यनुपलंभप्रसंगात् इतरे चार्वाकास्तु प्राणेन विना व्यवहारादर्शनात् पिपासावानहमित्याद्युपल
 द्येऽत्र प्राण एवात्मा अत्र श्रुतिरय्याह अन्येऽन्तरात्मा प्राणमय इति कलयन्ति तदपि न युक्तम् त
 स्यादित्यत्वेन तदुरस्युपदर्शित इत्यणगणवाणप्रहारपातात् पुत्रे पुष्टे अहमेव पुष्टः पुत्रे नष्टेऽहमेव न
 ष्टः इत्याद्यनुभवात् आत्मा वै जायते पुत्र इति श्रुतेऽत्र पुत्र एवात्मेऽपि काश्चित् तदपि न तादृशानुभ
 वस्याभिमानत्वात् उपदर्शितश्रुतीनामात्मनो ज्ञानाधिकरणत्वेन प्रतियादकसत्यज्ञानमिति दर्शयमानश्रु

सुषुप्तिदशा
 यां सत्यपि श
 रीरे चक्षुरा
 द्युपरमेयरा
 द्यनुपलंभे

शिव
 २२

तिवाध्यत्वात् पूर्वपक्षेतात्पर्यम् दिगंबरास्तु देहातिरिक्तदेहपरिमाराश्चात्मासचदीपप्रभावतू संकोचविकाशं
 शालीत्याहुः तदप्यकिंचित्करं तस्यानित्यत्वापत्त्यातच्छिरसिपूर्वोक्तदोषवज्रप्रहारपातात् सतएवप्रा
 वकाः क्षापणकारेणानुच्यंतइतिसंदोषः इतिनास्तिकखंडनं अथसांख्यशास्त्रज्ञाः आत्ममूलप्र
 कृतिमहदहंकारपञ्चतन्मात्रबोडशविकारभेदात् पञ्चविंशतितत्त्वानितत्रशीकरनिर्लिप्ततामर
 मो सपलासवत् कर्तृत्वैकत्वादिनिर्लिप्त आत्मासचन प्रकृतिर्नविकृतिश्चनकारणानकार्यमिति
 यावत् परंतुचेतनश्च मूलप्रकृतिस्तु जगतकर्त्रीनित्याजडाचातरावनविकृतिः महत्तत्त्वंच
 प्रकृतेः परिणामः प्रकृतिकार्यमिति यावत् इदमेवबुद्धिरंतःकरणमित्युच्यते अहंकारश्चाहं
 रंवीडः स्वीत्याद्याभिमानः अयंचमहत्तत्त्वस्यकार्यं तन्मात्रंच शब्दस्पर्शरूपरसगंधाः एतेअहंकार
 कस्यकार्याणिमहदादयश्चेतेसप्तप्रत्ययोविकृतयश्च विकारास्तु आत्रत्वकूचक्षुरसनघ्राणानि
 पंचज्ञानेन्द्रियाणिवाक्पाणिपादोपस्यपायवः पंचकर्मेन्द्रियाणिमनश्चाकाशवायुतेजोजल
 महां पृथिव्यः पंचभूतानीतिबोडशसंख्यकाः तैर्महाभूतैः शरीरमुत्पद्यते तत्संबंधवशात् प्रकृतिरे
 वसर्वकरोति तत्संसर्गवशादात्मनोहं करोमीत्याभिमानोजायते स एवात्मनोबंधइत्युच्यते चित्निवर्त

नाम्बमोक्षइत्युच्यतेइत्याहुः तदसत् अहंकर्ताऽहंभोक्ताऽहं जानामीतिकर्तृत्वभोक्तृत्वधैतन्यादीनां सा-
मानाधिकरणप्रतीतेऽतनातिरिक्तप्रकृतिसद्भावेमानाभावात् जडायाः प्रकृतेः कर्तृत्वासंभवाच्च
ननु प्रकृतेः किं प्रमाणानिगुरोः कर्माणि सर्वशः अहंकारविमूढात्माकर्ताहमिति मन्यते इति भगव-
डुक्तेः सामानाधिकरण्योपलंभो भ्रम एवेति चेन्न प्रकृतेरदृष्टविशेषस्य गुरोस्तज्जन्येच्छादिभिर-
हमेव कर्तेतितदर्थत्वात् अतएव तत्रैव सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः इत्युपरितनमगवडुक्तिः संग-
च्छेते इति कर्तृपक्षवितेन इति संख्यामतनिरूपणम् पातं जलशास्त्रज्ञास्तु आत्मा योगगम्यः योगश्च
चित्तवृत्तिनिरोधनं तच्च चित्तस्य बाह्यवृत्तिनिवर्तनादंतरभिनिवेशः यमनियमासनप्राणायाम-
प्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिभेदादष्टो योगांगानि तत्र सेव्यकर्मनिवृत्तिकरुणार्जवशान्तिशो-
चधृतिमिताहारसत्यभाषणजीवाहिंसनव्रतमर्च्यभेदादशायमाः आस्तिकत्वहर्षतपःसुरार्चनदा-
नलंजासद्भ्यासहोमस्तुत्यवराजपभेदादशनियमाः पद्मासनसुस्तिकभद्रवज्रवीरासनभेदात्प-
चमुर्यासनानि अन्यान्यपि एकोनाशीतिरासनानि सन्ति पूरककुंभकरेचकभेदात् प्राणायाम-
सिद्धिः सचात्यप्राणसंचारनियामकः इंद्रियाणां विषयनिवर्तनं प्रत्याहारः नाभ्यादिब्रह्म

रं द्यां तं तत्स्थानेषु प्राणधारणं धारणं ततो हृदयारविंदे शिवस्य विभावनं ध्यानं ततः प्राणानि रुद्ध्यात्मेनासह शिवसेवया
 वनं समाधिः एतादृशं सहितयोगेन शिवमयं ज्योतिरवलोक्यते इदमेव समाधिसिद्धिरित्युच्यते तदुक्तम् चित्रसा
 धिकसाधितस्तु वहिर्बृते निर्रोधः कमादंतर्वतितयान्तरेव विगलत्पीयूषमास्वादयेत् स्वात्मन्येव सदा सदा शि
 वमयं तज्जोतिरा लोकायेत् सान्द्रानंदपरं परमनुभवेत् सिद्धिः समाधेरियमित्याहुः इति पातं जलमत निरूपणम्
 वेदान्तिनस्तु रंकमेवा द्वितीयं ब्रह्मेत्यादि श्रुतेरेकं ब्रह्मेवास्ति तच्च विना शीवारेयमात्मा सत्तत्त्वज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेर्नि
 त्तं विज्ञानस्वरूपं च तदेवोक्तं हेव हस्वामिति श्रुतेरुपाधि वशात् जीव इत्युच्यते तस्यैव समाया निर्मिताऽविद्या विद्या
 भ्यां बंधमोक्षौ भवतः शरीर आत्मत्वाभिमानकारणैः विद्याविद्यातु तन्निवृत्ति का शरीर आत्मत्वाभिमानो बंध
 धः तन्निवृत्तिरेव मोक्ष इत्युच्यते तस्मिन्नेव ब्रह्मणो रज्जौ सर्प इव मिथ्या भूत संसारो भासते तस्माद्ब्रह्मेव स
 त्वं जगन्मिथ्येत्याहुः इदमपि पुक्तं न प्रतिभाति प्रत्यक्षा सिद्ध पदार्थस्य मिथ्यात्वा संभवात् न च रज्जौ तर्हि क
 थं सर्पस्य मिथ्यात्वमिति र्वच्यम् प्रसिद्धेव सर्पस्य तत्र भानं लीकारेण दृष्टं तं वैषम्यात् न च तत्राय्य स देव सर्वो भा
 सते इति वाच्यम् तथा सति शशं गस्यापि भाना पत्तेः अथ तर्हि स्वप्ने कथं शस्त्रप्रहारादेर्मिथ्यात्वमिति माभाषि
 थाः प्रसिद्धेव शस्त्रप्रहारादेः स्वस्मिन्ना रोपमात्रात् अतश्च ब्रह्मा प्रोक्तं न स विपर्जय एव इति वक्ष्यामः
 न च मिथ्यात्वप्रतिपादकं श्रुतेरप्रमाण्यापत्तिरिति वाच्यम् तस्या जन्मभावस्य नश्वरत्वप्रतिपादने तात्पर्यात् न
 न चावेदस्यापि मिथ्यात्वापत्त्या तत्प्रतिपाद्य ब्रह्मणोपि तस्यात्वापत्त्या नास्तिकमतप्रवेशप्रसंगः तदुक्तम् प्रत्यक्षा

सि० टी

२४

य

म

दिप्रमासिद्धविरुद्धार्थप्रबोधकः वेदांतोपदेशास्तस्यादोहं किमपराध्यते एव यन्नित्यं विज्ञानं ब्रह्मेत्युक्तं तदपि न
तस्यंडुरूपपादनत्वात् तथाहि किं आत्ममात्रं नित्यज्ञानस्वरूपं उत जीवः किमुतेऽश्वरः नाद्यः यद्यद्वानेतत्स
विषयकं इति नियमान्तस्यापि कश्चन विषयो वाच्यः मेरुवीदीनामपि यथावदंतर्गतत्वेन तदनुभावाप
वज्जगदिति बुद्धं किं वा यत्किंचित्पटपटादिः नाद्यः मेरुवीदीनामपि यथावदंतर्गतत्वेन तदनुभावाप
तिः सुषुप्तावपि विषयावभासप्रसंगाच्च न वक्तव्यं निर्विषयकमेव तदुत्तररीक्रियते इति निर्विषयकस्य ज्ञा
नत्वे मानाभावात् न द्वितीयः घटस्तद्विषयः पटस्तद्विषयः वेत्यत्र विनिर्मेना विरहेण भादिते पिलशु ग
नेन प्रशंतिर्वाधेरिति न्यायेन तदोषतादवस्थात् विनिगमनाच्च एकत्र यदापातिनीयुक्तैः जीवस्यति
त्यविज्ञानस्वरूपत्वे उपदर्शितदोषवारणं तु चतुर्मुखब्रह्मणोऽप्यशक्यं प्रमाणभावाच्चेऽश्वरस्यापि
न नित्यविज्ञानस्वरूपत्वं संभवति सत्यं ज्ञानमित्यस्य घटो नील इत्यस्यैव ज्ञानगुणवदिति तदर्थत्वात्
अतएव यः सर्वज्ञः स सर्वविदिति श्रुतेः प्रमाणं निर्वहति जीवब्रह्मणो रेक्यमिति यदुक्तं तदपि न
सुखदुःखादिवैचित्र्या जीवानामनेकत्वेन तत्रैकत्वा संभवात् अहं जीवानेऽश्वर इति प्रतीतेः अ
तएव भक्तश्च न संसारी वद्धः कश्चन संसारी मुक्त इति व्यवहार उच्यते न त्वेकमेवाद्वितीयं ब्रह्मे
ति श्रुतेः का गतिरीति चेन्न अनुबलस्यैव द्वितीयमप्युक्तत्वात् विरोध इति चेन्न ब्रह्मेत्यस्यैव ब्रह्म व्याप
मित्यर्थकत्वात् एकत्वसमनियतविजातीयवैलक्षण्यस्यैव द्वितीयत्वपदार्थत्वात् प्रकृतेर्जगत्कर्तृत्वे

२४

२३

मेवैतद्वैतं एवैकविद्वानद्वितीयं स्याद्वैविद्याधिक्यवैलक्षण्यवत् समाने बुदशमुक्ताफलेषु विजातीयो घटो
 द्वैलक्षण्यसत्त्वेनाद्वितीयव्यवहारोपतिवारणायैकत्वसमनियतत्वं वैलक्षण्यविशेषणं अयमस्यैवाद्वितीयपदा
 र्थत्वात् नन्वेवं सति सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेति श्रुतिविरोध इति चेन्न ब्रह्मेत्यस्य ब्रह्मव्याप्तमित्यर्थकत्वात् व्याप्त
 त्वं ब्रह्मसंबन्धत्वं अत्यथा धरादीनामपि ब्रह्मात्मापत्या ब्रह्मरूपोऽनित्यत्वापत्तिः जडत्वापत्तिश्च न वैकोहं
 ब्रह्मसामिति श्रुतेरप्रमाणप्रसंग इति वाच्यम् एकोहं निराकारो ब्रह्मविष्णुशिवरूपेण बहूभ्यामिति
 तदर्थत्वात् ननु तत्त्वमसि ब्रह्मविदुः त्वमेव भवतीत्यादि श्रुतेः जीवेश्वरयोरभेदप्रवृत्तिर्वादि काया
 अप्राणपापत्तिरिति चेन्न तत्त्वमसीदित्यस्य निर्दुःखत्वेन तत्सदृशस्त्वमसीत्यर्थकत्वात् एव ब्रह्मे
 व भवतीत्यस्यापि रोष्वर्थाधिक्येन पुरुहितोयं राजैवेति वत् अतएव सर्वे आत्मानः संमर्षिताः नि
 रंजनः परं साम्यमुपेतीत्यादि श्रुतिः प्रामाण्यमाप्नोति वस्तुतः पूर्वपक्षश्रुतीनामेव वेदोक्तो
 योगिश्रुतीनामर्थकरो प्रयोजनाभाव इति संक्षेपः इति आत्मानिदूपणम् मनो निरूपयति, सुखे
 ति सुखाद्यपलाब्धिं सुखादिसाक्षात्कारस्य साधनं एव मनः इत्यर्थः आत्ममनः संयोगवारणायैदि
 यमिति चक्षुरादिवारणावसुखेत्यादि एतेन मनसि प्रमाणमपि दर्शितं तथाहि सुखादिसाक्षा

कारः करणसाध्यः जन्यसादाकारत्वात् चाक्षुषादिवदित्यनुमानाच्च चक्षुरादिवाधात्मनः सिद्ध्यति मनो वि
भजते तच्चेति मनश्चेत्यर्थः मनसोऽनंतत्वे हेतुमाह प्रत्यालेति आत्मानमात्मानं प्रति प्रत्यात्मानं तस्मिन्निमेषेन य
वर्तमानादित्यर्थः तथा चैकैकात्मन एवैकं मनसश्चावश्यकत्वेनात्मना मनतत्वात् मनसोऽप्यनं
तत्वमिति भावः नन्वाकाशादिवन्मनसो विभुत्वे विभुद्वयसंयोगानंगीकारेणानोत्यतिर्न स्यात् तत्र
नासमवायिकारणाऽप्रसिद्धे रत आह परमाणुरूपमिति परमाणुस्वरूपमित्यर्थः तथा च मनसोऽत्र
एतत्वेनात्ममनःसंयोगः संभवत्येवेति भावः मीमांसकास्तु मनोविभुत्वं रहितद्रव्यत्वादांकाशवदित्य श्री
नुमानेन विभुत्वं सिद्धति विभुद्वयसंयोगोऽप्यस्येवेत्याहः नैतत् तादृशसंयोगस्य नित्यत्वापत्त्या सर्वदा ज्ञा
नोत्पत्तिप्रसंजेन सुषुप्त्यभावापत्तेः समुत्पद्यमानः पुरीततिप्रविशति तदा सुषुप्तिः यदनिःसृति तदा
ज्ञानोत्पत्तिः पुरीतदहिर्द्देशावच्छिन्नात्मनः संयोगस्यैव ज्ञाकारणत्वात् ज्ञातएव सुषुप्तिकाले ज्ञानाय न
तिवारणाय ज्ञानमात्रेत्वं इत्यनसंयोगः कारणमिति मतं निराकुर्वति नव्याः ननु मनसोऽणुत्वेना
नविधानिनां कथं पुनरप्यज्ञानोत्पत्तिः मनसश्चक्षुरीन्द्रियसंयोगकाले त्वगिन्द्रियादिनां संयोगासंभ
ति वादिचेन्न मनसोऽतिसयवेगशालित्वेन क्षणविलंबेनैवेन्द्रियसंबंधसंदभ्याससंविशेषशालि
नानावधानिनां ज्ञानमुत्पादयति पुनरप्यनुभवामीति प्रत्ययो भ्रमः अतएव किमुक्तं व्यासंगा

सुकिमतिरिक्तकल्पनेनेति चेन्नेवं व्याप्यति जातीयगुणानां व्याप्यति त्वनियमात् किंच तं तु गतनीलपीतादीनां प
 रस्परविरोधेन पटे नीलादिनि कुरु स्वस्यैवानुसृतेः रूपाश्रयं विभज्य दर्शयति तत्रेति पृथिव्यादित्रय इत्यर्थः
 सप्तविधमिति रूपमित्यनुषज्यते आभासरसुक्तमिति ननु कालिन्दीसलिलैः लादौ कथं नीलिमोमलंभ इति चे
 न तस्य स्थलोपाधिकत्वात् भास्वरसुक्तमिति वैश्वानरादावुपपन्नं क पार्थिवरूपप्रतिबंधाभास्यसु
 क्तस्यानुपत्त्वादिः रसं निरूपयति रसनेति षट्त्रिंशदिति तथा चावयवगतानां रससमुदायादेव सा सृज
 स्मिन्नित्र रसानां ज्येष्ठ्य इति भावः रसस्याश्रयमाह पृथिवीति आश्रयं विभज्य दर्शयति तत्रेति पृथिवीज
 लयोरित्यर्थः षट्त्रिंशदिति रस इत्यनुवर्तते जले मुधुर एवेति ननु जम्बीरजलादावप्लोपलब्धेः कर्कटीम
 द्वाणोत्तरं जलेति कोपलाब्धेः अंकं मधुर एवेति चेन्न तस्याऽप्युपाधिकत्वात् अतएव सुकेपि जाम्बीराणां
 मूलोपलाब्धेः कर्कटीमद्वाणात्पूर्वं जलेति कानुपलब्धेः ननु जले माधुर्यसत्वे कुतोऽनोपलभ्यत
 इति चेन्न हरीतकीमद्वाणादीनां तद्वज्जो कत्वात् इतरसं निरूपणं गंधं निरूपयति प्राणति पृथिवी
 मात्र इति रिति गंधप्रतीतिसत्वे पृथिवीसंबन्धसत्वे पृथिवीसंबन्धाभावे गंधप्रतीतभाव इत्यन्वयः य
 तिरेकाभ्यां पृथिवीगंधस्यैव जले प्रतीतिर्वाद्या एवं चार्थवत् ननु देशांतरस्य कलुरिकुसुमसंबन्धप
 वनस्यैतद्देशाभावे गंधप्रतीत्यनुपपत्तिः न च वायानीतयणुकादि संबंधोऽप्येवेति चाचम कस्तुर्प्या

नूनतापतेः कुशमस्य च छिद्रापतेरिति चेन्न भोक्तृदृष्टविशेषेण अणुकांतराद्यस्य दत्ते कं पूरादौ तु तद
भावान्न तथा इति गंधनिरूपणम् स्पर्शनिर्णयति त्वगिति संख्यादावतिव्याप्तिवारणाय मात्र पदं त
वेति पृथिव्यादिचतुष्टय इत्यर्थः शीत इति शीतस्पर्श इत्यर्थः खनुस्पर्श इत्यत्रापि प्रसंगाद्वादिचतुष्टय
सपाकजत्वापाकजत्वे प्रतिपादयन्नित्यत्वानित्यत्वे प्रतिपादयति रूपादीति पाकजमिति पाकजमपीत्यर्थः
पाकजजः संयोगस्तस्माज्जायत इति पाकजं वाकासमवायिकारणमिति यावत् ननु कथं पाकजं
जनेति चेत् स्रजपीलुपाकवादिनो वैशेषिकाः आमनि निक्षिप्ते घटे हुताशनसंयोगात् परमाण्वादि
कपालपर्यन्तावयवेषु क्रिया ततः परस्परविभागः ततः परस्परसंयोगनाशः ततोऽसमवायिका
रणनाशात् तद्व्यनाश इति नियमेन श्यामघटस्य नाशोऽवशिष्टः परमाणवः पंच्यन्ते तत्रैव पाके
न श्यादिचतुष्टयोत्पत्तिस्ततः परमेष्ठरेण सर्गादाविवद्यणुकादिक्रमेण पूर्ववद्वक्ते घटो
निर्मियते मरमाणुदूषणैर्वद्यणुकदूषणं जन्यते एवं क्रमः अन्यथा घटस्य दहतत्वे हुताशनस्यैव र
शासंभवाद्वाद्वाद्युत्पत्तिर्न स्यादित्यहुः पिठरपाकवादिनो नैयायकास्तु घटादिकं सच्छिद्रमेव अन्य
था तदंतर्गतं तदुल्लादेः पाको न स्यात् स्रज एकत्वे देवपरमान्वादि घटपर्यन्तेषु घटैर्नाशविना
पाके नैव रूपाद्युत्पत्तिरिति वदन्ति ननु स्पर्शः कथं पाकज इति चेन्न रसात्तफलादावतथादिनाको

मलकठिनस्पर्शादादनसप्रत्यक्षसिद्धत्वात् केचित्तयवसंयोगविशेषएव काठिन्यादिरित्याहुस्तदस
त् तथासतितस्यचाक्षुषत्वापत्तेः स्पर्शानसंयोगस्यचाक्षुषत्वनियमात् पाकजलादेवानित्यत्र
मित्याह अनित्यं चेति अन्यत्रजलादौ अपाकजमिति अपाकजमेवेत्यर्थः रूपादिचतुष्टयमित्य
नुषज्यते संख्यानिरूपयति एकत्वादिति एकत्वादिर्यो व्यवहार एकत्वं द्वित्वमित्याद्याकलस्यहे
तुः संख्येवेत्यर्थः ननु संख्यायास्त्रवाधिरस्तिनवेत्याह एकत्वादीति तथाच एकं दशशतं चै
व सहस्रं मयुतं तथा लक्षं च नियुतं चैव कोटि र्खंडमेव च वंदं खर्वो निखर्वं च संखपद्म
असागरः स्रत्यं मध्यं पराद्वै च दशरु द्यापयाक्रमम् इति महदुक्तेः पराद्वै पर्यंतैव संख्येति भावः
नित्यानित्यभेदेनैकत्वं द्विविधमित्याह नित्यगतमिति गगनपरमाण्वादितमित्यर्थः अनित्यग
तमिति परमाणुमिन्नपृथिव्यादिचतुष्टयगतमित्यर्थः अत्र चकारण गतमेकत्वमसमवायिका
रणमिति बोध्यं द्वित्वादिकमनित्यमित्यर्थः अत्र चकारण गतमेकत्वमसमवायिका
वेत्याह द्वित्वादिकं त्विति आदिना त्रित्वादिकं परिग्रहः सर्वत्रेति नित्यानित्यद्रव्ययोरित्य
र्थः तथाचापेक्षावुद्धिजन्यत्वादिकं नित्यमेवेति भावः अनुकथं मपेक्षावुद्धिजन्यत्वमिति

चेदुच्यते घटद्वयसन्निकर्षानंतरमयमेकायमेक इतिज्ञानंजन्यते इतीदमेवामेदाबुद्धिरित्युच्यते ततो घटद्व
 येद्वित्वमुत्पद्यते अत्रघटद्वयगतमेकत्वं समसमवायिकारणम् घटद्वयसमवायिकारणं अपेदाबुद्धिर्नि
 मितकारणम् ततो द्वित्वद्वित्वनिर्विकल्पकम् ततश्चोद्भवितिद्वित्वविशीष्टस्यप्रत्यक्षं तन्निर्वाहार्थ
 मेवापेदाबुद्धेस्त्रिदाणावस्यापित्वकल्पते तस्मिन्नेवक्षरोऽपेदाबुद्धिनाशः तउत्तरक्षरोचद्वित्वस्य
 शशस्तत्रापेदाबुद्धेर्नाशः कारणम् अन्यथापेदाबुद्धेर्नाशानंतरमपिद्वित्वप्रत्यक्षापत्तिः ए
 वं त्रित्वादावपिबोध्यम् अतीन्द्रियेद्वित्वादिकंतुयोगीश्वरापेदाबुद्ध्याजन्यते तन्नाशश्चयोगीनापमे
 दि पेदाबुद्धिनाशानेतिध्येयम् ननु शब्दबुद्धिकर्मणादिदाणावस्यापित्वात्कथमपेदाबुद्धिस्त्रिदाणाव
 स्यापिनी किंचयोग्यविभुविशेषगुणानां प्रतिस्त्रोतरवृत्तिगुणानांकारणत्वाद्वित्वनिर्विकल्पकैर्नै
 वापेदाबुद्धिमाशाद्येतिचेन्मैवं अपेदाबुद्धिभिन्नानामेवविवक्षितत्वात् इति संख्यानिरूपणम् परिमा
 णं निरूपयति मानेति मानं परिमितिस्तस्योव्यवहारः इदं महदिदमणिवत्याद्यात्मकस्तस्यकारणं परि
 माणमेवेत्यर्थः परिमाणस्याश्रयमाह नवद्वयेति तच्चनित्यगतंनित्यमनिगतमनित्यम् परिमाणं
 विभजते तदिति परिमाणमित्यर्थः चातुर्विध्यं दर्शयति अणिवति अणुत्वं महत्वं दीर्घत्वं स्रंस्र

को

तु

लक्षणमित्यनुभौदरीदृश्यते तथा च न्यायसूत्रं युगपद्भानुनृत्यति मनसो लिंगमिति मनसो लाघवात्
 रमाणसूत्राद्वानित्यत्वमिमाह नित्यं चेति इति मनो निरूपणम् अथ द्रव्याणां साधर्म्यवेधर्म
 प्रक्रिया पृथिव्यादि नवानां समवायिकारणत्वं साधर्म्यं नित्यद्रव्याणामवृत्तित्वं पृथिव्यप्रेजो वा
 युमनसां मूर्तत्वं क्रियावत्त्वं परत्वापरत्वे वेगवत्त्वं च किं नाम विभुत्वमिति चेत् मूर्तत्वं च परिच्छिन्न परिमा
 णवत्त्वमिति संप्रदायविदः क्रियासमवायिकारकत्वावच्छेदकतया सिद्धे जातिविशेष इति न्याः
 आकाशादिचतुष्टयस्य विभुत्वं परममहत्परिमाणवत्त्वं च किं नाम विभुत्वमिति चेत् सर्वमूर्तद्रव्य
 संयोगित्वं परममहत्परिमाणवत्त्वं वादिकालमनोभिन्नद्रव्याणां विशेषगुणवत्त्वं आकाशजीव
 योरव्याप्यवृत्तिविशेषगुणवत्त्वं दारिकविशेषगुणवत्त्वं च व्याप्यवृत्तिनामः स्वात्मभावसमा
 नाधिकरणत्वं दारिकत्वं च तृतीयक्षणावृत्तिधंसप्रतियोगिपृथ्यादिपंचानां भूतत्वं तच्चात्मावृ
 त्तिविशेषगुणवत्त्वं वा पृथिव्यादिचतुर्णां द्रव्यसमवायिकारणत्वं स्पर्शवत्त्वं च पृथिव्यादित्र
 याणां रूपवत्त्वं द्रव्यवत्त्वं च पृथिवीजलयोरसवत्त्वं गुरुवत्त्वं च वेधर्म्यं शर्ववदोध्यम् इदानीं पृथि
 व्यादीनां गुणाः प्रदर्शयते चतुर्दशगुणाः पृथिव्यातिविरूपादि त्रयोदश संस्काराश्च चतुर्दशगुणाः
 जलस्य तेजगंधवर्जगुणादिस्ते सताः संस्काराश्च एकादशगुणास्ते जलस्य तेजसगंधगुरुत्ववर्जगुणा
 दिद्रव्यताः संस्काराश्च त्रयोदशगुणाः वायोः तेजसगंधवर्जस्पर्शपरत्वात् संस्काराश्च षड्गुणा आकाशस्य ते

यथाशक्तं हि
 निवात्मनि श
 रीरावच्छेदेन श
 नं घटावच्छेदे
 न तदेत्येताभा
 वेऽप्येष्टं त्व
 तत्सर्वनादिक
 रणत्वं ज्ञानेऽ
 दोतम् ७

वि

त्व

च संख्यादिविभागाः शब्दश्च पंचगुणाः कालदिशोर्तेच संख्यादिपंच ऋष्टोगुणाः परमात्मनः तेच संख्यादि
 निषेचबुद्धीकाप्रयत्नाश्चतुर्दशगुणाः जीवस्य तेच संख्यादिपंच बुद्ध्यादिनव ऋष्टोगुणाः मनसः तेच सं
 ख्यादिसप्तसंस्कारश्च तदुक्तं वायोर्नवैकादशतेजसोगुणा जलदिति प्राणभृता चतुर्दशदिक्कालयोः
 पंच षडेवमावरेमहेप्सरेष्टो मनसस्तथैव च १ इति श्रीतर्कद्वयविशेष्यनिरूपणानामद्वितीयपरिच्छेदः संग्रहे
 २ अथ गुणानिरूपयति चक्षुरिति रूपत्वादिवारणाय गुण इति रसादिवारय चक्षुर्ग्राह्य इति सं
 ख्यादिवारणाय मात्रपदं यद्यपि प्रभामिति संयोगवारणाय गुणपदेन विशेषगुणस्य विवक्षणीयत
 या तत एव संख्यादिवारणं संभवति तथापि सांख्यिकद्वयत्ववारणाय तदावश्यकं वस्तुतस्तु य
 रमाणरूपेऽप्यप्यिवारणाय चक्षुर्मात्रग्राह्यजातिमत्वे सति गुणत्वस्य विवक्षणीयतया विशेष
 पदं न देयमेव अणुकेति व्याप्तिवारणाय गुणपदं तु देयमेव रूपत्वादीनि सर्वाण्येव जातय
 इति बोध्यं रूपं विभजते तच्चेति रूपं चेत्यर्थः इदं च सप्तविधमित्यनेनान्वेति ननु कथं सप्तवि
 धमंतस्तत्र हेतुमाह शुक्लेति ननु वित्ररूपे किं मानं चित्रपट इति प्रतीतिसु तंतुगतनीलपीतादी
 नमिमेवेति चेन्न तथा सति प्रत्याप्रत्यक्षत्वापत्तेः वहिर्द्रव्यप्रत्यक्षे समवायेन रूपस्य कारणत्वात् न
 नुरूपवत्समवेतत्वमेव वहिर्द्रव्यप्रत्यक्षे कारणमस्तु प्रकृतेरूपवान् तंतुस्तत्समवेतत्वं पटोऽव्याहृत
 मिति चेन्न लाघावेन रूपस्यैव कारणत्वात् अत्र व्याप्यवृत्तिनीलपीतादीनां निरुक्तमेव तच्चित्ररूपम

त्वेवेत्यर्थः तेन द्रव्यस्याप्यणुपदादिनाव्यवहारेऽपि न क्षतिः परममध्यमभेदेन तद्विविधम् तत्र परमाणुत्वं ह्रस्वत्वे
 परमाणुमनसोः मध्यमाणुत्वं ह्रस्वत्वे घणुके परममहत्त्वदीर्घत्वे गगनादौ मध्यममहत्त्वदीर्घत्वे घटादावि
 त्वेऽध्यम एतन्नौक्तिकादिदं नौक्तिकमणिवति व्यवहारस्याकृष्टमहत्त्वाद्गोणत्वम् एवं केतनाद्यजने
 ह्रस्वमित्यत्राप्यपकृष्टदीर्घत्वाद्गोणत्वम् परिमाणं च क्वचित्संख्याजन्यं क्वचित्परिमाणजन्यं क्वचि
 त्प्रचयाख्यसंयोगजन्यं तत्राद्यं परमाणुद्वित्वजन्यं घणुकवहुत्वजन्यं च घणुके द्वितीयं तु कपाल
 परिमाणजन्यं घटपरिमाणं तृतीयं च तूलावयवसंयोगजन्यं तूलपिरण्डपरिमाणम् अयमेव
 संयोगः शिथिल इत्युच्यते इति परिमाणानिरूपणं पृथक्कं निरूपयति पृथगिति स्वयमस्मात्पृथगि
 ति या व्यवहारस्तस्य कारणं पृथक्कमेवेत्यर्थः तत्रैकपृथक्कद्विपृथक्कत्रिपृथक्कादिभेदेन बहुविधम्
 तत्रैकपृथक्कं नित्यमनित्यं च नित्यगतं नित्यमनित्यगतमनित्यम् द्विपृथक्कादिकं तु सर्वत्रानित्यमेव
 ननु भेदातिरिक्तपृथक्कैर्किं मानमिति चेन्न घटः पटोनेति प्रतीतिविलक्षणया घटः पटात्पृथगिति
 इति प्रतिज्ञेरेवमानत्वात् संयोगनिरूपणं संयोगनिरूपयति संयुक्तेति इमो संयुक्तोऽतिव्यवहारस्तस्य हे
 तुः संयोग एवेत्यर्थः उपदिष्टलक्षणचतुष्टयेऽसाधारणपदं देयम् क्वचित्सुस्तकं परमाणुपृथक्क
 लक्षणोऽसाधारणपदं दृश्यते तत्ताद्युनिकैर्न्यस्तमिति बोध्यं सति विधः अन्यतरकर्मजो भयकर्म

जसंयोगजमेदात् तत्राद्यः शकुंतशैलसंयोगः द्वितीयस्तुमेवयोः संयोगः तृतीयस्तुदर्शितएवसंयोगजः
 कायपुस्तकसंयोग कर्मजापिद्विविधः अभिघातो नोदनं चेति तत्रादिमस्तुशब्दकारणीभूतः द्वितीयस्तु
 क्रियादिकारणीभूतः विभागानिरूपयति संयोगनाशक इति संयोगनाशजनक इत्यर्थः कालेतिव्या
 प्रिवारणांयगुणपदम् नन्वीश्वरेच्छायामतिव्याप्रियद्यसाधारणजनकोविवदिताः सदावेपथ्यस्या
 दितिचेन्मैवम् क्रियायामतिव्याप्रिवारणां तस्यावश्यकत्वात् क्रियाक्रियातोविभागः विभागात्पूर्वदे
 शसंयोगनाशः उत्तरदेशसंयोगोत्पत्तिरिति नियमेन क्रियायाः अपितज्जनकत्वात् ननुययोः संयो
 गस्तयोरेवविभाग इति नियमान्मेरुकेलाशौविभक्तौ इति व्यवहारः कथमिति चेन्न तस्यगोरात्वा
 त् विभागोपिविविधः अन्यतरकर्मज उभयकर्मजाविभागजश्चेति उदाहारणपूर्वबोधोध्यम् विभा
 गजविभागोपिविविधः ~~अन्यतरकर्मज उभयकर्मजाविभागजश्चेति~~ कारणमात्रविभागजः का
 रणाकारणविभागजश्चेति तत्रादिमस्तुकपालद्वयविभागात्कपालपूर्वदेशविभागः द्वितीयस्तुह
 लपुस्तकविभागात्कायपुस्तकविभागः तस्याश्रयमाह नवेति परत्वापरत्वेनि
 रूपयति परत्वापरत्वेति परव्यवहारासाधारणकारणपरत्वं अपरव्यवहारासाधारणकारणमपर
 मपरत्वमित्यर्थः परत्वापरत्वेविभजते तदिति द्विविध्यं व्युत्पादयति दिक्कृत इति देशिकपरत्वापर

विभागनि

त्वे कालिकापरत्वापरत्वेत्यर्थः ~~तत्र देशकपरत्वमुदाहरति~~ तत्र देशकपरत्वमुदाहरति दूरस्थ इति तदुत्पत्तिक
 मस्त्वमिहित एव स्रवदिकिण्ड संयोगासमवायिकारणं शेषं सुगमं देशिकमपरत्वमुदाहरति स
 मीपे स्थ इति तदुत्पत्तिश्चात्पतरमूर्तसंयोगवशिष्टशरीरं ज्ञानात् देशिकपरत्वापरत्वे मूर्तमात्रव
 तिनीभवतः कालिकपरत्वमुदाहरति ज्येष्ठेति ज्येष्ठे कालकृतपरत्वमितिकालिकपरत्वमित्यर्थः
 तच्च ज्येष्ठत्वमेव तदुत्पत्तौ च कालापिण्डसंयोगोऽसमवायिकारणं कालिकमपरत्वमुदाहरति कनि
 ष्ठेति कनिष्ठत्वमेव कालिकमपरत्वम् तदुत्पत्तिश्चात्पतरदिवाकरकिंयाविशिष्टशरीरज्ञानात्
 कालिकापरत्वापरत्वे जन्यद्रव्यमात्रवृत्तिनीभवतः गुरुत्वं निरूपयति आद्येति आद्यं पश्यतने
 कर्मविशेषं तस्यासमवायिकारणं गुरुत्वमेवेत्यर्थः द्वितीयादिपतनासमवायिकारणवेगेऽतिव्याप्ति
 या वारणाद्येति तच्चारतिकमावतोलकादिभेदेनानेकधा नित्यगतं नित्यमनित्यगतमनित्यमूद्रवत्वं
 निरूपयति स्पंदनेति स्पंदनं प्रवणं तस्यासमवायिकारणमूद्रवत्वमित्यर्थः तस्याश्रयमाह पृथि
 वीति तच्च जलं परमाणुमिन्नानि त्वमितिवोध्यं द्विविधमिति द्वैविध्यं दर्शयति सांसिद्धिकमिति
 विस्वाभावं सांसिद्धिकं तेजसंयोगजन्यनैमित्तिकमित्यर्थः तत्र सांसिद्धिकमुदाहरति सांसि

द्विकमिति नेमितिकमर्थेष्टधीवीति ननुनेमितिकद्रवत्वस्यष्टधीवांघवादेतेजसिब्रह्मादौचाभावात्कथंष्ट
 धीवीतेजसोरतस्मिन् पृथिव्यामिति स्नेहंनिरूपयति चूर्णीति चूर्णपिष्टं तदेवादिर्दस्यमतिक्रादेः सच
 र्णादिस्तस्यपिंडीभावः संयोगविशेषः तस्यहेतुर्निमित्तकारणंस्नेहएवेत्यर्थः कालादावतिव्याप्तिवारणा
 यगुणपदं रूपादावतिव्याप्तिवारणायपिंडीभावेतिचूर्णपदंस्पष्टार्थः सचनित्यगतोनित्योऽनित्यग
 तोऽनित्यएवेतिबोध्यम् तैलादावपितदंतर्गतजलभागस्यैवस्नेहः स्नेहापकर्षेणजलमपिदहना
 नुब्रूलमेव शब्दंनिरूपयति श्रोत्रेति शब्दत्वेतिव्याप्तिवारणायगुणपदं वस्तुतस्तुश्रोत्रोत्पन्नश
 ब्दस्यैव श्रोत्रग्राह्यत्वेनतद्भिन्नेऽव्याप्तिवारणाय श्रोत्रग्राह्यजातिमत्वेतात्पर्याङ्गुणपदम
 नुपादेयमेवं श्रुथमेर्याद्यवच्छेदेनोत्पन्नशब्दस्यकथंश्रोत्रदेशउत्पत्तिरितिचेत् नवीचीतरङ्गन्या
 यनकंदस्वमुकन्यायेनवातउत्पत्तेः मेरीशब्दोमयाश्रुतइतिधीलुभ्रांतैव अतएवमेरीजन्यतार
 शब्दान्मयामंदशब्दः श्रुतइत्यनुभवः सांख्यविद्वेदांतिनोतुपृथिव्यादिपंचसुशब्दमिच्छतः स्वतं
 त्रास्तुमेर्याशब्दोमदङ्गैः शब्दइतिव्यवहारात्पृथिव्यामेवशब्दमिच्छंतितन्मतनिरासार्थमाह सा
 काशमात्रइतिः तत्रयुक्तिस्तुप्रादर्शिनैव शब्दविभवेजते सचइति मेर्यादाविति मेर्याद्यवच्छे
 देनेत्यर्थः साकाशेजायमानइतिशेषः आदिनावैरुवीणादेःपरिग्रहः यवर्णात्मिकमु

दारहरति वर्णामिकं इति संस्कृतभाषादिरूप इत्येदुत्तरं सवेति पूरणीयं अत्रादिपदेन लौकिक
 भाषादेः परिग्रहः द्विविधोऽपि शब्दस्त्रिविधः संयोगजो विभागजोः शब्दजश्चेति अत्राद्यः भेदो री
 धं डं संयोगादेर्न्यात्मकः कंठसंयोगाद्वर्णत्मकः द्वितीयश्च वंशेषाद्यमानेदलद्वयविभागाद्व
 न्यात्मकः सवेचटचटशब्दः आष्टद्वयविभागाद्वर्णत्मकः सचककारादिः तृतीयश्च द्विती
 यं शब्दादिचरमशब्दांतः अत्र सर्वत्राकाशः समवायिकारणं भेदिकाकाशसंयोगः कं काश ठां
 संयोगः वंशदलाकाशविभागः उंष्टाकाशविभागः शब्दश्च तत्र तत्रा समवायिकारणं अन्यत्स
 वं निमित्तकारणं तदुक्तम् संयोगादिभागा च्छब्दाश्च शब्दनिव्यतिरिति तन्नाशश्चोत्तरोत्त
 रशब्देन अत्यशब्दनाशश्चाप्यत्यशब्दनाशेनेति बोध्यम् केचित्तु संदोषसुदन्त्यायेनोप्यत्यश
 ब्देनान्तरशब्दस्यात्यशब्देनोप्यत्यशब्दस्यानाश इत्युच्यते तन्न अत्यशब्दनाशश्च वंशोऽप्यत्यश
 ब्दस्येव नष्टत्वेन तस्य कारणात्वात् संभवात् ननु जैमिनीयाः सोयं ककारेति प्रत्याभिज्ञां क्त्वा च्छब्दस्य
 नित्यत्वमंगीचक्रुस्तत्कथमनित्यत्वमुपादितमिति चेन्न तदेवेदमोषधमिति प्रतीतिं वतस्यारि
 श्रमिस्तज्जालं लवनत्वात् अतएवोत्पन्नः कंकारो विनष्टककार इति प्रतीतेः बुद्धिं निरूपयति सर्व
 ति सर्वे ये व्यवहाराश्चाकारविहारादयस्तस्यैतदुद्देशेनैव विहितं नित्यत्वमंगीचक्रुस्तत्कथमनित्यत्वमुपादितमिति चेन्न तदेवेदमोषधमिति प्रतीतिं वतस्यारि

जन्ममानत्वं बुद्धेर्लक्षणां संख्यमते बुद्धिशब्दस्य महत्त्ववाचकत्वादाह ज्ञानमिति बुद्धिर्विभजते इति
 बुद्धिरित्यर्थः द्वैविध्यं व्युत्पादयति स्मृतिरिति स्मृतेर्लक्षणमाह संस्कारेति संस्कारध्वंशेति व्याप्तिवा
 रणाय ज्ञानपदं अनुभव इति व्याप्तिवारणाय संस्कारमात्रजन्यत्वं विवक्षणीयम् कचित्तथैव पाठः
 न चैवं सत्यसंभवः तस्य संस्कारजन्यत्वे सतीन्द्रियार्थसन्निकर्षाजन्यत्वात् स्मृतित्वेन स्मरामि इत्य
 अनुभवसिद्धौ जातिविशेषः इति स्मृतिः अनुभवामीत्यनुभवः सिद्धमनुभवत्वं प्रत्यक्षजातिः न त्व
 नुमित्यादि साधारणं तत्र तत्र तादृशप्रत्ययाभावादतो नुभवत्वं निर्वर्त्तते तद्विन्नमिति स्मृतित्वा
 वाच्येन भिन्नमित्यर्थः तेन यत्किंचित् स्मृतिमिन्नत्वं सत्येऽपि न क्षतिः घटादिवारणाय ज्ञानमिति स्म
 र्तिवारणाय तद्विन्नमिति अनुभवं विभजते इति यथार्थानुभवं लक्षयति तद्वतीति तद्वत् तत्प्रका
 रो यस्य स तथैत्यर्थः तद्वद्विशेष्यकस्तत्प्रकारक इति यावत् भवति चायं घट इति ज्ञानं घटत्वं वत्
 त्विशेष्यकं घटत्वप्रकारकं च स्मृतिवारणायानुभव इति अथ यथार्थानुभववारणाय तद्वतीति य
 त्वं यथार्थ इति अनुभव इत्यनुयज्यते घटे घटो न वेत्येव शीक संशयेऽपि घटत्वं शेषमेव न नुरजते रजतत्वं
 मिति प्रमाया मयाप्तिः तस्मिन् रजतत्वप्रकारकत्वेऽपि विशेष्यभूत रजतत्वे रजतस्यासत्त्वेन रजतवत्त्वं विशेष
 शब्दकत्वाभावादिति चेत् तद्वद्विन्नमिति तत्प्रकारकत्वमित्यस्य तत्संबन्धवन्ति रजतत्वे रजतप्रकारत्वं तत्प्र

प्रकारत्वमित्यर्थमनुसरामः तजतत्वे रजतस्यासत्वेऽपि रजतस्यासत्त्वेऽप्यतात्मकस्य सत्त्वेन रजतसंवेध
 वतिरजतत्वे रजतप्रकारत्वे तादृशतादृशप्रमायां व्याप्तिरुतमेव ननु शास्त्रे प्रमापि श्रुयते
 सा किं यथार्थानुभावा बुद्धिः सेव प्रमेत्युच्यते इत्यर्थः इति यथार्थानुभवः अथ यथार्थानुभवं लक्षयति तद
 भवतीति तदभाववद्विशेष्यकस्तत्प्रकारकानुभवो यथार्थानुभव इत्यर्थः यथाश्रुताविदं रजत
 मिति ज्ञानं भवति हि रजतत्वाभाववच्छ्रुतिविशेष्यकं रजतत्वप्रकारत्वं च ननु वृद्धः कपिसंयोगी
 ति प्रमाया सति व्याप्तिः तस्यामूलावच्छेदेन कपिसंयोगाभाववति वृद्धो कपिसंयोगप्रकारत्वादि
 ति चेन्न तदभाववच्छेदकावच्छेदेन तत्प्रकारकत्वमिति दर्शयत्वात् तादृशप्रमायां कपिसंयोगा
 भावावच्छेदकीभूतमूलावच्छेदेन कपिसंयोगप्रकारकत्वाभावेनातिव्याप्तिविरहात् अत्रमीमांसकाः अथ यार्थ
 ज्ञानमेवाप्रसिद्धं न च तस्याप्रसिद्धत्वे कथं सुक्तै रजतत्वप्रकारकविशेषादी रच्छयारजतार्थिनो वि संवादि प्रव
 तिरिति वाच्यम् पुरोवर्तिज्ञानस्मरणभ्यामेव संसृते संभवार्थिहुः इदमार्कचिक्तरं तथा सति नेदं रजतमिति
 एव ताभ्यां वाक्यज्ञानादपि तदापतेः उपस्थितेऽप्येव ज्ञानाभाववा वि संवादि प्रवृत्तौ वि संवादि प्रवृत्तौ च बीजमिति चेन्न सत्यरजत
 प्रवृत्तिरिति वाच्यं ज्ञानस्यैव प्रवर्तकत्वस्य प्रमाणीकत्वेन लाघवात् तस्यैव सर्वत्र प्रवर्तकत्वोचित्यादित्यन्यथाख्याति
 स्मरणं सिद्धिः वाच्यमिति मिस्रासुश्रुताविदं रजतमिति ज्ञानेने प्रसिद्धं श्रुतिरजतत्वयोरलीक एव समवायोभासत
 इत्यसत्त्वातिमंगी चक्षुः नैतद्युक्तं असतोभावा संभवात् इति अथ यार्थानुभवः यथार्थानुभवं विभजते
 विशेषणविशिष्टज्ञानस्य

श्रुतिकारण
 नैरजतस्य
 एव ताभ्यां
 प्रवृत्ति
 स्मरणं

संवेधसाध
 सत्यप्रवृत्तिः
 सा प्रवृत्ति
 असत्यप्रवृ
 तौ संस्यप्रवृ
 तौ

अतस्तत्त्वस्यैव ज्ञानं अतस्तत्त्वस्यैव ज्ञानं

यथार्थानुभवेति यथानुभवं प्रत्यक्षमेवेति चार्वाकाः अनुमिति रीतिरपि कणादवौ द्वौ उपमिति रीतिरपि नैमा
थिके ~~वेद~~ कदेशिनः अर्थापत्तिरपीति प्रभाकराः अनुपाधिरपि भट्टवेदात्तनौ संभवेति ह्यकावपी शतेपंचाशत्
तिपौराणिकाः चेष्टापीति ताविकाः एतेषां मतेऽस्वरस्वस्य चातुर्विध्यं संपदं श्रितं स्वरस्ववीजंतुस्तु
टीभविव्यति चातुर्विध्ये हेतुमाह प्रज्ञादोति इति प्रमा प्रसंगात्प्रमाणविभजते तत्कारणमिति यथार्थानुभ
वात्मकप्रमायाः कारणमित्यर्थः प्रमाकरणं प्रमाणमिति प्रमाणसामान्यलक्षणा अनाधिगताथगतप्रमा
णमिति मीमांसकाः तदस्तु एकस्मिन्नेव घटे घटोपाटोपमिति धारवाहिकप्रत्ययस्थलेधिगता य
धगंतृणामप्रामाण्यपत्तेः चातुर्विध्ये हेतुमाह प्रज्ञादोति प्रत्यक्षेति तथाच सूत्रं प्रत्याक्षानुमानोपमा
नशब्दाः प्रमाणानीति प्रमाणज्ञानस्य कारणज्ञानादधीनत्वादादौ कारणानिर्वक्ति असाधारणेति अ
साधारणत्वे च फलायोगव्यवच्छिन्नकारणमिति मते फलायोगव्यवच्छिन्नत्वं व्यापारवत्कारणं कर फलयोगा
मते च कारणमिति फलायोगव्यवच्छिन्नतदासाव्यापारवत्त्वं व्यापारश्च द्वयान्यत्वे सति तज्जन्यत्वे सति तज्जन्य
जनकः कारणत्वस्य कारणत्वघटितत्वात्ताज्जिज्ञासां निवारयितुं कारणत्वं विवेचयति कार्यमिति
कार्यानि यतावश्यमाविनी पूर्ववृत्तिः पूर्वज्ञानवृत्तिर्यस्य तत्तथेत्यर्थः अनिपत्तरासमादिवारंणाय
नियतेति कार्यवारणाय पूर्वमिति अरशयस्य दंडेपि स्वरूपयोग्यत्वसत्त्वाद्यटकारणताविवाहः स्व
रूपयोग्यत्वे च कारणतावच्छेदकधर्मवत्त्वं प्रकृते दंडत्वमेव तथा इति बोध्यं दंडत्वादिवारणानिन्यथा
वा

शब्दशरी
 रकृतं
 स्मरण
 घटप्रतिदं
 उः से योग
 वधनकार
 दंडत्वं संयुक्त
 समवायसं
 धन

सिद्धत्वविशेषासावश्यकत्वेन तत एव रासमादिवारणान्न संभवे नियतपदमनर्थकं रा
 वंचानन्यथासिद्धपूर्ववर्तिकारणमिति फलितं ननु कार्यमेव किमित्याकांक्षायां माह कार्येति
 अनन्यथासिद्धत्वं चान्यथासिद्धिः सून्यत्वं अन्यथासिद्धिश्चावश्यकत्वं नियतपूर्ववर्तिन एव कार्यसंभवे तत्स
 हभूतत्वं दंडत्वादेः अतस्तदन्यथासिद्धं केचित्तु अन्यत्र कृतं नियतपूर्ववर्तिन एव कार्यसंभवे तद्विन्नम
 न्यथासिद्धं यथा रूपप्रागभावः सून्यस्य ले कृतं नियतपूर्ववर्तिनो गंधप्रागभावादेव पाकस्य लेपिणं
 धरूपकार्यसंभवे तद्विन्नो रूपप्रागभावो गंधप्रागभावेनान्यथासिद्ध इति वदंति तदसंत दंडत्वादे
 रन्यथासिद्धत्वानापत्तेः अथ दंड एवान्यथासिद्धं किं न स्यादिति चेन्न तस्य लाघवेन कारत्वात् त
 चलाघवं विविधं शरीरकृतं उपस्थिति कृतं संबंधकृतं च तत्राद्यप्रत्यक्षे महत्त्वमनेकद्रव्यत्वाये
 दोया अनेकद्रव्यत्वं च परमाणुत्वाभावविशिष्टद्रव्यत्वं द्वितीयं गंधप्रागभावे तृतीयं दंडत्वाये
 दोया साक्षात् संबंधकृतं दंड इत्येतत्प्रस्तुतविचारेण ननु पंचम्यन्यथासिद्धिरेव कुतः प्रदर्शिता अन्यात्र
 पि च तत्रः सन्ति तत्राद्या तु येन रूपेण पूर्ववर्तित्वं कारणस्य तत्त्वं यथा घटं प्रति दंडत्वस्य द्वितीया च यस्याका
 रणमादायेवान्वयव्यतिरेको गृह्यते न तु स्वातंत्र्येण तत्त्वं यथा घटं प्रति दंडरूपस्य तृतीया च यस्यान्यप्रति
 पूर्ववर्तित्वं गृहीत्वा चिन्मूर्तवर्तित्वं गृह्यते तत्त्वं यथा घटं प्रति प्रत्याकाशस्य शब्दसमवायिकारणत्वे
 न रूपेण चतुर्थी च यस्याकारणप्रतिपूर्ववर्तित्वं गृहीत्वा कार्यप्रतिपूर्ववर्तित्वं गृह्यते तत्त्वं यथा घटं प्र

दंडत्वादेः
 कुत्रापि
 कारणभा
 वात्
 गंधप्रतिगंध
 प्रागभावहेतु
 क
 उपस्थिति
 जायते न तु
 प्रागभावस्य

तिकुलालपितृत्वेन रूपेण कुलालपितुः कुलालत्वेन रूपेण तु कारणात्त्वमेव तस्यैवेन्न पंचम्यन्यथा सिद्धि
 रेव सर्वत्र संभवेन तास्मिन् किंचित्करत्वात् वालाधिवेशाद्यर्थमेव स्फुरति चेत् स्यादेतत्कारणाच्च विध्य
 समवाय्यसमवायिनिमित्तभेदात् यत्समवेतं कार्यं मुत्पद्यते तत्समवायिकारणं यत्समवेतं यस्मि
 न् समवाये भवति मानं सदित्यर्थः उदाहरति यथा तंतवः पटस्य पटश्च स्वगत रूपादेः स्वगत रूपादेरित्या
 दिनां गंधादेः परिग्रहः कार्येण कारणेन वा सह एकस्मिन्नर्थे समवेतत्वे सति कारणमसमवायिकार
 णं यथा तंतुसंयोगः पटस्य तंतु रूपं पट रूपस्य ननु पट रूपं प्रति तंतु रूपमसमवायिकारणं न स्यात्
 तयोः समानाधिकरणभावात् समानाधिकरणयोरेव कार्यकारणभावनियमात् अत आह
 न कारणेन वेति कार्यसमवायिकारणवेत्यर्थः तथा च पट रूपसमवायिकारणी भूत पट समानाधिक
 रणस्य तंतु रूपे सत्वात् पुरं परासंबन्धेन पट रूपसमानाधिकरणमपि सत्त्वं भवेति भावः परंप
 रासंबन्धश्च (स्विसमवायि) समवायसंबन्धेन कार्यसमानाधिकरणमेव कार्यकारणप्रत्या
 सतिरित्युच्यते स्वसमवायिसमवायसंबन्धेन कार्यसमानाधिकरणमेव कारणकार्यप्रत्यासति
 रित्युच्यते तथा च समवायस्वसमवायिसमवायान्यतरसंबन्धेन कार्येण सहैकस्मिन्नर्थे समवाये कारणेन
 न प्रत्यासन्नत्वे सति आत्मविशेषगुणान्यत्वे सति कारणसमवायिकारणमिति फलितार्थः न च तुरीतंतुसंयोगा
 दावतीत्यरिति वाच्यं तंतुमात्रसमवेतत्वे सति पटकारणपटासमवायिकारणमिति विशेषलक्षणस्य विव

समवायिकारणमात्रसमवेतं

क्षितत्वात् एवमन्यत्रापि निमित्तकारणलक्षयति तदभयमिन्नकारणनिमित्तकारणं यथातुरीवेमादि
 दिकंपटस्य इदंचकारणत्रयभावकार्यस्यैव सभावस्यतुनिमित्तमात्रं कारणमुपसंहरति तदेतत्रिवि
 विधकारणमध्येयदसाधारणकारणतदेवकरणं यस्मात्कारणाल्करणत्वघटकंकारणमुपदर्श
 तं तस्मात्कारणादेतत्रिविधकारणमध्येयत्साधकतमंतदेवकरणमित्यर्थः इतिकरणप्रपंचः
 कारणप्रपंचेनिरूप्यपूर्वोद्दिष्टप्रमाणविशेषाणालक्षणावक्तुमुपन्यस्यति तत्रप्रत्यक्षप्रमाणकर
 णप्रत्यक्षं तत्रप्रमाणचतुष्टयमध्ये सिद्धात्कारणप्रमाणप्रत्यक्षं प्रत्यक्षप्रमाणमित्यर्थः ननुमा
 नादिवारणायप्रत्यक्षेति यद्यपिप्रत्यक्षादिप्रमायाः प्रथमाद्दिष्टत्वात्स्यात्वादोलक्षणावक्तुमुच्ये
 तंतथापितस्याः प्रमाणायजीवकत्वेन तदुपजीव्यप्रमाणालक्षणामेवादावुच्येतमितिभावः तच्च
 क्वचिदिन्द्रियंक्वचिदिन्द्रियार्थःसन्निकर्षः क्वचित्ज्ञानं तत्राद्यनिर्विकल्पकज्ञानेद्वितीयं स
 विकल्पकज्ञाने निर्विकल्पकज्ञानेद्वारेंद्रियार्थसन्निकर्षः तृतीयंसविकल्पकाज्ञानानंतरं य
 वहानोपादानोपेक्षाबुद्ध्योर्भवति तत्रसविकल्पकज्ञानंद्वारिकल्पनिर्विकल्पकज्ञानं हानंच
 दुःस्वसाधनत्वज्ञानं यथासतोर्माँदुःस्वसाधनमिति उपादानंचमुखसाधनत्वज्ञानं यथा

सविकल्पक
 ज्ञानेच्छा
 निर्विकल्प
 कज्ञानंकर
 णं

सिं दी तं
३४

इति

स्तं

अकचदनवनितादिकं संतसुखसाधनमिति उपेक्षाचेभ्यसाधनत्वाभावज्ञाने यथातरणादीं तिव्यापारवतः
करणात्वादिनः इति प्रत्यक्षप्रमाणानिरूपणम् प्रत्यक्षप्रमाणालक्षयति इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यज्ञानप्र
त्यक्षं इन्द्रियवन्तुरादिकमर्थो घटादिलयोः सन्निकर्षः संयोगादिसृज्यज्ञानमित्यर्थः सन्निकर्षध
सवारणायज्ञानमिति अनुमित्यादिवारणायेंद्रियार्थसन्निकर्षेति अथकांचादिव्यवहितपदार्थ उपनयन
प्रत्यक्षोऽव्याप्तिरिति चेन्न स्वच्छद्रव्यस्य तेजोऽनिरोधकत्वेन तदंतस्त्रक्षुब्धः प्रवेशसंभवात् अथद
दीर्घकथं मुखप्रत्यक्षमिति चेन्न दर्परात्राप्रवक्षुषेव परावृत्यामुखं प्राप्य प्रत्यक्षजननात् कचित्त्वं
च्छुब्धस्येव दोषवशादन्यथाभावे दर्परोमुखं परावृत्तिर्मात्रेति धीः सुभ्रमरावतरतेन प्रतिविंबप्राप्तं ३
नचेत्प्रत्यक्षोऽव्याप्तिरिति वाच्यम् अत्र जन्यप्रत्यक्षस्यैवलक्षितत्वात् यदाह भगवान् सूत्रेण ज्ञानेच्छक
रः इन्द्रियार्थसन्निकर्षोऽत्यन्तज्ञानमव्याभिचारिव्यवसायात्मकं प्रत्यक्षमिति अन्येतु शोनाकर रणं ये स्यत
णकं ज्ञानं प्रत्यक्षं इदं चेत्प्रत्यक्षसाधारणमिति इति प्रत्यक्षप्रमाणान्तरं प्रत्यक्ष तज्ज्ञानक
प्रमाणं निरूपयति तद्विविधं निर्विकल्पकम् सविकल्पकं च निष्प्रकारं कं ज्ञानं निर्विकल्पकं नि रणकं
प्रकारकं नाम जालादियोजनाहीनवस्तुमात्रावगाहि ज्ञानमित्यर्थः ननु निर्विकल्पके किं मा
नमिति चेन्न अयं घट इति विशिष्टबुद्धिर्विशेषज्ञानजन्या विशिष्टबुद्धित्वा इति विशिष्ट

३४

बहिर्वदित्यनुमानस्येवहेतुत्वात् अत्र घटत्वरूपं यद्विशेषणं तत्र तत्ज्ञानमेव निर्विकल्पकमित्युच्यते
 नच विशेषणज्ञानमपि सविकल्पकमेवेति वाच्यं अनवस्थाप्रसंगात् इति निर्विकल्पकम्
 सप्रकारकं ज्ञानं सविकल्पकम् विशिष्टज्ञानमित्यर्थः यथादित्योपपत्त्यात्सरोपपत्त्यामोक्षमिति
 अत्र नास्तिकाः सविकल्पकं न प्रत्यक्षं तस्य घटत्वादिरूपातीकोपरक्तत्वात् वंध्यापुत्रज्ञा
 नवत् निर्विकल्पकं स्वतन्त्रावैस्तूपरक्तत्वात्सादेव प्रत्यक्षं न वर्तते हि किं मुखे नीये घटोयं
 घटोयं मिलेकारं प्रतीतिर्भिन्नेषु विलक्षणे घटेषु सतः सर्वांगुतधर्ममावश्यकं इति वा
 च्यं तस्यातद्व्यावृत्त्यात्मकत्वात् अतश्चावृत्तिप्रतद्विभेदः सचतुर्छरावेत्याहुः तदसत् विधि न
 मुखेनैव रंकारप्रतीतेः तस्य निषेधरूपत्वायोगात् इति सविकल्पकं तच्च प्रत्यक्षं यद्विधं घ्राणजरा
 सनचाक्षुषश्रोत्रस्पर्शनमानसमेदात् घ्राणजत्वादिकं तु जिघ्राम्यास्वादयामि पश्यामि शृणो
 मि स्पर्शामि मनसा मुखे स्नात्वा लोको मिश्रत्यनुभवः सादिको जातिविशेषः इति प्रत्यक्षप्र
 माविभागः ननु प्रत्यक्षकारणीभूतं द्रियनिष्ठप्रत्यक्षसामानाधिकरण्यकटक सन्निकर्षः कइत्याकां
 द्वायांतं दर्शयितुं विभजते प्रत्यक्षज्ञानहेतुरिन्द्रियार्थसन्निकर्षः षड्विधः संयोगः संयुक्तसमवा
 यः संयुक्तसमवेतसमवायः समवायः समवेतसमवायः विशेषणविशेष्यभावश्चेति प्रत्यक्षोक्तिः

मिथ्यावस्तु
 परक्तत्वाभा
 वात् ५ का
 सर्वांगुत
 धर्मस्य

सविकल्पस्य
 मिथ्या
 ख कथेत
 हि

सि. त.
३५

कौकिकं प्रत्यक्षेत्यर्थः संयोगमुदाहरति चक्षुषा घटप्रत्यक्षजनने संयोगः तथा च द्रव्यवाच्यपंसा
शीनमानसेषु संयोगा एव सन्निकर्षः इति भावः संयुक्तसमवायमुदाहरति घटरूपप्रत्यक्षे संयु
क्तसमवायः चक्षुषा जननीये इत्यनुषज्यते तथा च द्रव्यसमवेतवाच्यपंसा शीनमानसधारा
जरासनेषु संयुक्तसमवाय एव सन्निकर्ष इति भावः संयुक्तसमवाय ननु घटरूपे कथंचक्षुषः
संयुक्तसमवायः अतस्तमुपपादयति चक्षुसंयुक्ते घटे रूपस्य समवायात् ननु इदं स्पष्टा दोष
स्यपि संयुक्तसमवाये कुतः परिमाराग्रहणमिति चेदत्राहुः परिमाराग्रहणं चतुष्टयसं
निकर्षोप्याधिकं कारणं संचेंद्रियावयवार्थो वयवयोरिन्द्रियावयवव्यर्थो वयवविनोरिन्द्रि
यावयवार्थो वयवविनोरिन्द्रियावयवव्यर्थो वयवयोश्च संयोग इति इतरेतुं दोषवशात् न ग्रहणमि
ति वदन्ति संयुक्तसमवेतसमवायमुदाहरति रूपत्वसामान्यप्रत्यक्षे संयुक्तसमवेतसमवा
यसन्निकर्षः चक्षुः संयुक्ते घटे रूपसमवेतं तत्र रूपत्वस्य समवायात् रूपत्वसामान्यप्रत्यक्षमिति रूपत्वा
त्कंयत्सामान्यं तत्प्रत्यक्षे इत्यर्थः अत्रापि चक्षुषा जननीये इत्यनुवर्तते तथा च द्रव्यसमवेतस
मवायसन्निकर्षोऽस्ति चेन्नैतत् आत्मनोऽनध्यक्षप्रसंगात् समवायसन्निकर्षमुदाहरति श्रो
त्राक्षेराशब्दसाक्षात्कारे समवायः सन्निकर्षः शब्दसाक्षात्कारे जननीये इति शेषः ननु

शिव
३५

श्रोत्रशब्दयोः कथं समवाय इत्यपेक्षमाणं प्रत्युपादयति करणविवरवत्स्या कांशस्य श्रोत्रत्वात् श
 ब्दस्याकाशगुणत्वात् गुणगुणानोश्च समवायात् अथ समवायस्य नित्यत्वेन शब्दे प्रत्यक्षे को व्यापार
 इति चेत् शब्दः श्रोत्रमनः संयोगवेति गृह्यमाणं समवेतं समवायमुदाहरति शब्दं त्वसाक्षात्कारे
 समवेतं समवायः सन्निकर्षः श्रोत्रसमवेतशब्दे शब्दं त्वसमवायात् विशेषणविशेष्यभा
 वं मुदाहरति अभावप्रत्यक्षे विशेषणविशेष्यभावः सन्निकर्षः विशेषणभावो विशेष्यभा
 व इत्यर्थः इन्द्रियसंबन्धविशेषणत्वमिति इन्द्रियसंबन्धविशेष्यत्वमितियावत् विशेषणता
 सन्निकर्षमुदाहरति घटाभाववद्भूतलमित्यत्र चक्षुः संयुक्तभूतले घटाभावस्य विशेषण
 त्वात् इह भूतले घटो नास्तीत्यादौ विशेष्यता सन्निकर्षोऽवसेयः सप्तम्यन्तस्य विशेषण
 त्वनियमात् अत्रेदं बोध्यं इन्द्रियसंयुक्तविशेषणता संयुक्तविशेष्यतादिभेदेन नानात्वे
 नापि विशेषणतात्वेनैवैवं एवं विशेषणता विशेष्यत्वयोश्चान्यतरत्वेन गृह्यमाणं तौ न सन्ति
 कर्षण इत्यविरोधः इति लौकिक सन्निकर्षः ननु विशेषणता सन्निकर्ष एव नास्ति अतएव
 भावप्रत्यक्षे यो ग्यानुपलाब्धिः करणमिति चेन्न यद्यत्र घटः स्यात्तर्हि भूतलमिव दृश्यतातो
 दर्शनाभावान्नास्तीति घट इत्येव प्रतियोगि सत्वप्रसक्त्या तर्कितो यो घटो पलं भूतलं प्रतियोगि

रदंजलं
तिष्ठतीत्य
ज्ञाने जलं
संज्ञितं
वदन्तं नास्ति
प्रकारं त्वं
स्ति

ताकाभावात्सकयोग्यानुपलब्धिं सहकृतेन्द्रियेणैवाभावप्रत्ययसंभवेऽनुपलब्धेः करणत्वस्यान्याप्यत्वात् स
भावाधिकरणप्रत्ययप्रतिपि विशेषणता सन्निकर्षद्वारा तस्यैव करणत्वस्यावितत्वादित्यास्तां विस्तरः
इत्युपलब्धेः इदानीमलौकिकसन्निकर्षो निरूप्यते सविधेः सामान्यलक्षणो ज्ञानलक्षणो योगज
धर्मलक्षणोऽस्ति तत्राद्येन्द्रियसंबन्धविशेष्यकज्ञानप्रकारी भूत घटत्वादिः भवति व घटत्वादि
रिन्द्रियसंबन्धविशेष्यकैयं घट इति लौकिकप्रत्ययप्रकारस्तदनन्तरं तेन सन्निकर्षेण सर्वघटा
इत्यलौकिकप्रत्ययार्जयते न चैन्द्रियसंबन्धे सामान्यमेव प्रत्यासत्तिः मृगतस्मादौ जलभ्रमानंतरं
जलज्ञानं न स्यात् तत्रैन्द्रियजलत्वयोः संबन्धाभावात् मानसस्य लेतुज्ञानप्रकारी भूतं सामान्य
मेव प्रत्यासत्तिः अन्यथा परमाणुत्वेन यत्किंचित्परमाणुपस्थितो परमाणुत्वसामान्यलक्षणो यास
कलपरमाणुगोचरमानसप्रतीतिर्न स्यात् परमाणुमनसोः संबन्धाभावात् द्वितीयोपप्राप्यत्र सौर
भज्ञानलक्षणो याचाद्युषसामाग्राचसुरभिचन्दनखण्डमिति सौरमांशेऽलौकिकं चंदनखंडांशे
लौकिकं चाद्युषं जायते तत्र सौरभज्ञाने सौरभस्मरणेव प्रत्यासत्तिः सौरमांशे चन्दनः सन्निक
र्षसंभवादित्याद्यन्यत्र विस्तरः तृतीयं स्रष्टृविशेषणैव सद्भिर्विधः पुंक्तपुंजानभेदाद्योगि
नो द्वैविध्यात् तत्र पुंक्तस्य योगिनः प्रथमप्रत्यासत्त्या निरंतरमारविलपदार्थज्ञानं जायते पुंजानस्य

चिंताविशेषसनायद्वितीयप्रत्यासत्त्यासमयविशेषज्ञानं जायते इत्यलौकिकसन्निकर्षः ननु योगिसद्भावे किं
 मानमिति चेत् परमाणादिर्जन्यप्रत्यक्षाविषयोऽभिधेयत्वात् घटवदित्यनुमानं गृह्यते तत्प्रत्यक्षं तु ना
 साकं किंतु योगिनामेवेति ध्येयम् प्रत्यक्षाप्रमाणमुपसंहरति एवं सन्निकर्षजन्यं ज्ञानं प्रत्यक्षं अपद
 शितक्रमेणेत्यर्थः ननु सिद्धांते प्रत्यक्षाज्ञानकरणमिन्द्रियार्थसन्निकर्षः किं न स्यादतस्मात् तत्कर
 णमिन्द्रियम् प्रत्यक्षाप्रमाणं निगमयति तस्मात्प्रत्यक्षाप्रमाणमिन्द्रियं सिद्धं सिद्धांते सिद्धमित्य
 श्तिर्थः प्रत्यक्षाप्रमाणम् प्रत्यक्षानुमानयो रूपजीव्योपजीवकभावसंगतिं चाभिप्रत्यक्षप्रत्यक्षानंत
 रमनुमानं निरूपयति अनुमितिकरणमनुमानं अनुमितेः करणमनुमानमित्यर्थः तच्च लिंग
 परामर्श एवेति निवेदयिष्यति अथानुमितिः के सतस्मात् परामर्शजन्यं ज्ञानमनुमितिः प्रत्य
 क्षादिवारणाय जन्यांत परामर्शश्च सवारणाय विशेष्यं तथापि परामर्शप्रत्यक्षेऽतिप्रसक्तिरि
 ति चेन्नैवं साधनान्नवगाहित्वेन नापि विशेषणीयत्वात् न च तथापि धूमवान्यवतो वह्निमा
 नित्याकारं कलिंगोपाहितलौकिकभानात्मकानुमितावव्याप्तिरिति वाच्यं तादृशानुमिरस्वीकारा ते
 त् ननु स्यात्पूर्वायुसुखेति संशयानंतरे पुरुषत्वव्यापकरादिमानपमिति विशेषदर्शने सत्य
 यंपुरुष एवेति प्रत्यक्षादपान्तवातिव्याप्तिरिति चेन्न समानविषयकप्रत्यक्षाविशेष्यसामग्र्यभावसह

निश्चयः

५७

पञ्चमः

वि

विहिव्याय्यधूमवान्वैपर्वतः

वर्षतोवहिमान

वर्षतेवहिव्याय्यधूमः

कृतपरामर्शजन्यत्वस्यैवविवक्षितत्वात् सावपक्षविशेष्यकैपरामर्शाप्रत्यक्षविशेष्यकांपक्षप्रका
रकपरामर्शाप्रत्यक्षप्रकारिका द्विविधादपिपरामर्शाप्रत्यक्षविशेष्यकैपरामर्शाप्रत्यक्षविशेष्यकांपक्षप्रका
रः इत्यनुमितिः नन्वत्रपरामर्शः कस्मिन्तलनिर्वर्तिव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानेपरामर्शः वि
षयतासंबन्धेनव्याप्तिविशिष्टप्रत्यक्षधर्मताज्ञानेतदेवपरामर्शइत्यर्थः उदाहरति यथावहिव्या
य्यधूमवान्वैपर्वतइतिज्ञानेपरामर्शः तथाच वहिव्याय्येत्यत्रव्याप्तेर्भावाद्धूमवानित्यत्रपक्षधर्म
तायाभावाद्भवत्येवव्याप्तिविषयकंपक्षधर्मताविषयकंचेतिभावः नन्वेतावतापरामर्शाऽवगा
तस्तज्जन्यत्वघटितलक्षणाविशिष्टानुमितिकीदृशीस्मृतस्तामभिनयति तज्जन्यपर्वतोवहि
मानितिज्ञानमनुमितिः परामर्शजन्यमित्यर्थः इतिपरामर्शनिः स्वयंव्याप्तिविशिष्टेत्यत्रकाव्या
प्तिरित्याकांक्षायामाह यत्रधूमस्तत्राग्निरिति साहचर्यनियमोव्याप्तिः यत्रधूमस्तत्राग्निरिति
व्याप्तेरभिनयः साहचर्यनियमइतिलक्षणां सहचरतीतिसहचरस्तस्यभावः साहचर्यसामा
न्यधिकरणमित्यर्थः तस्य नियमोव्याप्तिः सचोभिवरितत्वंतच्चव्यभिचाराभावः व्यभिचारप्रसाध
वैभाववद्वृत्तित्वं तथाचसाध्याभाववद्वृत्तित्वंव्याप्तिरितिपर्यवसन्नवहिमानूधूमादित्यादौसा
ध्याभावाऽप्रतिपक्षधूमस्तदभाववदयेगोलकंतद्वृत्तित्वमेववहावितिनातिव्याप्तिः नन्वीदं
साध्यावहिसदभाववान्वैपर्वतइतिज्ञानेपरामर्शः कृतपरामर्शजन्यत्वस्यैवविवक्षितत्वात् सावपक्षविशेष्यकैपरामर्शाप्रत्यक्षविशेष्यकांपक्षप्रका

विहिव्याय्यधूमवान्वैपर्वतः

५७

अत्र घटोक्तिपरंतु पटत्वविशिष्टो घटो नास्ति शंति
व्याधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावः

व्याधिकर
णधर्मावच्छि
न्नाभावस्य

क
व्याधिरण
धर्मावच्छि
न्नाभावस्य

वाच्यं श्रेयत्वादित्यादौ साध्याभावाः प्रसिद्धाः व्याप्तिः न च सौंदर्योपध्मायैव्याधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्योपगमेन तत्र वाच्यत्वेन वाच्यत्वाभावस्य समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकास्य प्रसिद्धत्वेऽपि घटत्वेन वाच्यत्वाभावस्य व्याधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य प्रसिद्धत्वेन कथमव्याप्तिरिति शङ्क्यं चिन्तामणिकारेण तस्यैवोदितत्वात् संगीकारपक्षेऽपि तद्वद्वृत्तितस्याप्रसिद्धेः प्रकृतस्यानुपयोगाच्चेति चेन्न केवलान्वयिन्यनुमितेरसिक्कारात् सीकारेतुभ्रमात्मिकैव सति नव्याः सत्राच्यते हेतुसामानाधिकरण्यताभावाप्रतियोगिसाध्यसामानाधिकरण्यव्याप्तिः वह्निमान्धूमादित्यत्र हेर्धूमतुल्यसामानाधिकरण्यताभावो घटोऽत्यन्ताभावस्तत्प्रतियोगी घटोऽप्रतियोगिवह्निरूपसाध्यतत्सामानाधिकरण्यधर्मे इतिलक्षणा समन्वयः धूमवान्वहेरिति सत्रनातिव्याप्तिः हेतुर्वह्निस्तत्सामानाधिकरण्यताभावो योगालंके धूमात्यन्ताभावस्तत्प्रतियोगिधूमरूपसाध्यमिति नातिव्याप्तिः इदं वाच्यं श्रेयत्वादित्यादौ हेतुं श्रेयत्वं तत्सामानाधिकरण्यताभावो घटोऽत्यन्ताभावस्तत्प्रतियोगी घटोऽप्रतियोगिवह्निरूपसाध्यतत्सामानाधिकरण्यश्रेयत्वे इति कृतानाव्याप्तिः अथ कपिसंयोगी एतद्वत्त्वादित्यत्र हेतुरेतद्वत्त्वं तत्सामानाधिकरण्यताभावो मूलावच्छेदेन कपिसंयोगात्सामानाधिकरण्यताभावस्तत्प्रतियोगिकपिरूपसाध्यतत्सामानाधिकरण्यश्रेयत्वे इति चेन्न प्रतियोगीव

सहचारज्ञानेपि वज्रादौ व्यामिवातोपलेभेन कथमिदं व्याप्तिग्राहकमिति चेन्न ४

सि० त०

समासः क
रणीयः

धिकरणहेतुसामानाधिकरण्याभावात्स्यामिमतत्वादिसलंतर्ककर्मकांशविचारेणवालांनोऽतिव्याप्तिः ननु ज्ञातेयं व्या-
प्तिः परंतु पक्षधर्मतेत्यत्र कानामपक्षधर्मतोत्यपेक्षा माराप्रतिपक्षधर्मतास्वरूपेतिरूपति व्याव्यस्यपर्वता-
दिवृत्तित्वं पक्षधर्मता व्याप्योनामव्याप्याश्रयः सच धूमादिरेव तस्यैव पर्वतादि निरूपितं वृत्तित्वं पक्ष-
धर्मतेत्यर्थः इति पक्षधर्मता श्रयकथमनुमानमनुमितिकारणं कथं वा तस्मादनुमितेर्जनिरिति
जिज्ञासायां लाघवाद् अनुमानमुखेनैव बोध्यमित्यनुमानं विभजते अनुमानं द्विविधं स्वार्थं परार्थं
चेति स्वस्यार्थः प्रयोजनं यस्मात्स्वार्थ इति समासः स्वप्रयोजनं च स्वस्यानुमेयपदार्थप्रतिपत्तिः ए-
व परार्थमित्यस्योपि इदमेव तात्पर्यं मनसि निधाय स्वार्थानुमानं लक्षयति स्वार्थस्यानुमितिहेतुः
तदेवोपमांशयितुं भूमिकारवयति तथाहि स्वयमेव भूयोदर्शनेन न यत्र धूमस्तत्राग्निरिति महानसा-
दौ व्याप्तिगृहीत्वा पर्वतसमीपगतः भूयोदर्शनेनेति धूमाग्न्या व्याप्तिगृहे साध्यसाधनयोर्भूयः स-
हचारदर्शनेन ननु पार्थिवत्वलोहलेख्यत्वादौ शतशः सहचारज्ञानपदेन व्यामिचारज्ञानं विरहं स-
हकं सहचारज्ञानस्यैवाभिमतत्वात् व्यामिचारज्ञानं द्विविधं यथार्थमयथार्थं च तदपि द्विविधं
निष्प्रयः शंकाचतद्विरहः किंचित्तर्कात् यथा धूमाग्न्या व्याप्तिगृहे धूमो वहि व्यामिचारेणैवेति
शंकायां धूमो वहि व्यामिचारीति निष्प्रयेवापदि धूमो वहि व्यामिचारीत्यात्तर्हि वहि जन्यो न सादे-

ति धूमाग्नौः कार्यकारणभावभंगप्रसंगरूपतर्को यदि भवति तदैतस्मादेव तर्को ह्यभिचारज्ञानं निवर्त
 ते अतस्तत्र तर्को देवव्याभिचारज्ञानविरहः कवित्स्वतः सिद्ध एव यथा यदा न धूमे व्याभिचारज्ञा
 नं तस्य यत्र धूमस्तत्राग्निरतीति धूमत्वावाहिनः अग्नित्वावाहिनः व्याप्तिरित्यर्थः अथ देशान्तरीय
 वहि धूमाग्नौ मिन्द्रियसंज्ञानैक कर्मासंभवेन कथं धूमसामान्ये वह्नि सामान्य व्याप्तेरिति चे
 न धूमवत्त्ववह्निमत्वरूपसामान्यलक्षणाप्रत्यासूत्येव सकल धूमवह्निज्ञानसंभवेन तत्र
 व्याप्तिग्रहस्यापि संभवात् महानसादाविति महानसाद्यवच्छेदेन धूम इत्यर्थः तद्वदेवा
 ग्नौ संदिहानः पर्वते धूमं पश्यन् व्याप्तिं स्मरति यत्र यत्र धूमस्तत्र तत्राग्निरिति संपर्वत
 गते च ननु परामर्शप्रतिव्याप्तिज्ञानसकारणत्वेन तत्सर्वक्षणे पर्वततादौ महानसां
 द्यवच्छेदेन गृहीतव्याप्तिः कथं ज्ञानमत आह व्याप्तिं स्मरतीति तथा च धूमदर्शनरू
 पो बाधकवत्त्वात् व्याप्तिस्मरणं भवत्येव तदनंतरं वह्निव्याप्य धूमवन्त्यवर्त इति ज्ञा
 नमुसंघते व्याप्तिस्मरणोत्तरक्षणे इत्यर्थः अयमेव लिंगपरामर्श इत्युच्यते व्याप्तिवत्त्वेन मध्यं गमयति लीन
 इति लिंगतच्च धूमादिस्तस्य परामर्शो ज्ञानविशेष इत्यर्थः तस्मात्पर्वतो वह्निमानिति ज्ञानमनुमि
 तिरुत्पद्यते लिंगपरामर्श इत्यर्थः साध्यानुमानमुपसंहरति तदैतत्साध्यानुमानं यस्मात्कारणार

अनं दी
३३

इवम्भवा
लुप्तं धर्मं रतु
चयं लेखितं
रेणानुरा
वेमपिपचाव
पवाक्यं ६
व

त इदं स्वप्रतिपत्तिहेतुस्तस्मात्कारणादेव तत्सर्वार्थानुमानमित्यर्थः इति स्वार्थानुमानं कर्मप्रपञ्चपरा
र्थानुमानं निरूपयति यत्तु स्वयं धर्मादागतिमनुमाय परप्रतिपत्त्यर्थं पंचावयववाक्यप्रयुज्यते तत्परा
र्थानुमानं पंचावयववाक्यतत्परा र्थानुमानमिति संबंधः स्यादवयवत्वेनाम इव्यसमवा
यिकारणत्वं प्रतिज्ञादिषु तदसंभवात् कथमेतेऽवयवाः स्युरिति चेत् अनुमानवाक्येक
देशं स्यानुमानत्वमेव न विचारसहं तस्य लिंगमरामर्शत्वाभावादिति चेत् तमेवं लिंगपरा
मर्शप्रयोजकलिंगप्रतिपादकत्वेनानुमानमित्युपचारात् तदुदाहरति यथा पर्वतो
भग्निमान्धूमात् यो यो धूमवान्सोऽग्निमान् यथा महानसंज्ञाचायमिति स्रयं च पर्व
तस्तथा बौद्धिः व्याप्य धूमवनिमित्यर्थः तस्मात्तथा वह्निव्याप्य धूमवत्वाद्बहिमानित्यर्थः
अनेन प्रतिपादिता लिंगात्परोप्यग्निप्रतिपद्यते अनेन पंचावयववाक्येनेत्यर्थः इति प
रार्थानुमानं ननु पंचावयववाक्यमित्यत्र के ते पंचावयवाः अतस्तान्दर्शयति प्रतिज्ञा
हेतूदाहरणोपनयनिगमनानि पंचावयवाः प्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वमवयवत्वं साध्यं वि
शिष्टपक्षबोधकवचनं प्रतिज्ञा पंचम्यंतर्तीयांतर्वा लिंगवचनं हेतुः व्याप्तिप्रतिपाद
कं दृष्टांतवचनमुदाहरणं उदाहृतव्याप्तिविशिष्टत्वेन हेतोः पक्षधर्मताप्रतिपादकवचन

मुपनयः पदोऽसाध्यस्यावाधितत्त्वप्रतिपादकवचनं निगमनं इदमेव लक्षणं हृदि निधाय प्रतीक्षादीन्विशि
 ष्यदर्शयति पर्वतोऽग्निमानिति प्रतिज्ञा धूमवत्त्वादिति हेतुः कोऽयं धूमवानित्युदाहरणं तथाचा
 यमित्युपनयः तस्मात्तथेति निगमनम् इति श्रवणव्यवग्रहः ~~यथा~~ ^{यथा} यदि ज्ञापमानं लिङ्गमनुमितिक
 रणमिति वृद्धोक्तं न युक्तं इयं यत्र शाखावह्निमत्यतीतधूमादित्यादौ लिङ्गाभावेऽनुमितिदर्श
 नादित्याभिप्रायवाह्निग परामर्श एव करणमिति व्याचष्टे स्वार्थानुमितिपरार्थानुमित्यो लिङ्गं पराम
 र्श एव करणं अनुमानं मुपसंहरति तस्मात्लिङ्गपरामर्शोऽमानं अनुमितिकरणत्वादित्यर्थः न न
 दमेव तृतीयज्ञानमित्युच्यते तथाहि महानसादौ धूमाग्नौ व्योप्तौ गृह्यमाणायाम् धूमश्चा
 नतदादिमम् पदोऽयं धूमज्ञानं तौ द्वितीयं त्रैववह्निव्याप्यत्वेन यत्र धूमज्ञानं तत्तृतीयम् इदमेव लिङ्ग
 परामर्श इत्युच्यते मीमांसकास्तु धूमवान्पर्वत इति पक्षधर्मताज्ञानं मथ च वह्निव्याप्यो धूम इति
 व्याप्तिस्मरणमेतदुभयमेवानुमितिकरणं न तु लिङ्गपरामर्शोऽपि गौरवादित्याहुः तन्न इव्यवान्पर्वतो म
 धूमेव वह्निव्याप्य इति ज्ञानद्वयादनुमित्यापत्तेः इव्यत्वेन रूपेण धूमस्यैव भावात् ननु व्याप्यताव
 छेदकं रूपेणैव हेतोः पक्षवृत्तित्वज्ञानं विवक्षितं इति भावद्वयाप्यतावच्छेदकाननुसंधानेऽपि वह्नि
 वा व्याप्यैव पर्वत इति शब्दजन्य शाब्दपरामर्शोऽनुमित्यनुपपत्तेः व्यापारवत्कारणं करणमिति मते

व्याप्तिज्ञानमेवानुमानेस्त्रिगुणपरामर्शो व्यापार इत्यवसेयं इत्यनुमानोपसंहारः लिंगं विभूते लिंगं विविधं सन्वयव्य-
तिरेकि केवलान्वयिकेवलव्यतिरेकि चेति सन्वयव्यतिरेकिणो लक्षणा माह सन्वयेन व्यतिरेकेण च व्या-
प्तिमद्वयव्यतिरेकि तृतीयायाः प्रयोज्यत्वमर्थः साध्यसाधनयोः साहचर्यमन्वयतदभावयोः सा-
हचर्यव्यतिरेकः तथा चान्वयप्रयोज्यव्याप्तिमद्वयव्यतिरेकः प्रयोज्यव्याप्तिमद्वयव्यतिरेकीत्यर्थः उदाहर-
ति यथा वह्नी साध्ये धूमवत्वं धूमवत्त्वात्मकं लिङ्गमित्यर्थः ननु कथमत्रान्वयव्याप्तिर्व्यतिरेकव्याप्तिश्च स्रतस्तत्कमे-
णाभिनेयति यत्र धूमस्तत्राग्निरित्यन्वयव्याप्तिः यत्र वह्नीस्ति न तत्र धूम इति व्यतिरेकव्याप्तिः तथा चान्वयव्या-
प्तिस्तु पदार्थितेव व्यतिरेकव्याप्तिश्च साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वमित्यवसेयमिति भावः केचित्तु सा-
ध्याभावसाधनाभावयोर्व्याप्तिर्व्यतिरेकव्याप्तिः स्रन्य निष्ठर्व्यप्याकथं साधनादनुमितिरिति चेत् साध्याभाव-
ति व्यापकीभूताभावयोर्व्याप्तिर्व्यतिरेकप्रतियोगित्वेन साधनस्य पक्षवर्तित्वज्ञानं सहकारि तदुक्तं व्याप्यव्यापकभा-
वोहिभावयोर्वाद्गिष्यते तयो रभावयोस्तस्मादिपरीतः प्रतीयते सन्वये साधकं व्याप्यं साध्यं व्यापकं नि-
ष्यते साध्याभावो न्यथा व्याप्यो व्यापकः साधनात्ययः इत्याहुः दृष्टान्तं दर्शयति यथा हृदमांनसे यद्यप्यन्व हा-
यव्याप्यः प्रगुदृष्टितत्वात्पुनस्तद्दर्शनमनुचितं तथापि तदानीं तस्यास्तत्वेनाप्रदर्शितत्वां न दोषः इत्यन्वय-
व्यतिरेकि केवलान्वयिनो लक्षणा माह सन्वयमात्रव्याप्तिकं केवलान्वयि सन्वयेनेव व्याप्तिर्यस्मिन्सं तथा

इति उदाहरति यथा घटोऽभिधेयः प्रमेयत्वात् पटवदिति प्रमेयत्वामिधेयत्वयोर्व्यतिरेकं व्याप्तिं निराकरोति प्रमेय-
 त्वामिधेयत्वयोर्व्यतिरेकव्याप्तिर्नास्ति अत्र मिधेयत्वसाधकं नुमाने इत्यर्थः ननु कुतस्तन्निबन्धोऽतस्तत्र हेतुमाहु-
 सर्वस्य प्रमेयत्वादभिधेयत्वाच्च पदार्थमात्रस्येत्यर्थः तथाच सकलपदार्थाभिधेयत्वस्यैव प्रमाविषयत्व-
 स्य चासंताभावाप्रतियोगित्वरूपत्वे केवलान्वयित्वेन तदभावाप्रसिद्ध्या तद्व्यतिरेकव्याप्तिर्न संभ-
 वत्येवेति भावः इति केवलान्वयिकेवलव्यतिरेकिणो लक्षणां माह व्यतिरेकमात्रव्याप्तिकं तैकेवल-
 मि व्यतिरेकि पूर्ववत्समाप्तः उदाहरति यथा पृथ्वीतीतरेभ्यो द्यौर्गंधवत्त्वात् यदि तरेभ्यो नामिद्यतेन
 तज्जंधवत् यथा जलं न वेयं तथा तस्मान्न तथा इयं पृथिवी न तथा न गंधाभाववतीत्यर्थः तस्मान्न तथे-
 य ति गंधाभावाभावेत्वात्तदितरं भेदाभावातीनेत्यर्थः नन्वत्र किमिति नान्वयव्याप्तिरित्याशंक्य परिरुहति अ-
 त्र यत्र गंधवत् तदितरमिन्नमित्यन्वयदृष्टांतो नास्ति पृथिवी मात्रस्य पक्षात्वात् अत्र इतरभेदसाध्यका-
 नुमाने इदमुपलक्षणा जीवच्छरीरं सात्मकं प्राणादिमत्वात् यन्नैवं तन्नैवं यथा घटः प्रत्यक्षादिकं प्र-
 माणां प्रमाकरणात् यन्नैवं तन्नैवं यथा प्रत्यक्षाभासः विवादास्पदसाक्षात्प्रामाण्यमिति व्यवर्तयं शब्दव-
 त्वादित्यादिकमपि केवलव्यतिरेकि इति द्रष्टव्यं अथेतदभेदः प्रसिद्धो न वा नाद्यः यत्र प्रसिद्धस्तत्र
 गंधवत्स्यापि सत्वेन न द्वाधिकरणस्यैवान्वयदृष्टांतत्वेन केवलव्यतिरेकित्वेन व्याख्यातात् यदि तत्र न

लिङ्गधवत्वं तदा तस्यासाधारणत्वापत्तिः न द्वितीयः विशिष्टबुद्धौ विशेषज्ञानस्यैतत्त्वेन पृथिवीतरभेद
 त्वं वंतीति साध्यविशिष्टानुमितिर्नृत्यतेः विशेषणीभूतेतरभेदस्याप्रसिद्ध्या तज्ज्ञानस्याप्यप्रसिद्धेन च के
 वलमिदमेव द्वयं व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानस्याप्यसंभवेन द्वयं तदस्यापि जागरूकत्वात् कथं तदसंभव
 इति चेन्न तज्जनकेतरभेदाभावज्ञानस्यायोगात् स एव कुत इति चेन्न तादृशज्ञानकारणीभूतेतरभेद
 ज्ञानाप्रसिद्धेन च वक्तव्यं कथं तत्र कारणमिति सभावज्ञानेप्रतियोगिज्ञानस्य कारणात्वादिति माव
 हगर्वम् जलभेदस्य तेजसि जतेजोभेदस्य जले इति रीत्येतरभेदस्य प्रत्येकमाधिकरणप्रसिद्ध्या पृथि
 व्यां तत्पटलस्य साधनीयतया तद्विशिष्टानुमिति संभवात् सुतरां व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानमपि संभवति
 इतरभेदस्य पटलस्य पक्षारित्के प्रसिद्धत्वेन नान्वयदृष्टांतश्च स्रत एव नासाधारणमपीति कैतं पक्षे स्रत
 वितेन स्रजेदं बोध्यम् स्रन्वयव्यतिरेके तु पंचश्लोपपन्नम् तानीकानीति चेत् श्रूयतां पक्षधर्मत्वे स्र
 दं सत्त्वं विपक्षाद्यां नृतिरवाधितविषयत्वमसत्प्रतिपक्षत्वं चेति स्रवाधितः साध्यरूपविवयोप
 स्रतताया तस्य भावस्तत्त्वं साध्याभावसाधकं हेतुं तं सत्प्रतिपक्ष इत्युच्यते स्रवनासि य
 स्रसोऽसत्प्रतिपक्षस्तस्य भावस्तत्त्वमिति बोध्यम् केवलान्वयितुं च तुरूपोपपन्नमेव स्रसा
 ध्यसाधयितुं क्षमते तस्य विपक्षस्य विपर्ययेण तद्वारि विपर्ययात् केवलव्यतिरेकव्यपितया तस्य

संपदाविपर्ययेण तत्त्वविपर्ययाश्च इति केवलव्यतिरेकि कथं पृथिवीमात्रस्य पदं त्वदित्यत्र कानामप्यपदा-
न्तानिर्वृत्तिं संदिग्धसाध्यवान्यदाः यथा धूमवत्त्वे हेतौ पर्वतः अथ यत्र घनगर्जिते न मेघानुमितिस्तत्रावा-
प्तिर्वह्निप्रत्यक्षाकालीनवद् अनुमितिर्मे जायतामित्यनुमित्साजन्यानुमितिस्तत्रेव तत्र संदिग्धसाध्यस्या-
भावादिति चेन्न एतन्मते तत्रानुमितेरस्वीकारात् तदुक्तं ननु पलब्धेन निर्णयितेन न्यायं प्रदर्शयते अपि
तु संदिग्धार्थो वेति अथवा सिद्धाद्यपि विरहविशिष्टसिद्धभावः पदता साध्यपितुमिच्छासिद्धाद्यपि
तस्या विरहोऽभावस्तद्विषयासिद्धिः साध्यनिश्चयस्तदभाव एव पदताति तदर्थः अस्ति च वद् अनुमिति-
प्राप्तादणोपपत्तेः तदानीं सिद्धाद्यपि साध्यः सिद्धिर्वाभावात् अभावमात्रेण पदतापर्वते वह्निमनुमिते-
सा सिद्धिर्मे साध्यपि साध्यकाले सिद्धिस्तत्वेय्यनुमितेः तदानीं यत्किंचिदभावस्य सत्त्वात् अस्तु च सिद्धभाव एव
सति चेत्तत्र पर्वते वद् अनुमितिर्मे भूयादिति छाकाले सिद्धिस्तत्वेय्यनुमितिर्जीयते सानस्यात् तदानीं सिद्ध-
भावाभावात् अतः सिद्धाद्यपि विरहविशिष्टत्वं सिद्धिर्वावस्य कम् तथा चानुमितौ सिद्धाद्यपि वाते जि-
कातद्विरहविरहविशिष्टसिद्धिरेव प्रतिबंधका तदभाव एव कारणमिति फलितमिति दिक् इति पदताप्रसं-
गात् संपदाविपक्षौ क्रमेण निरूपयति निश्चितसाध्यवान्संपदाः यथा तत्रैव महानसं धूमवत्त्वे हेतौ वेत्तव्यः
निश्चितसाध्याभाववान् विपक्षः यथा तत्रैव महाह्रदः इति संपदाविपक्षानि हेतूनि निरूप्य प्रसंगाद्देवाभासानि-
रूपयति स्वामीचारं विरहसत्त्वातिपक्षासिद्धिर्वादिताः यच्च हेत्वाभासाः उपदिष्टा इत्यत्रां मध्ये वातिपयस्योपप-

साहेतुवदाभासोऽतिहेत्वाभासाः तत्त्वेवानुमितितत्करणतत्प्रतिबंधकयथायज्ञानविषयत्वे वाधस्य
 लेवहिरनुत्पत्त्यनुमितिप्रतिबंधकं यदिज्ञानमुत्पत्तवद्व्यावनुत्पत्तिसाधकं द्रव्यत्वमित्याकारं कंतद्विष
 यत्वस्य द्रव्यत्वरूपहेत्वाभासोऽसर्वस्वद्वारासंमन्वयः इत्ययसाधारणाविरुद्धसत्प्रतिपक्षज्ञानस्यापि साक्षाद
 नुमितिप्रतिबंधकत्वं बोध्यं बाधः साध्याभावस्तद्विरुद्धः पक्षोवावहिकमान्प्रमेयत्वादित्यादौ व्यभिचारणि
 पर्वतोवाहिकमानित्याद्यनुमितिकरणवहिव्याप्यप्रमेयत्वादौमित्यादिज्ञानं तत्प्रतिबंधकं च वद्व्याभावव
 द्दतिप्रमेयत्वमित्यादिज्ञानं तद्विषयत्वस्य प्रमेयत्वादौ सत्त्वात्सद्वारासंमन्वयः इत्यमनुपसंहारिप्रमृति
 ज्ञानानामनुमितिकरणप्रतिबंधकत्वं बोध्यं बाधस्तत्त्वमसादायसुद्धेतुवारणायमथाद्येतीति दिक्
 तिहेत्वाभासलक्षणां बालान्वाधायितुं वा प्राचीनसंकेतमपि दर्शयति सव्यभिचारो नैकांतिकः उच्य
 तेऽतिशेयं तत्त्वं च साधारणायत्यतमत्वं विभजते सत्रिविधः साधारणसाधारणानुपसंहारिभेदात् सा
 धारणलक्षयति तत्र सध्याभाववद्वति साधारणं नैकांतिकः साधारणादित्रयेथेत्यर्थः उदाहरति
 यथापर्वतोऽग्निमान्प्रमेयत्वादिति ननु प्रमेयत्वस्य कथं साध्याभाववद्वतित्वमतस्तदुपपादयति प्रमेयत्व
 सति साध्याभाववति हृदे विद्यमानत्वादाह स्रष्टाविसृष्टेति प्रसक्तिरिति तन्त्र सपक्षाद्वतित्वस्यापि नि
 वेष्टात् स्रष्टेवमपि स्रष्टासिद्धेर्द्रव्याणां जागर्तीति सावहगर्वं पक्षवृत्तित्वस्यापि तस्यात्वात् स्रष्टाधारण
 लक्षयति सपक्षाविपक्षव्यावृत्तिरसाधारणः सर्वेयसपक्षाविपक्षास्तेभ्यो व्यावर्तते निवर्तते इति

व्यावृत्तः उदाहरति यथाशब्देनित्यः शब्दत्वात् उपपादयति शब्दत्वं हित्या नित्यं ध्या व्यावृत्तं शब्दमात्रवृत्ति नि
 त्येभ्यश्चाकाशादिभ्यः अनित्येभ्यो घटपटादिभ्यः आकाशादिः सपक्षो घटपटादिर्विपक्ष इति बोध्यम् अनुपसंहा
 रिणो लक्षयति अन्वयव्यतिरेकदृष्टांतो रहितोऽनुपसंहारि यथा सर्वमनित्यं प्रमेयत्वात् अत्र सर्वं स्पष्टत्वा
 दृष्टांतो नास्ति अत्र उपदर्शितानुमाने इति स्वामीचारनि० विरुद्धलक्षयति साध्याभावव्याप्नो हेतुर्विरुद्धः
 यथाशब्देनित्यः कृतकत्वात् कार्यत्वादित्यर्थः कृतकत्वं नित्यत्वाभावेनानित्यत्वेन व्याप्तं अनित्यत्वेन
 व्याप्तं यद्यत्कृतकं तत्तदनित्यमिति व्याप्तिर्भवत्येवेति भावः इति विरुद्धं निरूपणं सत्यतिपक्षं लक्षयति सा
 ध्याभावसाधकं हेतुं तरे यस्य स सत्यतिपक्षः यस्य हेतोः साध्याभावसाधकं साध्याभावानुमापकं हेतुं तरे
 प्रतिपक्षो हेतुर्विद्यते यस्य स हेतुः सत्यतिपक्षः अयमेव प्रकरणासम इत्युच्यते उदाहरति यथाशब्देन नि
 त्यः श्रावणत्वात् शब्दत्ववत् शब्दोऽनित्यः कार्यत्वात् घटवदिति इति सत्यतिपक्षनि० असिद्धं विभजने
 असिद्धं विविधः असिद्धत्वमाश्रयासिद्धाद्यन्यतमत्वम् त्रैविध्यं दर्शयति आश्रयासिद्धः स्वरूपासिद्धो व्या
 यत्वासिद्धश्चेति आश्रयासिद्धत्वं च पक्षतावच्छेदकाभावकत्वं भवति हि अरविंदत्वं गगनायत्व रूपपक्षताव
 च्छेदकाभावकं अरविंदरूपपक्षो गगनीयत्वस्य विरहात् उदाहरति यथा गगनारविंदं सुरभिः अरविंदत्वा
 त्सरोजारविंदवत् ननु कथमरविंदे गगनीयत्वविरहः अत आह अत्र गगनारविंदमाश्रयः सच नास्म्येव अत्रो
 पदर्शितानुमाने इत्यर्थः स्वरूपासिद्धमुदाहरति स्वरूपासिद्धो यथा शब्दो गणप्रादौ यत्वात् पक्षवृत्तित्वं

धनसंयोगाउपाधिः सोपाधिकत्वाद्द्विहित्वं व्याप्यत्वादिद्वं सोपाधिसिद्धिः केवलसाध्यव्यापकः
 पक्षधर्मावच्छिन्नसाध्यव्यापकः साधनावच्छिन्नसाध्यव्यापकश्चेति तत्राद्यसूपादिशितएव एवंक
 त्वंतर्वातिनीहिंसाऽधर्मसाधनं हिंसात्वात् कतुवाद्वाहिंसावदित्यत्र निमित्तत्वमुपाधिः तत्रयत्र
 धर्मसाधनत्वं तत्रनिषिद्धत्वमिति साध्यव्यापकता यत्रहिंसात्वं तत्रननिषिद्धत्वमिति साधना
 व्यापकता च कतुहिंसायां निषिद्धत्वस्याभावात् अहिंसात्सर्वाभूतानीति सामान्यवाक्यतः य
 शुंनापजेतेत्यादिविशेषवाक्यस्यवलीयत्वात् सतएवहिंसात्वंनाधर्मसाधनत्वेप्रयोजकमपितुनि
 षिद्धत्वमेवेत्यादिकमपिद्रष्टव्यं द्वितीयोपपत्त्यावायुः प्रक्षालनः प्रत्यक्षस्यशक्तिप्रयत्नादित्यत्रोद्भूत
 रूपवत्वमुपाधिः तस्ययत्रप्रत्यक्षत्वंतत्रोद्भूतरूपवत्वमिति न केवलसाध्यव्यापकत्वंरूपेव्य
 भिवारात् किंतुद्रव्यत्वलक्षणोयः पक्षधर्मस्तदवच्छिन्नवहिः प्रत्यक्षत्वंयत्रतत्रोद्भूतरूपव
 त्वमिति साधनाव्यापकत्वं च वायावुद्भूतरूपवत्वस्याविरहात् तृतीयोपपत्त्याप्रागभावोविनाशो
 जन्यत्वादित्यत्रभावत्वमुपाधिस्ययत्रविनाशित्वंतत्रभावत्वमिति न केवलसाध्यव्यापकत्व
 मेवास्ति यत्रजन्यत्वंतत्रनभावत्वंमिति साध्यप्रागभावेभावत्वविरहात् किंतुजन्यत्वरूपसाध
 नावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वमेवास्ति यत्रजन्यत्वंतत्रभावत्वमिति साधनाव्यापकत्वं च ध्वंसभावत्व
 विरहात् एवंसंयोगोपपत्त्यादित्यत्रशक्यत्वाकजत्वमुपाधिः श्यामत्वस्यनोलेपसत्त्वान्नकेवल

साध्यव्यापकत्वं किंतु साधनावाच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वमेव अष्टमपुत्रेशाकपाकजत्वविरहेण सा
धनानाच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वमेव व्यापकत्वं चेत्यादिकमपि द्रष्टव्यम् अथ वह्निमान्द्रुमादित्यत्र म
हानसत्ताभावोऽप्युपाधिः स्यात् तस्य महानसाध्यत्वलक्षणापवादधर्मावाच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वा
दिति चेन्न यदधर्म इत्यत्र प्रक्षेपदृष्टांतोभयसाधारणधर्मस्यैव विवक्षिततत्वात् अथ तर्हि ग
तमुपाधिः लक्षणाभिदमिति चेन्न निरवच्छिन्नसाध्यपक्षदृष्टांतोभयसाधारणधर्मसाधना
न्यतरावाच्छिन्नसाध्यान्यतरव्यापकत्वे सति साधना व्यापक उपाधिरिति तस्य परिकुरंती
यत्वात् इदं च लक्षणाभावात्प्राप्त्यामेव अभिमते लक्षणांतरंतु गद्यांतरे द्रष्टव्यं इत्युपाधिः नने
वंतावतोपाधिरवगतः किंतर्हि व्याप्यत्वासिद्धमत आह वह्निमत्वं व्याप्यत्वासिद्धम् तस्य व्याप्यत्वासिद्धे हेतुमाह सोपा
धिकत्वात् इत्यमुपदर्शितहेतवोपि द्रष्टव्याः इत्युसिद्धिनि० वाधितं लक्षयति यस्य साध्याभावः प्रमाणमनिश्चि
तः स वाधितः यथा वह्निरनुष्णोऽसंख्यत्वात् अत्रानुष्मत्वसाध्याभाव उष्मत्वं स्पर्शेन प्रत्यक्षेण गृह्यते इति प्रत्य
भिज्ञा इति वाधितत्वम् स्पर्शेनेन त्वगिन्द्रियेण एव घटः क्षणिकः सत्त्वादित्यादि रपि वाधितः तत्र सोऽयं घटः
इति प्रत्यभिज्ञा रूपप्रत्यक्षेण क्षणिकत्वं लक्षणासाध्याभावस्य परिक्षिन्नत्वात् इति वाधितनिर्णयं दुष्टल
क्षणापि हेत्वाभास एव यथातिप्रसक्तलक्षणा व्याप्यत्वासिद्धे तर्भवति अत्र साधारणधर्मायाधिः अव्याप
लक्षणा तु भागासिद्धे तर्भवति असंभवं गृह्यलक्षणा तु स्वस्यासिद्धे तर्भवति सिद्धसाधनेत्वात् अस्यासिद्धे तर्भव

ति संदिग्धसाध्यवतएव वाश्रयत्वात् नव्यालुसिद्धसाधनं निग्रहस्यानेन न भवति इति वदन्ति इति तर्कसंग्रहव्या
नेऽनुमानपरिच्छेदः श्रवसरसंगतिमभिप्रेत्यानुमानानंतरं मुपमाने निरूपयति उपमितिकं रणं उपमानं उपमितेः क
रणमुपमानमित्यर्थः तच्च शब्दश्च ज्ञानमिति निवेदयिष्यन्ति ननूपमिति रेव के सत आह संज्ञासंज्ञिसंवध्यज्ञानमु
पमितिः संज्ञाचपदं संज्ञीचार्थस्योः संवेद्योवाच्यत्वं तत्प्रकारको गवयोगवयपदवाच्य इति ज्ञानमुपमिति रि
त्यर्थः उपमितित्वं चोपमिनो मीत्यनुभवसिद्धौ वैजातिविशेषः ननूपमितिकरणमुपमानमित्युक्तं किं तदत आह
तत्करणं सादृश्यज्ञानं सादृश्यप्रकारकज्ञानमित्यर्थः प्रतिपादयति तथा हि कश्चिद्वयशब्दार्थमजा
त ननू कुंश्चित् पुरुषा ज्ञो सदृशो गवय इति श्रुत्वा वनंगतो वाक्यार्थं स्मरन् गोसदृशं पश्यतीति तदनंतरं गवयप
दवाच्य इति तु उपमिति रूपाद्यते वाक्यार्थं स्मरन् गोसदृशं पश्यतीति गोसदृशं पश्यन्नातिदेशवाक्यार्थं स्मर
तीत्यर्थः अयं गवयपदवाच्य इति अभिप्रेत गवयोगवयपदवाच्य इत्यर्थः तेन गवयांतरे शक्तिग्रहभाव
प्रसंग इति परास्तं तथा च गोसादृश्यविशिष्टपिंडज्ञानं करणमतिदेशवाक्यार्थं स्मरणं व्यापार उपमितिः
फलमितिसारम् तच्चोपमानं विविधं सादृश्यविशिष्टपिंडज्ञानमसाधारणधर्मविशिष्टपिंडज्ञानं वैधर्म्यं ३
विशिष्टपिंडज्ञानं च द्वितीयो यथा खड्गं कीदृगीति एष्टे नासि कालसदेकं प्रंगोति क्तांत गजाकृति
श्चेति तज्ज्ञातृभ्यः श्रुत्वा कालांतरे तादृशपिंडं पश्यन् सदेवावाक्यार्थं स्मरति तदनंतरं खड्गं खड्गपद
वाच्य इति तु मिति रूपाद्यते अत्र नासि कालसदेकं प्रंगः इत्युसाधारणधर्मः तृतीयो यथा उपः कीदृगीति

२२ भाष्यादिवत्समानः ३३ स्वग्रीवशरीर इत्यादि ते कालांतरे तत्पिंडदर्शनात् वेद्यं विशिष्टं चिंत्तानं
 ततोतिदेशवाक्यार्थस्मरणेन तत् ३४ ३४ पदवाच्य इत्युपमिति रूपायते इत्याहुः नन्वाप्रवाक्यजन्यत्वा
 काव्यबोधरावासीति चेन्न उपमिनोमीत्यनुव्यवसायस्यापलापप्रसंगादिति सर्वे रमणीयम् इतित
 र्कसंग्रहव्याख्याने ३५ उपमानपरिच्छेदः अत्र सरसं गातिममिषेत्योपमानानंतरं शब्दनिर्द्वयपयति आ
 प्रवाक्यशब्दः शब्दप्रमाणमित्यर्थः भ्रातविप्रलंभकयोर्वीक्यस्य शब्दप्रमाणत्ववारणायाप्येति न
 नुकोऽयमाप्त इत्यत आह आप्तसु पदार्थवक्ता यथाभूतावाधितार्थोपदेष्टा ननु वाक्यं किमत आ
 ह वाक्यपदसमुहः यथागामानयमुक्तादंडेन पदं लक्षयति शक्तं पदं निरूपकतासंबन्धेन श
 क्तिविशिष्टमित्यर्थः इति पदसामान्यनि० ननु शार्त्तरेव केत्यत आह अस्मात्पदादयमर्थो वो
 द्य इतीश्वरेष्वाशक्तिः घटपदात् घटपदार्थो बोद्धव्य इतीश्वरेष्वावशक्तिरित्यर्थः अर्थस्म
 र्त्तनुकूलपदपदार्थः संबन्धत्वं शक्तित्वं साचपदार्थोतरमेवेति मीमांसकास्तन्नमानभावा
 त आधुनिकेनामि एकादशे हि पितानामकु र्यादितीश्वरेष्वास्तेव नव्यास्तु आनुनीके संके
 तितडित्यादिपदे ईश्वरेष्वाया अभावादि के वशक्तिरिति भणान्ति शक्तिग्रहस्त्वद्वयवहारा
 त भवति यथा तमदृष्टेन घटमानयेति वाक्ये प्रयुक्ते मध्यमदृष्टौ घटमानयति तदं वलो क्ययु
 त्पितुर्वालो न्यव्यतिरेकाभ्यां घटमानयेति वाक्यजन्यत्वं मध्यमप्रवृत्तिजनकज्ञानेनेति नोति त

तोगमानयघटनयेतिवाक्वातरंष्ट्रएवतावायोद्वापाभ्यांघटपदस्यघटत्वविशिष्टेशक्तिर्गोपदस्यगोत्ववि-
 शिष्टेशक्तिरितितो गृहाति एवमसतिवाधकेधातुप्रत्ययादीनांशक्तिर्गृहोव्याकरणाद्वति क्वचिदुपमा-
 बाधयितुं शक्तिर्गृहोव्याकरणापमानकोशोपवाक्याद्यवहावातश्चवाक्यस्यशिष्यादिवृत्तिर्वदन्तिसंनिध्य-
 तः सिद्धपदस्यवृद्धाश्रयमप्यस्मरुर्भवति इत्यत्रपवपदस्यदीर्घश्रूकविशेषेवंसंते सर्वसस्यानांजाय-
 तेयत्रशातनंमोदनाश्रयतिष्ठतियवाः कारीशशालिनइतिवाक्पशोवाहृत्किंरवधार्यते हलीधूणीती-
 त्स्यगजोयूरीतीतिविवर्णहसिपदस्यगजेशक्तिर्गृहः विवर्णचसमानार्थबोधकपदोतरेणतदर्थ-
 कथनमिदमेवविवृत्तिरित्युच्यते इहविकचसरोरुहेभ्रमरइत्यादौप्रसिद्धपदस्यान्निध्याद्भ्रमरेशक्ति-
 गृहः शेषंतुसुगममेव नव्यास्तुगवादिपदानां व्यक्तावेवशक्तिर्नतुजातावपिगोरवादितिमेनिरेमीमांसका-
 लुविशेषणत्वेन गोत्वादेरेवप्रथममुपस्थितत्वाद्गवादिपदानां गोत्वादेवेवशक्तिः व्यक्तेलाभस्तुगोत्वं
 त्वाप्रयंविनानुपपन्नमित्यादौपादित्याहुः तदसत् विनाप्यादौपंगोश्चरतीत्यनेनव्याक्तिप्रतीतेः प्राभाकरस्तु-
 गवादिशब्दानामानयनादि रूपकार्यान्वितेगवादौशक्तिः सर्वत्रकार्यवाक्यादेवव्युत्पत्तेः भूतलेघटइत्या-
 दिसिद्धवाक्यात्तुनव्युत्पत्तिरित्याहुः तदसत् इहकोयंपुर्यामिति सिद्धवाक्येपिपामराणां व्युत्पत्तिदर्शनात्
 चैत्रः पवतीत्यादौवाक्यातस्यकर्तरिशक्तिरित्येवाकरणात्तन्नगोरवान् किंतुक्तोवेव तथातच्चगवादि-
 शक्तिर्गृहे गृहीतशक्तिर्गवादिशब्दज्ञानवाकरणा पदजन्यपदार्थस्मरणां व्यापारः आकाङ्क्षायोग्य-
 तासन्निधितान्यर्थानानि सहकारिणी आह्वयेनाप्युत्पत्तिस्तरे इति शब्दशक्तिर्निर्णयद्वयं तु विध्यं यो गी

यत्रावेव

ते० टी०
४६

कंरुटं योगरुटं योगिकरुटं च त्रवयवशक्तिगर्भगः त्रवयमात्रशक्तिं कंयोगिकं यथा पाचकादिवदं समुदा
यशक्तिः रुटि समुदायशक्तिं कंरुटं यथा गोपदं त्रवयवसमुदायो भयशक्तिकमेकजातीयार्थप्रतिपादकं
योगरुटं यथापेकजादिपदं त्रवयवशक्त्यापेकजत्वेन रूपेण बोधयति समुदायशक्त्या च कमलत्वेन रूपेण
अतएव समुदायशक्तिरावश्यकी योगिकार्थरुट्यर्थयोः स्वातंत्र्येण बोधकं योगिकरुटं यथा द्विजा
दिकं शक्तिरिव पदस्य लक्षणापिवृत्तिः इति पदनि० अथ कोयं लक्षणाशक्यसंबंधो लक्षणावर्तते
च गंगायां घोष इत्यत्र गंगापदशक्यप्रवाहसंबंधस्तीरे लक्षणावीजंतुतात्पर्यानुपपत्तिः अतएव प्रवा
हे घोषात्तात्पर्यानुपपत्तेस्तीरे लक्षणा तात्पर्यं तु वक्तुरिच्छा वक्ताभिचाभिस्थापयिता तेन नमो निवर्त्य
व्याप्तिः सा च लक्षणाविधा जरुल्लक्षणाऽजरुल्लक्षणा जरुदजरुल्लक्षणा चेति यत्र वाच्यार्थस्य ना
न्वयः तत्राद्या यथा गंगायां घोषमंत्रोकोशंतीत्यादौ यत्र वाच्यस्याप्यन्वयस्तत्र द्वितीया यथा द्वित्रिणोशंतीत्या
दौ अत्र द्वित्रिणस्तदितरेषां च गंगमनान्वयः यत्र वाच्यैकदेशवाद्येनैकदेशान्वयस्तत्र तृतीया यथा सोयं देवद
त्त इत्यदौ अत्र तद्वेशकालविशीष्टस्य बाधः तत्पुरुषे राजपुरुष इत्यत्र राजपदस्य राजसंबाधेनिलक्षणा च
गोह्वरीहावपिलक्षणा यथा चित्रगुरित्यत्र पदस्य गोस्वामिनिलक्षणा चित्रपदे तात्पर्यं ग्राहकं हं ह्येधवरस
दिंरोहिंघोसत्रधवरखदिरपदयोस्तदर्थप्रकारतया भासमानद्विवचनार्थद्वित्वेन लक्षणा कर्मधारये
तु नीलोत्पलमित्यादौ नलक्षणा निष्पादस्य पतिं याजयेदित्यत्रापि कर्मधारयेन लक्षणा वेदबोधितया ज
नानुपपत्त्या पागोपयुक्त वेदे स्याधिकारकल्यैतु स्त्रीशूद्रौ नाधीयातामिति वेदस्य निष्पादातिरिक्तशूद्रपरत्वा
त ना

अत्र वशतया
वृत्तादिर्लक्ष्यो
द्ययतिरेक
दायशक्त्या
योगादिक

४६

नंटी०

मतेन ज्ञानं
मुमुक्षु जने

तस्यैकं रूपं
ब्रह्मैव साहचर्यं

बल्लभका बल्लभ
बल्लभ खलेक
ल्लभे व म म म

त्या येन समूहा
यनात्मक पदस
सां

सामंजस्यै
स्यापि किंचित्

सीपिकित्त
नीतू नहें धव
ये साहें नारु

येत्यादौ तात्पर्यं
तानादेवच लि

प्राज्ञा एव स्यात्

दशस्यैवोद्यान
सुप्रियकारण

संज्ञा धर्मात्

नार्थीकुरे धार
वरेणादिवन्तो

तत्पुत्राद्वैतम्

दत्तेश्वरदेव
शिरान्तर

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

ॐ नमः
शिवाय नमः
ॐ नमः

अथः प्रथमः
अथः प्रथमः

ते ४६

शाब्दसामग्रीप्रपञ्चिता धनविभाजकवाक्ये शाब्दस्याप्युपदिष्टत्वेन तत्तु तो न प्रदर्शितमतस्तत्र वाक्यार्थज्ञानं शाब्दज्ञानं
न शाब्दत्वं च शाब्दात्प्रत्येमीत्यनुभवसिद्धा जातिः शाब्दबोधकमोपपत्त्या चैत्रो ग्रा मंगहोतीत्यत्र ग्रा मकर्मकगमना
नुकूलवर्तमानकृतिमानिति शाब्दबोधः द्वितीयायाः कर्मत्वमर्थः धातोर्गमनमनुकूलत्वं च संसर्गमप्यादयाभा
वत्त्वे लये वर्तमानत्वमाख्यातस्य कृतिस्तत्संबोधः संसर्गमप्यादयाभासते रथोगच्छतीत्यत्र गमनानुकूलवर्तमा
नकृतिर्मानिति शाब्दबोधः का प्रत्ययस्य कर्त्ता पूर्वकालीनत्वं चार्थः भोक्तुं गच्छतीत्यत्र भोग्भावकालीन जन
भोजनविषयकैकावान् गच्छतीति शाब्दबोधः चैत्रेण पच्यंते तंडुला इत्यत्र चैत्रवृत्तिरुत्तिजन्मपाकजन्य
ति फलशाली तंडुल इति शाब्दबोधः इति त्वं संसर्गस्य सर्गवल्लभ्यं जन्यत्वं च धातोर्पाकजन्यत्वं संसर्गः
फलकमीतमनेपदार्थः शास्त्रित्वं संसर्गः क्वचिदात्मनेपदार्थानुभासते यथा चैत्रेण सृज्यते इत्यत्र चैत्र
इति कृत्तिजन्मः स्वापः इति बोधः चैत्रः पच्यतीत्यत्र वर्तमानप्राग्भावप्रतियोग्युत्पातिकपाकजनक
कृतिमान् चैत्र इति बोधः गममानयेत्यत्र गोकर्मकमदि क्वा विषयानयना नुकूलकृतिमांस्त्वमिति बोधः
ज्योतिष्टोमनसर्गकामोपपत्तेस्तत्र कृति साध्यवलवदतिष्ठा जनकैष्टसाधनज्योतिष्टोमनामयांगकस्व
र्गकाम इत्यर्थः एवमेव सर्वत्र प्रथमांतमुरव्याविशेषकः शाब्दबोधो ज्ञेयः वेद्याकरणास्तु धात्वर्थमुख्य
विशेषक एव शाब्दबोधः यथा चैत्रः पचती तंडुलमित्यत्र तंडुलनिष्ठविल्लित्यनुकूलश्चेत्तत्कर्त्तृक इति बो धः
इत्याहुः सर्वत्र तु शास्त्रे वेत्यत्र किं या युक्तं स्यैव कारणा स्यात्तया योग्यं वद्वेदार्थ इति संक्षेप इदमपि बोध्यं
लये वर्तमानत्वं लियोभूतानं द्यतनपरोक्षत्वं लुटो भविष्यत्यानद्यतनत्वं लुटो भविष्यत्वं लुटो वक्त्री क्वा वि
कर्त्ता एव दातेत्यत्र विशेष्यपुत्रो वकारस्य लुक्

यत्वं लडोभूतानद्यतनसं **लिडो** द्विधा विधी लिडा शीर्लिडुच तत्र विधी लिडः कृत्ति साध्यत्वे सति वलवद
 निष्ठाजनकेष्टसाधनत्वं **श्री** लिडो वक्त्रीका विषयत्वं लडोभूतत्वं लडोत्वं **वि** भविष्यत्वेति श्रुतिशब्द भू
 बोधनि० शब्दमुपसंहरति तत्करां शब्दः सोपं शब्दस्त्रिविधः विधी मंत्रार्थवादभेदात् तत्राद्यो विध्य
 विधायकप्रत्ययघटितं वाक्यं सच प्रत्ययो लिडलेटलोटतव्यकप्रत्ययरूपः भवति हि ज्योतिष्मो
 नस्वर्गकामो यजेतेति वाक्यं तथा **स्त्र** लिडे वता दृशप्रत्ययः विध्यविधायकेत्यत्राभिधेयं विधी
 र्त्तयः सच प्रयन्त **जन** कचिकीर्षी जनकज्ञानविषयः **साध्य** कृत्ति साध्येष्टसाधनत्वमेवतः ५
विध्यर्थ दमेव लिडः **र्थः** इत्यप्युच्यते भवति च यागनिष्ठं तत् यागो मत्कृत्ति साध्यो मदिष्टसाधनं चेति ज्ञानवि
 षयः ज्ञानातीकृतियतत इति नियमात् ज्योतिष्मो नस्वर्गकामो यजेतेत्यादि काम्यस्य लेऽहरहः संध्या
 मुपासीतयावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादित्यादि नित्यस्य ले चिकीर्षी द्वारा कृत्ति सा साध्येष्टसाधनं
 लो **सं** वदति **प्रति** कृत्य **सा** नित्यादौ न जा विध्यर्थो भावो बोध्यते **स्त्र** प्राभाकराः कार्यत्वं विध्य
 र्त्तयः प्रवृत्तिप्रति कृत्ति साध्यताज्ञानं हेतुत्वेन कृत्य साध्येन प्रवृत्तिः ननु विषमद्वारादौ प्रवृत्तिप्रसंग
 कल्पते **ले** ज इति चेत् तदनुयाजिनः इष्टसाधनतालिंगक कृत्ति साध्यता नुमिति रिष्टसाधनताज्ञानकाली शिखः पा
 इर एवे सत्रविशेषणायुक्तो वकारास्यायोगव्यवहृदोर्थः कर्ण एव दंतं तत्र विशेष्या युक्त्यत्र कैवका
 रणस्यान्ययोगव्यवहृदोर्थः कृत्ति साध्यताज्ञानं ज्ञानं चाकाम्यस्य ले प्रवर्तकमंतो नोक्त दोषः नि

ले संध्यावेदना
 दो प्रत्ययकारि
 होरादि काले
 कल्पते **ले** ज इति चेत्
 भिक्षाये ५

तस्यैलेचाहमिदानीं मत्कृतिसाध्यसंध्यावन्दनकोवाहनात्वेति विहितसंध्याकालीनशौचादिमत्वात्
 इति शौचादिमत्वात् प्रति संध्या न जन्यकृतिसाध्यता ज्ञानमिति समाधानं स्रष्टाननुगम इति चेत् सविशेष
 यथावत्ताप्रतिसंध्या न जन्यत्वमेव कृतिसाध्यता ज्ञानेऽनुगतं संपुरुषः तत्र काम्यैव विशेषणं नित्येषु
 स्यैलेषु शौचादिकमेवेति प्रालंब्यति तन्न अलघीयत्वात् इति विधि सामान्यनिरूपणं सविधाऽपूर्ववि
 धिनियमविधिपरिसंख्याविधिभेदात् तत्रासंताप्राप्तौ विधिराद्ययथासर्गकामो यजेतेत्यादौ स्रज्य
 जनस्याप्राप्तत्वात् यवोभयोः प्राप्तावेको नियम्यते तत्र द्वितीययथाव्रीही न वहंतीति स्रज्व्रीहिषु न
 खावहनमुशलावहननयोः प्राप्तेऽमुशलावहनेनमेव नियम्यते सर्वत्र प्राप्तेऽप्येकविधिस्तृतीयः य
 थापंचपंचनखाभक्ष्या इत्यत्र सर्वेषां पंचनखानां भक्षणो प्राप्तेऽपंचेव पंचनखाभक्ष्या इति विधिधीयते
 प्राशकः शल्लकी गोधा खड्गी कूर्मश्च पंचम इति पंचनखाहेया इति विधि विशेषणं निरूपणं सूर्य
 वादस्त्रिधा गुणवादोऽनुवादो भूतार्थवादश्चेति तत्राद्यो यथा आदित्योदयः यजमानं ब्रह्म इति
 प्रमाणं तरेण निर्णीतार्थस्य तापकोऽनुवादः यथा गतिर्हि मस्य भेषजमित्येतत्काले पितृदुराक्षां पको
 ता भूधवाद् यथा जरायामप्यहं मूर इति इत्यर्थवादः संत्रस्त्याद्यः पुनंतित्यादि इति संत्रनि ननु शब्देन प्र
 माणांतरं संसर्गज्ञानं त्वनुमानादेव गृह्यते तथाहि गामानयेत्यादिपदानि स्मारितार्थं संसर्गं वक्ष्ये
 कांक्षादिमत्पदकंदवत्वात् मदवाक्यवदिति चेन्न स्रनुमिति विलक्षणास्पृशदात्यंत्येभीत्यनुभव साक्षी

कंशद्यास्यापलायितुमशक्यत्वात् अर्थापत्तिरपि न प्रमाणान्तरं अस्ति तथाहि बीजादेवदत्तो दिवानभुंक्ते इति दृष्टेः श्रुतेवा
 वाभुंजानस्य पीनत्वं रात्रिभोजनं विनानुपपत्तिस्तानं भवति इयमेवार्थापत्तिस्ततो देवदत्तो रात्रौ भुंक्ते इत्यनुभवं
 जायतेति मेवं मस्या अयं देवदत्तो रात्रिभोजी दिवा भुञ्जानत्वे सति पीनत्वादिति केवलव्यतिरेक्यनुमानेनैव त
 सिद्धौ तस्या अकिंचिन्कारत्वात् अ नुपलब्धेः प्रमाणत्वं निराकृतमेव प्राक् संभवोऽपि न प्रमाणान्तरं तथा
 हि सद्विद्या संभावनां को निर्णयात्मकश्चेति तत्रोदिमो न प्रमाणं यथा ब्राह्मणे चतुर्दशविद्या मित्रत्वं संभवे
 तीति चतुर्दशविद्या च ऋग्वेद अथर्ववेदः सामवेदो ह्यथर्ववेदः शिवा कल्यो व्यांकरां ज्योतिषं दामि
 रुक्तयः मीमांसा तर्कशास्त्रं च पुराणं धर्मशास्त्रं विद्याश्चतुर्दशेताश्च पुरुषार्थनिदानका इति वेदांतस्य
 मीमांसायाः मंतर्भावः वैशेषिकस्य तर्कसंख्यपातं जलपाशुपतवैष्णवगारोशसौरभागवताग्नेयमवि
 व्यवसवेवर्तलैंगवाराहकौर्म्यमात्स्यगार्हउब्रह्माण्डभेदादष्टादशधा वाशिष्ठलैंगनारसि हनंदीपनार
 दीपवामनीयसहस्रतत्वंसारदोर्वीसशेव धार्मिकापिलमानववारुणारेणुकवायनीयकालीयमारेष्वर
 पाराशरंजारीचमार्गवादिभेदा उपपुराणानि बहुविधानि मनुयाज्ञवल्क्यविष्णुयमाङ्गिरसवाशिष्ठदत्तसं
 वर्तशांतातप पराशरगौतमशंखलिरवितहारीतापसं वीशानसकात्यायनब्राह्मण्यनवरहंस्पतिवैवलनांद
 स्त्रा येवनसिप्रमृति कृतानि वहनि धर्मशास्त्राणि तस्माच्चतुर्दशैव विद्याः ननु आर्युर्वेदधनुर्वेदगांधर्ववेदार्थशा
 स्त्रभेदा उपवेदचतुष्टयमप्याहिकामशास्त्रस्यायुर्वेदांतर्भावः नीतिशास्त्राशीत्येव शास्त्राः प्रशास्त्रसूपकाशा

रामायणमा
 तादीनां धर्म
 विवाहोत्सव
 मार्कंडेयश

सुबनुः बहि कला सास्त्राणामर्थशस्त्रे न्तर्भावः तस्मादष्टादशो बविद्या ह वेत्स्यां देव इति पंचाशदिति निर्ण
 माकं संभवो नुमाने तर्भूतः इह वदेय दां सिष्ठतीत्येति ह्यमपिन प्रमाणांतरं किं तत्रातमूलवत्कः शब्दः चेष्टापि
 न प्रमाणांतरं किं तनुमान प्रयोजिके व तस्माच्चत्वायेव प्रमाणा नीति सिद्धे एतेनोपलाब्धिकादि प्रमास्य
 सिद्धा इति बोध्यं इति शब्दस्वरूपः ज्ञाननिष्ठतद्वतितत्प्रकारं त्मकं प्रमाणं स्वतो ग्राह्यं परतो वेति विप्रतिप
 तिः अत्र ज्ञान प्रामाण्यं तदप्रामाण्या ग्राहक यावद्ज्ञान ग्राहक सामग्री ग्राह्यमिदमेव स्वतो ग्राह्यमिति किं
 वदंती अस्मार्थं ज्ञान प्रामाण्यं ज्ञाननिष्ठा प्रामाण्या ग्राहिका यावती ज्ञान ग्राहिका नुव्यं वसायादि
 या सामग्री तद्ग्राह्यमिति इदमेव तत्तौ स्वतस्त्वमित्युच्यते यत्र गुं जायुर्जेयं वद्वि रिति भ्रमः पश्चादिदं ज्ञा
 नमप्रमेति प्रमाततो द्वितीय ज्ञाने प्रमेति प्रमा तत्र तृतीय ज्ञान ग्राह्यत्वस्याऽनुव्यवसायगत प्रमाणे सत्वे
 पितृतीय ज्ञानस्य व्यवसायनिष्ठा प्रामाण्या ग्राहकत्वेन प्रामाण्या ग्राहकत्वाभावात् स्वतस्त्वेन संजायय
 ति अतस्तदिति प्रामाण्या धार एव तत्तदार्थः यत्रायं घट इति प्रमानंतर मिदं ज्ञानं मप्रमेत्यप्रमातत्र
 धूली पटले अयं धूम इति ज्ञान प्रकारत्वस्य धूली पटलत्वे सत्ववत्स्वतो ग्राह्यत्वस्य प्रामाण्येऽस्त
 त्वाद्वाधः अतोऽप्रामाण्या ग्राहकेति सिद्धसाधनवारणाय यावदिति नन्वनुव्यवसायो घट घटत्वे स
 मवायं च विषयीकुर्वन्नात्मनि प्रकारिभूत घटमात्मानं तत्संबन्धो भूतव्यवसायं विषयीकरोति एवं

सतिपुरोवृत्तिप्रकारसंबंधस्येवप्रमापदार्थत्वेनस्वतएवप्रामाण्यगृहातीतिमुरारिमिश्रः अनुव्यवसाया-
त्मकंएवसर्वज्ञानं तच्चस्वप्रकाशमितिमात्रमानमेवविषयत्वाविपुटीत्युच्यते स्वप्रकाशसामर्थ्यादेवस्वा-
त्मानमिववृत्तिप्रामाण्यस्वतएवगृहातीतिप्रामादुराः अयंघटंज्ञानानंतरं घटंज्ञाततानामफलंभवति इति
ततोज्ञातोघटइतिप्रत्यक्षंयस्यातयाज्ञानमात्रस्यातिन्द्रियत्वात् ज्ञानंतनिष्ठप्रामाण्यंचाहंघटत्वप्रका-
करकज्ञानंवान् घटत्वप्रकारकज्ञाततावत्वादित्यनुमीयते तस्मात्स्वतएवप्रामाण्यगृह्यते स्वकेगा-
लत्वंचज्ञातग्राहकातिरिक्तज्ञानयेद्वत्त्वमितिभाटाः तन्नैतिगौतमीयाः एवामयमास्यः इदंजलमि-
तिज्ञानानंतरंमनाभ्यासदशायांममोत्पन्नंज्ञानंप्रमानवेति संशयो न स्यादिति तत्रैवंप्रामाण्यस-
निमित्तत्वात् स्वस्वप्रकाशत्वमपिदुर्वचम् चाक्षुष्यादिनास्वात्मनोविषयीकर्तुमशक्यत्वात् ज्ञानवि-
षयतातिरिक्तज्ञानतासामानाभावात् अतोनिषेधकोटिरेववलीयसीतिकृतंतर्ककर्कशविचारभा-
धारणेनशिष्टमूनांअथकथंपरतः प्रामाण्यगृह्यतइतिचेत् उच्यते प्रथमंजलजलत्वयोर्निर्विकल्प-
कं ततइदंजलमितिवाशिष्टज्ञानं ततइदं ततः प्रवृत्तिस्तदनंतरंजललाभस्तदनंतरं पूर्वोत्पन्नंज्ञानंप्र-
मासमर्थप्रवृत्तिजनकत्वात् यन्नैवंतन्नैवं यथाऽप्रमेतिव्यतिरेकिणायथाघटज्ञानमित्यन्वयदृष्टांत-
स्यापिसंभवेनान्वयव्यतिरेकिणावाप्रामाण्यनिधार्यते इतिज्ञौमरतस्त्वप्रमायाः गुराजन्यत्वादुत्प-

न० २१०
१०

तौ परतस्त्वं गुणस्य प्रमासाधारणकारणत्वात् यथा प्रत्यक्षोऽसन्निकर्षं अनुमितौ विशिष्टं तन्मिदं मिदं सादृश्यं
 ज्ञानं शब्दे शब्दज्ञानं एवमप्रमासाधारणमपि परतोग्रह्यते इदं च मीमांसका नाम व्यनुमंतं पुरोवर्तनिप्रका
 राभावं स्यानु व्यवसायेनानुपस्थितत्वात् अत्र प्रमासाधारणकारणत्वादित्यासां विस्तार इति प्रामाण्यवा
 प्य दः अप्रपञ्चीनुभवं विभजते अथ यथार्थेति संशयं लक्षयति एकस्मिन् धर्मिणो विरुद्धानां धर्मवैशिष्ट्य
 इ ज्ञानं संशयंति एकस्मिन् धर्मिणी एकस्मिन्नेव पुरोवर्तिपदार्थे विरुद्धा व्याधिकरणत्वेनानाध
 र्मवैशिष्ट्यावगाहत्वादिति प्रसक्तं वा रणायेकस्मिन्निति पटः पृथिवीति ज्ञानस्य एकस्मिन्
 मिणी पटे पटत्वविशेषः पृथिवीत्वरूपनानाधर्मवैशिष्ट्यावगाहत्वादिति प्रसक्तं रतो विरुद्धेति
 पति पटत्वविरुद्धघटत्ववान् घट इ ज्ञानेति प्रसक्तं साधारणानेति उदाहरति यद्येति सत्रिविधः सा
 धारणधर्मधीजन्योऽसाधारणधर्मधीजन्यो विप्रतिपत्तिजन्यश्चेति विशेषादर्शनं कोटिद्वयं
 रणं संशयमात्रे हेतुः तत्राद्यस्तु उपदर्शित एव उच्चैस्तरत्वं तत्र साधारणधर्मः स्यात्पुनरुत्पत्तिनिष्पन्नक
 वक्तव्यं कोटिमत्वं पुरुषत्वनिष्पन्नकं कदादिमत्वं वा विशेषः स्यात्पुनरुत्पत्तिनिष्पन्नकं द्वितीयो
 यथा शब्दत्वं नित्या नित्यव्यावृत्तं शब्दमात्रवृत्तीति ज्ञाने शब्दो नित्यो न वेति संशयः तृतीयो यथा प्रामा

नानाधर्मी स्यात्
 पुरुषत्वं यत्वा द
 वः तेषां च
 एवमेव स्यात्
 जाह्नवानं संशयं
 इत्यर्थः
 द्वितीयो न वेति
 वनस्य नानाधर्म
 तत्त्वपदं तत्त्वनि
 रूढं

एषस्वतो ग्राह्यं परतो ग्राह्यं वेति संशयः इति संशयनि० विपर्ययलक्षयति मिथ्याज्ञाने विपर्यय इति विपर्ययनि०
 तर्कलक्षयति व्याप्यारोपेण व्यापकारोपस्तर्कं ब्रह्मभावो व्याप्यः धूमामावो व्यापक उदाहरति यदि वह्निर्न
 स्नात हि धूमोऽपि न स्यात् यद्यपि तर्कस्य विपर्ययात् तत्कत्वेन पृथगाग्रे भागोऽनुचितस्तथापि प्रमाणा
 नुग्राहकत्वात् स उचित इति बोध्यं स्वप्नपुत्रीतद्वहिर्देशात् तद्देशयोः संघो मनुजानां न सिस्मि
 तेऽदृष्टविशेषेण चिंसा विशेषेण धातुविशेषेण जन्यते सच मानसविपर्ययेन भूत इदं चिदित्यन किं
 ध्यवसायश्च विशेषादर्शनेन जन्यते सच विपर्यय एव इति तर्कानि इत्ययथाश्रीनुमन्तः स्मृतिविभजते
 स्मृतिरपि द्विविधा यथार्थाऽयथार्था च प्रमाजन्या यथार्था स्वजन्यसंस्कारसंबन्धेन प्रमायां स्मृति
 कारणत्वमिति भावः अत्र प्रमाजन्याऽयथार्था इदं रजतमित्यमातोरजतत्वेन प्रुक्तेः स्मरणमय
 थार्थ इति स्मृतिनि० इति बुद्धिगन्ध **सुखनि०** सर्वेषामनुकूलवेदनीयं सुखं सर्वात्मनामनुकूलं वे
 द्यं पतंतं सुखमित्यर्थः अत्र अनुकूलत्वमिष्टत्वं अहं सुखीत्यनुभवसिद्धसुखत्वजातिमदधर्ममात्रासाधा
 रणकारणं भेदात् विषयसाक्षात्कारजं प्रथमं राज्योद्यमपत्यपाणिऽत्यगर्वादिजं द्वितीयं विषयमध्या
 नजंतुतीयं सूर्यनमस्कारायासादिजं लाघव रूपं तुरीयं इति सुखनि० दुःखं निरूपयति सर्वेषां प्र
 तिकूलवेदनीयं दुःखं प्रतिकूलत्वं च द्विष्टत्वं दुःखत्वजातिमदधर्ममात्रासाधारणकारणकगुणो वा
 दुःखं इदमपि सुखं च तद्विधं इति दुःखं निरूपयति इच्छाकामः काम इति पर्याय इच्छात्वं जातिमतीदं

गुणोक्तं सुखं
 तच्च तद्विधं वे
 यपि क्रामिमानि
 को स नारायणो का
 नासकः ४

का साविधा फलेच्छायावेच्छाचफलं सुखादिकं सुपायोपागादिः इतीच्छानि० देवनिरूपयति ॥ कोषो
 द्वेष द्वेषीत्यनुभवसिद्धे द्वेषत्वजातिमानू द्विष्टसाधनताज्ञानजन्योगुणोवा द्वेष ईद्वेषनि० प्रयत्ननिरूपयति
 यति कृतिः प्रयत्नः प्रयत्नत्वजातिमानू प्रयत्नः सात्रिविधः प्रवृत्तिनिवृत्तिजीवनयोनिभेदात् इच्छाजन्यो
 गुणः प्रवृत्तिः द्वेषजन्योगुणो निवृत्तिः जीवनादृष्टजन्योगुणो जीवनयानिः संचप्राणसंचरकारण
 इति प्रयत्ननि० धर्मनिरूपयति विहितकर्मजन्यो धर्मवेदं विहितेत्यर्थः सचकर्मनाशजल
 स्पर्शकीर्तनभोगतत्त्वज्ञादिना नश्यति इति धर्मनि० अर्धमनिरूपयति निषिद्धकर्मजन्यस्त्वधर्मवे
 दनिषिद्धेत्यर्थः सचभोगप्रायश्चित्तनाशनादिनश्यति एतावदृष्टमिति कथ्येते वासनाजन्योचतः
 तद्भावेच्चैत्रस्य शरीरादिकं चैत्रस्य विशेषगुणजन्यं कार्यत्वे सति चैत्रस्य भोगहेतुत्वात् चैत्रप्रय
 त्तजन्यकुसुमपर्यंकादिददित्यनुमानं मानं लाघवमुनुसृत्य बुद्ध्याद्यद्यानामिदानीं युगपदप्रयं
 दर्शयति बुद्ध्याद्यद्यात्मा मात्रविशेषगुणा बुद्धिश्चाप्रयत्नानित्या अनित्याश्च नित्या ईश्वरस्या
 नित्या जीवस्य अत्रमात्रमदमवधारणार्थं इत्यधर्मनिरूपणं संस्कारस्त्रिविधः वेगभावनास्थि
 तिस्थायकश्चेति सामान्यगुणात्मविशेषगुणोभयवृत्तिगुणत्वव्याप्यजातिमान्संस्कारः द्वितीयवृत्तना
 समवायिकारसंवेगः सद्विविधः कर्मजो वेगजश्च तत्राद्यौ नोत्पादककर्मजन्यः शरीरोपसिद्धोद
 वेगवत्कपालजन्यघटो द्वितीयः तस्य कपालवेगजन्यत्वात् आश्रयमाह वेगः पृथिव्यादिचतुष्ट

यमनोवृत्तिः भावनां लक्षयति अनुभवजन्यास्मृतिहेतुर्भावना आत्मादिवारणाय प्रथमदत्तं न
 नुभवधंसवारणाय द्वितीयदत्तं ननु नुभव उपेक्षाभिन्नो ग्राह्य इदं तु बोध्यं उद्धृष्टसंस्कार
 एव स्मृत्युपधापक उद्धृष्टकंच चिंतादिकंतु तं सदृशादृष्टचिंतायाः स्मृतिर्वीजस्य कावे
 धका इति तत्र नव्याः संस्कारं प्रति स्मरणमपि कारणं आश्रयमाह आत्ममात्रं वृत्तिः स्थि
 ति स्यापकं निरूपयति अन्यथा कृतस्य पुनस्तद्वत्स्यापकः स्थिति स्यापकः संधिवीमात्र
 समवेतसमवेतसंस्कारत्वं व्याप्यजातिमत्त्वं तत्त्वक्षराणो बोध्यं आश्रयमाह कटादिप्रांथं
 वीवृत्तिः आदिना कार्मुदेः परिग्रहः इति संस्कारः अथ गुणानां साधर्म्यवेधर्मप्रकि
 या गुणलक्षणं तु प्रागभिहितमेव रूपादिचतुष्टयसौ द्विक इव त्वत्वेहादिदशभावनानां वि
 शेषगुणत्वं तच्चष्टयिवीसमवेतसमवेततद्द्विद्विप ग्राह्यसां सिद्धिक इव त्वभावना न्य
 त्वविशिष्टगुणत्वापरजात्यनाधिकारणत्वे सति गुरुत्वान्यगुणत्वं संख्याद्यष्टनेमितिक
 इव त्वस्थिति स्यापकवेगानां सामान्यगुणत्वं रूपादिचतुष्टयपरत्वापरत्व इव त्वत्वेह वेगा
 नां मूर्तवृत्तिगुणत्वं शब्दादिदशभावनानाममूर्तवृत्तिगुणत्वं संख्यादिपंचानां मूर्तामू
 र्ताभिवृत्तिगुणत्वं शकत्वमिन्नसंख्यकश्चकामिन्नश्चकसंयोगविभागानामनेकवृत्तिगुण

१९ दी
५२

तदनेषां गुणानामेके कश्चिद्गुणत्वं स्याद्विचतुष्टयशब्दानां वा हे के केन्द्रियग्राह्यगुणत्वं
 त्वं संख्यादि सप्तद्रवत्वस्त्रेहवेगानां द्वौन्द्रियग्राह्यगुणत्वं बुद्ध्यादिषु द्वातीतरेन्द्रियग्राह्यगुणत्वं गु
 र्वत्वं धर्माधर्मस्थितिस्थायकभावना नामतीन्द्रियगुणत्वं त्रिपाकप्रभवस्यादिचतुष्टयमध्य
 मपरिमारोकष्टयत्कगुरत्वसांसिद्धिकद्रवत्वस्त्रेहवेगास्थितिस्थायकभावनाकार
 णगुणपूर्वकत्वं जन्मद्रव्यावृत्तिविशेषगुणानामकारणगुणपूर्वकत्वं संयोगविभागवेगा
 नां कर्माऽसमवायिकारणकत्वं कारणगुणासमवायिकारणत्वं च संयोगविभागशब्दाद्यंष्ट
 भावनानामव्याप्यवृत्तिगुणत्वं बुद्धीच्छाप्रयत्नद्वेषभावना नामविषयत्वं गंधसंयोगादि
 चतुष्टयशब्दसुखदुःखेच्छाद्वेषधर्माधर्मसंस्काराणामनित्यगुणत्वं तदितरगुणानां नि
 त्यगुणत्वं वैधर्म्यपूर्ववदोध्यं इतिगुणासाधर्म्यवैधर्म्यकर्मप्राप्तकर्मणः स्वरूपमाह च
 लनात्मकं कर्म तल्लक्षणा मुदीरितमेव प्राक् उल्लेखेण लक्षयति उर्ध्वदेशसंयोगहेतुरुत्ते
 पणं मध्योदेशसंयोगहेतुरपक्षोपणं शरीरसान्निध्यसंयोगहेतुराकुंचनं विप्रकृष्टं
 संयोगहेतुः प्रसारणं अन्यजमनं उर्ध्वदेशस्य हेतुस्तनयः संयोगस्तस्यासमवायिकारं
 णमुल्लेखणमित्यर्थः एवमग्रेपि ननु भ्रमणादीनामतिरिक्तत्वेन कुतो नोक्तान्मतस्या
 ह अन्यत्वं गमनमिति इति कर्मनिरूपणं सामान्यं निरूपयति नित्यमकमने कानुगतं

५२

सामान्यं आश्रयमाह **वह** इव गुरुण कर्मवृत्ति तद्विविधं परमपरंच परं **सुता** अथ इव त्वा^{दि} इति सा
मान्यनि० विशेषेणिरूपयति नित्यद्रव्यवृत्तयो व्यावर्तका विशेषा व्यावर्तकाः स्वतो व्यावर्तका इत्यर्थः
इति विशेषेणिरूपयति नित्यसंबंधः स्यान्माह अतुतसिद्धवृत्तिः नन्वपुंसिद्धमपदेन किं ग्रा समवायः
समंतं आह ययोर्मध्ये एकमपराश्रितमेवावतिष्ठते तावपुतसिद्धौ उक्तं च तावेवापुतसिद्धौ द्वौ विशा
म तयोतयोर्द्वयोः अविनश्यदेकं पराश्रितं वावतिष्ठते इति कपालं घटयोर्मध्ये एको घटोऽविनश्य तमे
नं परं कपालं माश्रितं वावतिष्ठते **त** तस्मावपुतसिद्धावित्यर्थः विनश्यदवस्यस्यापनाश्रिते त
नापुतंसिद्धत्वेन स्यात् अत उक्तमविनश्यदिति उदाहरति अवयवावविनो गुरागुणिनो क्रियाक्रिया
स वंतौ जातिव्यक्तीविनशेषा निद्रव्ये चेति इति समवायनि० प्रागभावं लक्षयति अनादितां तं प्रागभाव ग
घटादिवारणाय प्रथमदलं परमाणुवारणाय द्वितीयदलं ननु प्रागभावः कस्मिन्काले स्तीत्याह उत्प
त्तैः पूर्वकार्यस्य कार्यस्योत्पत्तैः प्राक् स्वप्रतियोगिसमवायिकारणवर्तत इत्यर्थः अथ प्रागभावः कथं ग
सिद्धंतीति चेत्सत्यामपि सामग्यामुपन्यस्य पुनरुत्पत्तिस्तस्य संनतसिद्धिः इह कपाले घटो भविष्य
ग तीति प्रतीतिरपि तत्र मानं इति प्रागभावं लक्षयति सादिरनंतं प्रधुं स उ तत्पनंतरं कार्यस्य कार्य
स्योत्पत्त्यनंतरं स्वप्रतियोगिसमवायिकारणवृत्तिरित्यर्थः स च **ध** सं इति प्रत्ययविषय इति ध्वं

१४८
५३

प

सः असंताभावं लक्षयति त्रैकालिकसंसर्गावच्छिन्नप्रतियोगिताकोऽसंताभाव इत्यर्थः विशेषं
निरूपयति धंसप्रागभाववारणात्रैकालिकेति भेदवारणाय संसर्गात्मादि उदाहरंति यथा भूतले
घटो नास्ति इति सद्विविध एकपर्यायधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकोनेकपर्यायधर्मावच्छिन्नप्रतियोगि
ताकश्च तज्जाद्यो धर्मो घटत्वादिः द्वितीय उभयत्वादिः अथमेव व्यासज्यवृत्तिधर्म इत्युच्यंते स
सर्वापिकाभावो नाटकिं कियंते घटवति भूतले घटाभावस्य सत्वेऽपि सामान्यभावप्रतीत्यभावः नत
सावसासगी भूतले घटसंयोगप्रागभावध्वस्तान्यतरतादृशप्रतीतिकालीनभूतलादिकंच प्रति
योगितावच्छेदकैकेपि एकप्रतियोगिकानां तेषां संसर्गभेदे न बहुत्वं विशेष्यभावसमुदाया
त्सामान्याभावोतिरिक्त एव अनवस्थासाधुसेन द्वितीयाभावोभावस्वरूप एवेति संप्रदायवि
दभावस्य निषधमुखप्रमाणगम्यत्वासंभवेन तृतीयाभावः प्रथमाभावस्वरूप इति जवीना इत्यास्ता
त्यं विस्तारः इत्यंताभवं अन्योन्याभावं लक्षयति तादात्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकोभावोन्योन्याभा
वं यथा घटः पटो न भवंति इत्यंताभावग्रंथ अथ प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धांता
वप्रवतर्कनिर्णीयवादजल्पवितंडाहेत्वाभासकलजातिनिग्रहस्थानानां तत्वाज्ञानान्निःश्रेय
यसाधिगम इति न्यायस्य प्रथमसूत्रेणोडशपदार्थानां प्रतिपादितत्वात्कथं सप्रपदार्था एव नि

५३

रूपिता अत आह सर्वेषामपि पदार्थानां यथा यथा मुक्तेः सन्तर्भावः सप्रेव पदार्थ इति सिद्धं तथा च तेषां
 साक्षात् नोदोपयोगित्वेन तेषां विभाग इत्याकरेपि प्रतियादितत्वादिभावः कथं सन्तर्भावः प्रमाणं द्रव्यं
 गुणयो रत्तर्भावः आत्मशरीरं द्रियार्थ बुद्धि मनः प्रवृत्तिदोष प्रेत्यभाव फलदुःखापवर्गानुप्रमेय
 मिति सूत्रं तत्रैद्यानां त्रयाणां द्वये चाक्षुषादिविषय रूपादिपंचार्थानां गुरो बुद्धेर्गुरो मनसो द्वये ध
 र्मा धर्मात्मक प्रवृत्तिर्गुरो राग द्वेष मोहात्मक दोषस्य गुरो प्रेत्यभावो मरणात्तरं जन्म मरणोच्चरमं
 शरीर प्राण संयोग धंसः आद्यशरीर प्राण संयोगो जन्म तथा च मरणोत्तरता दृश संयोग रूप
 स्य तस्य गुरो मुखदुःख संवेदनात्मक फलं गुरो दुःखस्य गुरो त्रयवर्गस्याभावे सच दुःख धं
 स स्वरूपः संशयस्य गुरो साध्यतया कामनाविषय प्रयोजनस्य यथा यथं द्रव्यादौ महानसादि दृष्टान्त
 स्य यथा यथं द्रव्यादौ प्राणि कत्वेनाभ्युपतंतं गतार्थ सिद्धांतस्य यथा यथं द्रव्यादौ प्रतिसाध्यवयव
 स्य गुरो विजिगीषुकथा जल्पस्तस्य गुरो स्वपक्षस्यापना हीन कथा वितंडा तस्य गुरो हेत्वाभासा
 नां यथा यथं द्रव्यादौ अभिप्रायान्तरेण प्रयुक्तस्यापुनरर्थान्तरं परिकल्प्य दूषणमिधानं बलं तस्य
 गुरो असदुत्तरं जातिस्तस्या गुरो पराजय हेतुनिर्ग्राहस्थानं तच्च प्रतिसाहानिः प्रतिसांत्तरं प्रति
 साविरोधः प्रतिसांन्यासः हेतुं न्तरं मर्थान्तरं निरर्थक मयार्थकं मप्राप्त कालं न्यूनमाधिकं पुन

तर्कस्य गुरो नि
 तीयस्य गुरो त
 तेषु तेषु तेषु
 धावा दलस्य
 रो ४

रुक्तीमननुभाषणमज्ञानमप्रतिभसंमतानुज्ञाविशेषदोषः पर्यनुयोज्योपेक्षारणमिदंनुयोज्यानुयो-
 गः संप्रसिद्धांतोहेत्वाभासश्चेति बहुविधा। एषामप्यापयथंद्रव्यादौ ननुमार्गसत्त्वेवहिनीदाहानु-
 नित्यादाहदावत्याशक्तिरतिरिक्तैवेतिचेन्न उतैजकाभावविशिष्टमण्यभावस्यापिदाहक-
 रणत्वेनतस्यामानाभावात् सादृश्यमपिनपदार्थांतरसपितुतद्भिन्नत्वे सतितततभूयोधर्मव-
 त्वं शुद्धिपिनातिरिक्ताकिंतुभस्मादिसंयोगध्वंसइतिसुक्ष्मेपइतिपदार्थानामंतर्भावः पदा-
 र्थज्ञानस्यपरमप्रयोजनं मोक्षइत्यामनन्ति सचस्वर्गादिरितिमीमांसकाः निम्नसुखमिदं
 किरितितदेकदेशिनः अहंकारनिवृत्तौस्वस्वरूपताधिगमइतिवेदातिनः सादृश्यसालोक्य-
 सामीप्यंसायुज्यमेवाचतुर्विधः इतिसगुरोपासकाः अपराधीनेतिचाकारांकाः उद्ध-
 गातिरीत्यपिकेचित् तत्सर्वधीमतातचितनीयं अपितुम्रात्यंतिकैकविंशतिदुःखध्वंसः
 क म्रात्यंतित्वंस्वसमानाधिकरणदुःखप्रागभावासमानकालीनत्वं एकविंशतिदुःखानि
 चेशरीरंषडिंद्रियाणीषड्विषयाः षडुद्धयः सुखदुःखंस्वचेतिदुःखानुबन्धि-
 ताच्छरीरादौमो-
 एतदुःखत्वं तथाचात्माकारेद्रष्टव्यः श्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासितव्यः इतिश्रुतेरात्माज्ञा-

ओदासीममिति
 सादृश्यज्ञाः वत्सा
 शकस्यजीवसा
 विद्याप्रभवमिदं
 ज्ञाननिरुत्तौ

नसाधननिदिध्यानसाधनमनसाधनत्वं पदार्थज्ञाने संजायतेति एवं सति तत्त्वज्ञाने जातिशरी
 रपुष्पादावात्मस्वीयत्वामिमानरूपमिथ्याज्ञानस्य नाशः तेन दोषाभावः तेन प्रवृत्त्यनुत्पत्तिः तत
 स्तत्कालीनशरीरेण कायव्यूहेण बाह्यभोगतत्त्वज्ञानाभ्यां प्रारब्धकर्मणा नाशः ततो जन्मभावः ततो मोक्ष
 इति क्रमः नित्यनैमित्तिकैरेव कुर्वाणो दुःखितक्षयं ज्ञानं च भविमली कुर्वन् न भ्यासेन च पाचयेत् अ
 भ्यासात् सकविज्ञानं केवलं लभते नर इत्यादिवचनात् तमेव विदित्वा तिमसु मेति नान्यः पञ्चावि
 द्यते पञ्चानां येति श्रुतेः सृणोपासनाकाशीमरणादेरपि तत्त्वज्ञानद्वारां मुक्तिहेतुत्वं सतत
 व परमेस्वरः काश्चिन्मातास्वमुपदिशतीति सारम् इति मोक्षनिर्दूषणं इति श्रीसिद्धांतचन्द्रो
 दयनामकं तर्कसंग्रहविवर्णिसमाप्तम् मंगलं लेखकानां च पाठकानां च मंगलम् मंगलं स
 र्वराजानां प्रजासुर्वत्र मंगलम् पादशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया यदि शुद्धं शुद्धं वा मम
 दोषानदीयते १ लिखितं स्वरूपलालेन स्वपठनार्थम् संवत् १८८८ शिवा ००००

50120 Ace - 1